

swAmi parASara bhaTTar's
SrI rangarAja stavam
(uttara bhAgam) - vol 1

SrIrangam SrI. K. SrIdharan
Oppiliappan Koil Dr. V.N. Vedanta Desikan
'SrI nrusimha seva rasikan'
Oppiliappan Koil Dr. VaradAchAri SaThakopan

Sincere Thanks To:

1. SrI Srinivasan Narayanan for compilation of source document, Sanskrit verses and proof reading
2. SrI Srikrishna Akilesh for cover design as well as some of the pictures used in this eBook
3. Chi N Santhanakrishnan of www.thiruvarangam.com for exclusive images of NamperumAl and SrIranganAchiyAr.
4. Smt Jayashree Muralidharan for eBook assembly

- Dr. V.N. Vedanta Desikan's Comments - Source: SrI Nrsimha Priya
- Sri K.Sridharan's Tamil Commentaries - Source: Namperumal vijayam - www.namperumal.com/namperumalvijayam.html

திருவரங்கத் திவ்ய தம்பதிகளின் ஸ்வீகாரப் புத்திரரான

ஸ்வாமி பராசரபட்டர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்

(உத்தர சதாகம்) முதல் பாகம்

SrI ParASara BhaTTar's

SrI RangarAja stavam

(uttara Satakam) Vol-1

Translation into Tamil by
Srirangam Sri. K. Sridharan
with

Comments in English by
Oppliappan Koil, Dr. V.N. Vedanta Desikan
and Additional Notes by
Sri nrusimha sEva rasikan
Oppliappan Koil Dr. VaradAchAri SaThakopan

sadagopan.org

namperumAL - SrIrangam (Thanks: SrI Srikrishna Akilesh)

CONTENTS

Introduction by SrI V SaThakopan	1
Slokams and Commentaries	7
Slokams 1 - 10	9 - 37
Slokams 11 - 20	40 - 68
Slokams 21 - 30	70 - 99
Slokams 31 - 40	102 - 131
Slokams 41 - 52	133 - 173

SrI rangarAja stavam pUrva bhAgam in two volumes can be accessed at:

http://www.ahobilavalli.org/srrs_v1.pdf

http://www.ahobilavalli.org/srrs_v1.pdf

Namperumal - SrIrangam (Thanks :www.thiruvaramangam.com)

श्रीः ॥

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्री रङ्गायकि समेत श्री रङ्गाथ परब्रह्मणे नमः

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

श्रीपराशरभट्टार्यैरनुगृहीतम्

॥ श्रीरङ्गराजस्तवम् ॥

उत्तरशतकम् - भागम् - १

ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்

உத்தர சதகம் - முதல் பாகம்

SrI ParASara BhaTTar's

SrI rangarAja stavam

uttara Satakam - Volume 1

INTRODUCTION BY DR. V. SATHAKOPAN:

Swamy ParASara BhaTTar's Sri RangarAja stavam has two bhAgams: pUrva and utara bhAgams. The pUrva bhAgam has been released earlier as e-books 66 and 67 in the Ahobilavalli e-book series in two parts (161+201= 362 pages). In these two e-books, there are beautiful images of the divya dampatis of Srirangam along with extensive commentaries in Tamil and English. These can be

accessed at: www.ahobilavalli.org.

We will focus on the coverage of the utara bhAgam now.

In the utara bhAgam, BhaTTar engages in Paramata khaNDanam to defend the Parama Vaidika darSanam of SrI VisishTAdvaitam as developed by AcArya RaamAnuja based on the teachings of Brahma sUtrams. BhaTTar criticizes the Veda bAhya and Veda Viruddha matams (kumati and kudrshTi Matams) through number of Slokams of the utara bhAgam of the RangarAja stavam addressed to Lord RanganAthan. BhaTTar celebrates the ananta KalyANa guNams of Lord RanganAthan, who incarnated as daSAvatAran, seeks His anugraham, states his unfitness in a mood of nirvedam and performs at the end SaraNAgati at the sacred feet of this Parama dayALu of Srirangam.

The utara Satakam of BhaTTar inspired Swamy Desikan to bless us with a magnificent grantham revered as Paramata bhangam, where he elaborated on the criticisms of BhaTTar about the Para Matams and their fallacies. Manu smrti Slokam points out the fruitlessness of following avaidika Matams to gain the Parama PurushArtham of Moksham:

या वेदवाह्याः स्मृतयो याश्च काश्च कुदृष्टयः ।

सर्वास्ताः निष्फलाः प्रेत्य तमोनिष्ठा हि ताः स्मृताः ॥

yA vedabAhyaA: smrtayo yASca kASca kudrshTaya: |

sarvAstA: nishphalA: pretya tamonishThA hi tA: smrtA: ||

-- Manu smrti, chapter 12, Slokam 95

VaikuNThavAsi Sri UttamUr SwamigaL has provided a commentary in Tamil for Paramata bhangam of Swamy Desikan named anapAya PrabhA (ahalAta Prabhai/ the lustre that does not leave the Lord), SrI MahA Lakshmi. The title of anapAya PrabhA can also refer to the jyoti of Lord sudarSanar, the sankalpa Sakti of Sriman nArAyaNan. He is the nityAbhimAna devatai for the Mind. We

get clarity about our darSanam through Him. Swamy Desikan saluted therefore Lord sudarSanar (**ezhilAzhi iRaivan**) at the beginning and the end of his SrI sUkti of Paramata bhangam.

The simha garjanam of KavitaArkikar (Swamy Desikan) is a deep throated roar energized by the BhaTTar's Paramata khaNDana Slokams of SrI RanagarAja stavam and it chased away all the jackals in the form of Paramatams. Following the path shown by AcArya Raamanuja, KUreSar and BhaTTar, Swamy Desikan instructed us that any matam that does not accept Vedam as PramANam can not help us in our desire to travel by the dharma mArgam to attain Moksha siddhi. Swamy Desikan has proven that Paramatams are not dharma mArga sthAnams for those who seek Moksha sukham. He has reminded us that this truth has been stated with one voice by Sruti, smrti, itihAsam, PurANam and pAncarAtram. He pointed out that our pUrvAcAryAs have unified the SAstrAs without conflict to each other.

Based on the above PramANams, SaraNagati at the Lord's sacred feet has been identified as the best route for Moksha siddhi. Swamy Desikan has provided upadesam for us that Paramapada PrApti is Moksham and Bhakti or Prapatti Yogams are the means (upAyams) for that Moksham.

The Sundarasimham e-book #33 with 95 pages summarizes in the form of 54 Tamil pAsurams, the essence of the gigantic SrI sUkti of Swamy Desikan's Paramata bhangam (<http://www.sundarasimham.org>) created at TiruvahIndrapuram in front of Lord DevanAtham. These 54 Slokams are commentaries on the nigamana pAsurams from the original SrI sUkti of Paramata bhangam with its 24 chapters:

- prastAvanAdhikAram
- jIva tattvAdhikAram
- acit tattvAdhikAram

- Para tattvAdhikAram
- samudAya doshAdhikAram
- lokAyadhika bhangam
- mAdhyAmika bhangam
- yogAcAra bhangam
- sautrAntika bhangam
- VaibhAshika bhangam
- pracchanna bauddha bhangam
- jaina bhangadhikAram
- bhAskarAdi bhangadhikAram
- vaiyAkaraNa bhangadhikAram
- vaiSeshika bhangadhikaraNam
- nyAya vistAra virodha nistAra bhangadhikaram
- mImAmsaka bhangadhikAram
- nirISvara sAnkhyAbhanga adhikAram
- yoga siddhAnta bhanga adhikAram
- pASupatamata bahishkAra adhikAram
- bhagavat SAstra virodha bhanga adhikAram
- paroktopAya bhanga adhikAram
- parokta prayojana bhangadhikAram and

- nigamanAdhikAram.

The inspiration for Paramata bhangam came to Swamy Desikan from the studies of SrI BhAshyam and the upadesams of BhaTTar (SrI RangarAja stavam) and KUrESar (SrI VaikuNTha stavam).

HH the 45th PaTTam Srimat Azhagiya Singar has released a SrI sUkti in Sanskrit on Paramata bhangam based on the original manuscript of His elder brother from pUrvASramam, Villivalam SrI NarayaNAcchAr Swamy.

In this e-book, aDiyEn will focus on the individual Slokams of Swamy ParASara BhaTTar in English along with the earlier write ups of Sriman Sridharan Swamy of Srirangam in Tamil and Dr. V.N. Vedanta Desikan Swamy of Oppiliappan sannidhi in English.

namperumAl - SrIrangam (www.thiruvarangam.com)

Slokams and Commentaries

தனியன் taniyan

श्रीपराशरभट्टार्यः श्रीरङ्गेशपुरोहितः ।

श्रीवत्साङ्कसुतः श्रीमान् श्रेयसे मेऽस्तु भूयसे ॥

ஸ்ரீபராசர பட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கேச புரோஹித: |

ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ச்ரேயஸே மே அஸ்து பூயஸே ||

SrIparASara bhaTTArya: SrIrangeSa purohita: |

SrivatsAnkasuta: SrImAn Sreyase me astu bhUyase ||

SLOKAM 1

हर्तुं तमस्सदसती च विवेक्तुमीशो

मानं प्रदीपमिव कारुणिको ददाति ।

तेनावलोक्य कृतिनः परिभुञ्जते तं

तत्रैव केऽपि चपलाश्शलभीभवन्ति ॥

ஹர்த்தும் தம :ஸத் அஸதீ விவேக்தும் ஈச:

மாநம் ப்ரதீபம் இவ காருணிக : ததாதி|

தேந அவலோக்ய க்ருதிந :பரிபுஞ்ஜதே தம்

தத்ர ஏவ கேபி சபலா :சலபீபவந்தி||

hartum tama: sat asatI vivektum ISa:

mAnam pradIpam iva kAruNika: dadAti |

tena avalokya krtina: paribhunjate tam

tatra eva ke api capalA: SalabhI bhavanti ||

பொருள்:

மிகவும் கருணை நிறந்தவனான பெரியபெருமாள், நம்முடைய அஞ்ஞானம் என்னும் இருளை நீக்குவதற்காகவும், சரி-தவறு ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து ஏற்பதற்கான விவேகம் பெறுவதற்காகவும் சாஸ்த்ரம் என்பவற்றை ஒரு விளக்கு போன்று அளித்துள்ளான். புண்ணியம் செய்தவர்கள், அந்த விளக்கைக் கொண்டு பெரியபெருமானை

அறிந்து கொள்கின்றனர். விவேகம் அற்றவர்கள், விட்டில்பூச்சிகள் போன்று அந்த விளக்கிலேயே மடிகின்றனர்.

விளக்கம்:

இங்கு, விளக்கில் விழுந்து மடிகின்றனர் என்பதன் பொருள் என்ன? சாஸ்த்ரங்களில் உள்ள கருத்துக்களுக்கு, முரணான அர்த்தம் கற்பித்து, வீண்வாதம் செய்து, உண்மையான தத்துவத்தை ஆராயாமல் உள்ள நிலையே இவ்விதம் கூறப்படுகின்றது. ஆக, இதன் மூலம் சாஸ்த்ரங்களை ஏற்காதவர்களும், வேதங்களை ஒப்புக்கொண்டாலும் அவற்றுக்கு முரணான பொருள் கற்பிப்பவர்களும் கூறப்பட்டனர்.

sadagopan.org

"Most merciful SrI ranganaThA!" (thanks: www.thiruvarangam.com)

Note: Meanings by Dr. V.N. Vedanta Desikan are missing in the archives of SrI Nrsimha Priya for the first 5 Slokams and for Slokam 62. The missing information has been covered by Dr. V. SaThakopa dAsan.

Meaning/Comments by Dr. V. SaThakopan (Dr. VS):

The most merciful RanganAtha has blessed us with a lamp with the name of SAstram. This lamp is given to us for two reasons:

1. It is for chasing away the darkness of aj~nAnam (nescience) and
2. for developing discriminating intellect for knowing the right from the wrong based on Veda PramANams.

Those who have accumulated puNyam through performance of good deeds use this lamp to understand clearly the svarUpam and the svabhAvam of the Lord as well as that of the other two tattvams (viz.), cetanam and acetanam. Those who do not have the faith in the Vedams as PramANams engage in fruitless debates, attribute incorrect meanings to the Vedic texts, reject Bhagavat SAstram and perish ultimately in the fire like the moth that dashes in to the open flame of a lamp. Kumatis and Kutarka vAdins (kudrshTis) are the moths that destroy themselves in the fire.

SLOKAM 2

या वेदबाह्याः स्मृतयोऽर्हदादेः

वेदेषु याः काश्च कुदृष्टयस्ताः ।

आगस्कृतां रङ्गनिधे ! त्वदध्वनि

अन्धङ्करण्यः स्मृतवान् मनुस्तत् ॥

யா வேதபாஹ்யா: ஸ்ம்ருதய: அர்ஹத் ஆதே:

வேதேஷு யா: காச்ச குத்ருஷ்டய: தா: |

ஆகஸ்க்ருதாம் ரங்கநிதே ! த்வத் அத்வநி

அந்தங்கரண்ய: ஸ்ம்ருதவாந் மநு: தத் ||

yA vedabAhyA: smrtaya: arhAt Ade:

vedeshu yA: kA: ca kudrshTaya: tA: |

AgaskrtAm ranganidhe! tvat adhvani

andhankarNya: smrtavAn manu: tat ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! வேதங்களை ஒதுக்கித்தள்ளும் சில ஸ்ம்ருதிகள் உள்ளன (இவை வேதபாஹ்யர்கள் எனப்படும் ஜைனர்கள் கூறும் கருத்துக்கள்). வேதங்களுக்கு விபரீதமான பொருள் கூறுகின்ற சில ஸ்ம்ருதிகள் உள்ளன (இவை குத்ருஷ்டிகள் எனப்படும் கபிலர் போன்றவர்கள் கூறும் வாதங்கள்). இப்படிப்பட்டவை செய்வது என்ன? உன்னை அடையக்

கூடிய மார்க்கத்திற்கு மயக்கம் என்னும் தடைகள் ஏற்படுத்தக்கூடியவை என்று மநு மஹரிஷி தன்னுடைய ஸ்ம்ருதியில் கூறினார்.

Meaning/Comments by Dr. VS:

Oh RanganAtha! There are some smrtis that reject Vedam. The cArvAkAs, JainAs and Buddhists (nAstikAs and Kumatis) use these passages to reject the VedAs as PramANam (valid knowledge). These darSanams are called Veda bhAhya matams. There are also those that give distorted and strange meanings for the Vedam, while accepting the Vedams. The people who advocate and accept this type of misinterpretation are called KudrushTis like sage Kapila, the originator of the nirISvara sAnkhyA darSanam. The Kumatis and the KudrushTis create obstacles in the path to travel to You, My Lord, and cause confusions about the true nature of the tattvams. sAnkhyA darSanam relies on inference and not on scripture (VedAs and Upanishads). They advocate self-contradictory theories and mislead people. For instance, sAnkhyA darSanam's inference can not prove tanmAtrAs (subtle elements) or organs of knowledge (j~nAnendriyams) and organs of Action (karmendriyams), which are readily proven by the Veda PramANams. PurushA or the individual soul as conceived by sAnkhyA system of philosophy is also untenable since Purusha is wholly inactive. The concept of baddha and mukta jIvans are hence difficult to explain with the sAnkhyA system.

In the 18th chapter of Paramata bhangam entitled "nirISvara sAnkhyA adhikAram, Swamy Desikan asserts that only nASam (destruction can come for those, who believe in sAnkhyA matam that believes that there is no ISvaran and the jIvan has no caitanyam (J~nAnam). They say that the jIvan has no benefits from Prakrti and that the prapancam that results from the transformation of Prakrti has been before and appears like the hand and feet of a tortoise from their pre-existent state. There are no jIvan in the VedAntic sense and therefore the question of bound (baddha) and liberated jIvan does not arise. Swamy Desikan condemns this matam soundly.

The Veda bhAhya Buddhism has other serious problems. Three out of the four kinds of Buddhism have as corner stone, three beliefs:

1. nothing is permanent
2. nothing has any self or inner substratum and
3. nirvANa is tranquility.

According to Buddhism, there is no being but there is only becoming. All individual entities are unstable and ephemeral. " Every thing, be it a person or a insentient thing or ISvaran, is therefore a merely an aggregation of component elements. Further in all individuals, without any exception, the relation of their component parts is eternally changing and is never the same even for the two consecutive moments. Putting together implies becoming, becoming means becoming different, and becoming different can not arise without dissolution - a passing away, which must inevitably and finally be complete. The Buddhists invariably hold that all the existing things (entities) in the universe are momentary in the sense that every thing exists just for a moment and then perishes giving room to another, which resembles the previous one but is not the same. Since any entity could only be momentary, the so-called eternal are nothing but non-existents". There are so many contradictory and confusing situations that arise as we examine the tenets of Veda bhAhya matams like Buddhism. That is why sages like Manu rejected these Veda bhAhya matams as those that cause immense confusion based on their faulty tenets.

SLOKAM 3

प्रत्यक्षप्रमथनपश्यतोहरत्वात्

निर्दोषश्रुतिविमतेश्च बाह्यवर्त्म ।

दुस्तर्कप्रभवतया च वक्तृदोष-

स्पृष्ट्या च प्रजहति रङ्गविन्द ! वृद्धाः ॥

ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமதந பச்யதோ ஹரத்வாத்

நிர்த்தோஷ ச்ருதி விமதேச்ச பாஹ்யவர்த்ம |

துஸ்தர்க்க ப்ரபவதயா ச வக்த்ரு தோஷ

ஸ்ப்ருஷ்ட்யா ச ப்ரஜஹதி ரங்கவிந்த ! வருத்தா: ||

pratyaksha pramathana paSyato haratvAt

nirdosha Sruti vimate: ca bAhyavartma |

dustarka prabhavatayA ca vaktrdosha

sprshTyA ca prajahati rangavinda! vrddhA: ||

பொருள்:

பெரியகோயிலில் கண்வளரும் அழகியமணவாளா! வேதபாஹ்யர்கள் (ஜைனம் முதலானவர்கள்) செய்வது - தாங்கள் தங்களது கண்களால் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதையே இல்லை என்று மறுக்கின்றனர்; எந்தவிதத்திலும் குற்றம் என்பது சிறிதும் இல்லாத வேதங்களுக்கு மாறுபாடான கருத்துக்களைக் கூறியபடி உள்ளனர்;

சரியான வாதங்களைக் கொண்டு வாதாடாமல், துர்வாதங்களைத் துணை கொள்கின்றனர்; தவறான ஞானம், வஞ்சனை மிகுந்த சொற்கள் போன்ற பலவிதமான தோஷங்களுடன் இவர்களின் நூல்கள் உள்ளன – இப்படிப்பட்ட காரணங்களால், வைதிகர்கள் வேதபாஹ்யர்களைப் புறக்கணிக்கின்றனர்.

Meaning/Comments by Dr. VS:

Oh RanganAtha! The Veda bhAhyars like the Jains and Buddhists reject as non-existent what they see with their own eyes as Pratyaksham. They misinterpret the blemishless VedAs and provide distorted and unsustainable meanings. They do not use the right logic (vAdams) and also use foul (offensive) vAdams. Incorrect j~nANam and deceptive words are used by them to advance their positions and their scaffold collapses from all these inaccuracies and incompatibilities strung together. It is for these reasons, the VaidikAs (those who accept Vedam as their valid knowledge/ PramANam) reject the darSanams of the Veda bhAhyAs (Jains and Buddhists).

Both the Jains and Buddhists are rejectors of the VedAs as PramANam. The Jains are different from Buddhists in that they do not say that all get destroyed every moment (kshaNa bhangam) and do not engage in SUnya vAdam. JainAs may therefore look more prAmANikAs compared to a Bauddhan. Jainan is still a Veda bhAhyar and all his tattvAcArams are "svayam kalpitams (self-created)". They do not have the authority of Veda PrAmANyam. Their upadesams are hence Veda Viruddham (contrary to the VedAs). They advocate two sUryans and two candrans and that the BhUmi is always falling down. This is against the Veda PramANam that state BhagavAn through His vIryam holds BhUmi and the other universes in their positions without them falling down (tattva mukta kalApam: 1.63). They come up with the untenable saptabhangi vicAram, which contradict one another. These seven AkArams (forms) to all the six dravyams of Jainism (real and independency categories) are:

1. Individuals (jIvans)
2. Matter (pudgala)
3. Principle of motion (dharma)
4. Principle of rest (adharma)
5. Space (AkASa) and
6. Time (kAla).

Except for time, they are all extended real substances (astikAya). Except for matter, they are all immaterial. The seven bhangams are:

1. syAdasti
2. syAnnAsti
3. syAdasti ca nAsti ca
4. syAdavaktavyam
5. syAdasticAvaktavyam
6. syAnAsticAvaktavyam
7. syAdsti ca nAsti cAvaktavyam
8. syAdasti ca nAsticAvaktavyam ca

They all clash with each other. Swamy Desikan laughs at these contradictions implicit in the sapta bhangi doctrines: "tennAdDum vaDa nADum sirikka pEsum sina neriyAr sinam ellAm sitaittittOmE" (We have destroyed the Jaina matam full of contradictions and became an object of laughter of the people in the south and the north).

Namperumal - SrIrangam (Thanks: www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 4

अवयवितयेदङ्कुर्वाणैर्बाहिष्करणैर्वपुः

निरवयवकोहङ्कारार्हः पुमान् करणातिगः ।

स्फुरति हि जनाः प्रत्यासत्तेरिमौ न विविञ्चते

तदधिकुरुतां शास्त्रं रङ्गेश ! ते परलोकिनि ॥

अवयविதயா இதம் குர்வாணை: பஹிஷ்கரணை: வபு:

நிரவயவக: அஹங்கார அர்ஹ: புமாந் கரணாதிக: |

ஸ்புரதி ஹி ஜநா: ப்ரத்யாஸத்தே: இமௌ ந விவிஞ்சதே

தத் அதிகுருதாம் சாஸ்த்ரம் ரங்கேச ! தே பரலோகிநி ||

avayavitayA idam kurvANai: bahishkaraNai: vapu:

niravayaka: ahankAra arha: pumAn karaNAtiga: |

sphurati hi janA: pratyAsatte imau na vivincate

tat adhikurutAm SAstram rangeSa! te paralokini ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! இந்த சரீரம் என்பது, பலவிதமான அவயவங்களுடன் (உடல் உறுப்புகள்) கூடியுள்ளது. ஆகவே இந்த உடலானது, “இது” என்று கூறப்படுவதாக, இந்த்ரியங்களினால் விளங்கப்படுவதாக உள்ளது. ஆனால், ஜீவாத்மா என்பது, அவயவங்கள் அற்றதாக உள்ளது. ஆகவே ஜீவாத்மாவானது, “அஹம்” என்று கூறப்படுவதாக, இந்த்ரியங்களுக்கு

உட்படாத ஒன்றாக உள்ளது. இப்படியாக உடலும், ஆத்மாவும் ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிய தொடர்புடன் உள்ளதாகத் தோன்றுவதால், விவேகம் இல்லாதவர்களால் இவற்றைத் தனியே பிரித்து அறிய இயலவில்லை. ஆனால் இந்த வேறுபாட்டை, சாஸ்த்ரங்கள் மூலம் எளிதாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். இப்படியாக ஜீவாத்மாவைப் பற்றி அறியலாம்.

விளக்கம்:

சார்வாக மதத்தினர், கண்களால் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காண்பதை மட்டுமே உண்மை என்று ஏற்பார்கள். ஜீவாத்மா விஷயத்தில், இப்படிப்பட்ட ப்ரத்யக்ஷம் இல்லை என்பதால், அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்க மறுக்கின்றனர். இதற்கான பதிலைக் கூறுகிறார்.

Meaning/Comments by Dr. VS:

Oh RanganAtha! This body is made of many limbs. Therefore the body is called as "it" that is defined by the indriyams. "It" has a hand, leg and eyes etc. The jIvAtmA on the other hand has no indriyams and therefore it is described as "aham", which is not under the influence (adhInam) of the above limbs of the SarIram. Since the SarIram and the AtmA have close connections and yet different, the ones without sophisticated j~nAnam (vivekam) find it difficult to see them as different. SAstrAs however help to show the differences between them. This way, we can get a clear comprehension of the jIvAtma with Veda PramANams.

The carvAkAs (the materialistic School) linked to Brahaspati has as its central tenet that matter is the only reality. The carvAkAs (lokAyatAs) accept that matter is the only reality. For them, perception /Pratyaksham is the **ONLY** valid means of knowledge (PramANa). They can not perceive the jIvAtma and hence they reject its existence. Their philosophy is one of "hedonism" based on fulfilling sense satisfaction.

Swamy Desikan points out the fallacies of cArvAka matam in great detail in the sixth chapter of His Paramata bhangam. Their dehAtma brahmam leading them to conclude that jIvan is made up of many limbs of the body. AtmA has no avayavam like hand, eye and leg. It is svayam prakAsam and is filled with J~nAnam in contrast to the limbs of the SarIram. They reject all that which does not become the object of pratyaksha pramANam (nigamana pAsuram of the sixth chapter): "... tammai maRRum, kaNDu matikeTTa nilai kANakillAr, kANatilatenRu kalanguvArE". They see the Atma Vastu (niravaya vastu; aham enkiRa jIvan) as the many limbs of the body since they can not see the jIvan like the limbs through pratyaksha pramANam. They could see the separate existence of the jIvan with J~nAnam with the help of the VedAs but do not and get confused.

SLOKAM 5

प्रत्यक्षा श्रुतिरर्थधीश्च न तथा दोषास्तदर्थः पुनः

धर्माधर्मपरावरेश्वरमुखः प्रत्यक्षबाध्यो न च ।

तच्चार्वाकमतेऽपि रङ्गरमण ! प्रत्यक्षवत् सा प्रमा

योगोन्मीलितधीस्तदर्थमथवा प्रत्यक्षमीक्षेत सः ॥

ப்ரத்யக்ஷா ச்ருதி: அர்த்ததீ: ச ந ததா தோஷா: தத் அர்த்த: புந:

தர்ம அதர்ம பராவரேச்வரமுக: ப்ரத்யக்ஷ பாத்ய: ந ச |

தத் சார்வாகமதே அபி ரங்கரமண ! ப்ரத்யக்ஷவத் ஸா ப்ரமா

யோக உந்மிலிததீ: தத் அர்த்தம் அதவா ப்ரத்யக்ஷம் ஈக்ஷேத ஸ: ||

pratyakshA Sruti: arthadhI: ca na tathA doshA: tat artha: puna:

dharma adharma parAvareSvaramukha: pratyaksha bAdhya: na ca |

tat cArvAkamate api rangaramaN! pratyakshavat sA pramA

yoga unmilitadhI: tat artham athavA pratyaksham Iksheta sa: ||

பொருள்:

வேதங்கள் காதுகளுக்குப் ப்ரத்யக்ஷமாகவே உள்ளன. அந்த வேதங்களின் அர்த்தங்களும் நம்முடைய அந்தகரணத்திற்குப் (அந்தகரணம் = சித்தம், புத்தி, மனம், அஹங்காரம்) ப்ரத்யக்ஷமாகவே உள்ளன. இப்படிப்பட்ட வேதங்களில் ப்ரத்யக்ஷமான தோஷங்கள் ஏதும் இல்லை. வேதங்களில் கூறப்படும் தர்மம், அதர்மம், ஈச்வரன், மற்ற தேவதைகள் போன்ற பலவும்

ப்ரத்யக்ஷத்தால் எந்த பாதிப்பையும் அடைவதில்லை. ஆகவே ஸ்ரீரங்கநாதா! சார்வாகனுக்கும், ச்ருதிகளே ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணம் போன்ற ப்ரமாணங்களாகின்றன. சார்வாகன் தன்னுடைய யோகத்தினால் தெளிந்த புத்தியை அடைந்தவனாக, மேலே கூறப்பட்ட வேதங்களில் அர்த்தங்களைப் ப்ரத்யக்ஷமாகவே காண இயலும்.

Meaning by Dr. V.N. VedAnta Desikan (Dr. VNV):

Oh! RangaramaNa! Perception is an accepted authority of perfect validity; to all people also. Carvaka accepts it and only that pramANa. Perception is not merely by the action of the eyes; it could be by any sense-organ. The VedAs, the treasure to which the ears are treated, become a valid pramANa, in their own right. In this sense, the VedAs are equivalent to perception! Some may question this. But then, remember that a set of single words does not constitute, by itself, a faulty concept; e.g. oyster-shell; this; silver. But when a person says, in respect of an oyster-shell before him, "This is silver" this statement is under one or other stigma (namely, perceptive confusion, negligence in observance or deliberate desire to cheat others). How did the stigma arise? From human tendency, obviously. But the VedAs, could never become culpable like this, since they are not the works of any man, whatsoever. Furthermore, when we have to discuss dharma, adharma, the Supreme Lord, the other inferior figures etc., where the CARvAka's perception authority has no scope of applicability. Then, we could say to him, 'your denial of Vedic assertions in regard to such concepts ought to be based on perception! May be, he would respond in the following terms; the VedAs and their import ought to become accessible, by perception to us, if we are to accept them'.

We will then have to say: May you one day acquire a yogic vision to be able to perceive the significance of the Vedic message! (Because you will believe in perception alone).

Additional Notes by Dr. VS:

VedAs indeed are perceived by the ear. The meanings of the Veda mantrams are pratyaksham indeed to our inner senses (anta:karaNams) like cittam, buddhi, manas and ahankAram. The inner senses receives and arranges what is conveyed to it by the outer organs like the ear and eye. The VedAs do not have any pratyaksha doshams. dharmam, adharmam, ISvaran and the other devatA like agni, IndraA invoked in the VedAs are not affected by pratyaksham one way or the other. Oh RangA! For the carvAkan, Srutis attain a pratyaksha pramANam status, when the cArvAkan attains a clear buddhi through yogA; he can then experience the meanings of the Sruti as pratyaksham and accept them. Until then, he will continue to reject all things that can not be perceived by him.

Swamy ParASara BhaTTar prays to Lord RanganAtha for the restoration of the senses of the deluded cArvAkan.

SLOKAM 6

न सदसदुभयं वा नोभयस्माद्बहिर्वा

जगदिति न किलैकां कोटिमाटीकते तत् ।

इति निरुपधि सर्वसर्विकातो निषेधन्

वरद ! सुगतपाशश्चोरलावं विलाव्यः ॥

ந ஸத் அஸத் உபயம் வா ந உபயஸ்மாத் பஹிர் வா

ஜகத் இதி ந கிலைகாம் கோடிமாடிகதே தத் |

இதி நிருபதி ஸர்வம் ஸர்விகாத: நிஷேதந்

வரத! ஸுகதபாச: சோரலாவம் விலாவ்ய: ||

na sat asat ubhayam vA na ubhayasmAt bahirvA

jagat iti na kilaikAm koTimATIkate tat |

iti nirupadhi sarvam sarvikAta: nishedhan

varada! sugatapASa: coralAvam vilAvya: ||

பொருள்:

(சூன்யவாதிகளைத் தள்ளுகிறார்) வரங்கள் அளிக்கின்ற அழகியமணவாளா! நாம் கண்களால் ப்ரத்யக்ஷமாக உணரக்கூடிய இந்த உலகமானது - இருப்பதும் அல்ல (ஸத்), இல்லாமல் உள்ளதும் அல்ல (அஸத்), ஸத்-அஸத் என்ற இரண்டும் அல்ல, ஸத்-அஸத் என்ற இரண்டும் அல்ல என்று கூறப்படுவதும் அல்ல; ஆக மேலே உள்ள நான்கு

பிரிவுகளில் எந்த ஓர் எல்லையையும் இந்த உலகமானது அடைவது இல்லை – இப்படியாக, எந்த ஓர் ஆதாரமும் இல்லாமல் பௌத்தர்கள் வாதம் செய்கின்றனர். அனைத்தும் இல்லை, இப்போது இல்லை, எப்போதும் இல்லை என்று கூறியபடியே இவர்கள் உள்ளனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் திருடர்களைப் போன்று வெட்டுவதற்குத் தகுந்தவர்களே ஆவர்.

"Oh varada ranganaAtha!" (Thanks:www.thiruvarangam.com)

Meaning by Dr. VNV:

Oh Varada RanganAtha! The Sugata system is total nihilism. He posits four statements regarding the Universe: It is real; It is not; It is both; It is neither. Then finally he crowns them all with a stunning assertion that it is beyond all these four! It would stand to logic to speak of the existence of any object with reference to time and space, say, as: 'The book **was** on the table; It is **now** not; It is **on** the floor; and so on' How can one deny existence without reference to time or location? That is what Sugata (Buddhist) does. It seems as if he would 'steal' the whole Universe out of our consideration. May he be meted out the same treatment as a 'stealer' deserves.

Additional Notes by Dr. VS:

Here, Sri ParASara BhaTTar dismisses the Buddhist's theory of SUnya vAdam (nihilism). They say that the clearly perceivable universe is classifiable in to four categories:

1. Real (sat),
2. unreal (asat),
3. real and unreal (ubhayam: sat and asat) as well as
4. neither real nor unreal and beyond all these four (ubhayasmAt bahi:).

The universe does not reach the limits of any one of the above four categories of existence. The Buddhists argue and advance the theory of nihilism thus without any basis (foundations). They just say nothing exists, it does not exist now, it never exists etc. These charlatans are like lying thieves and deserve to be severely punished.

SLOKAM 7

प्रतीतिश्चेदिष्टा न निखिलनिषेधो यदि न को

निषेद्धाऽतो नेशो निरुपधिनिषेधस्सदुपधौ ।

निषेधेऽन्यत्सिध्येत् वरद ! घटभङ्गे शकलवत्

प्रमाशून्ये पक्षे श्रुतिरपि मतेऽस्मिन्विजयताम् ॥

ப்ரதீதி: சேத் இஷ்டா ந நிகில நிஷேத: யதி ந க:

நிஷேத்தாதோ ந இஷ்டா நிருபதி நிஷேத: ஸதுபதௌ |

நிஷேத அந்யத் ஸித்யேத் வரத! கடபங்கே சகலவத்

ப்ரமா சூந்யே பசேஷ ச்ருதி: அபி மதே அஸ்மிந் விஜயதாம் ||

pratIti: cet ishTA na nikhila nishedha: yadi na ka:

nisheddhAto na ishTA nirupadhi nishedha: sadupadhau |

nishedhe anyat sidhyet varada! ghaTabhange Sakalavat

pramA SUNye pakshe Sruti: api mate asmin vijayatAm ||

பொருள்:

(சூன்யவாதிகளைத் தகுந்த ப்ரமாணம் கூறித் தள்ளுகிறார்) “அனைத்தும் சூன்யம்” என்ற வாதமானது உண்மை என்று கூறப்பட்டால், அந்த வாதமானது அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் பொருந்தாது (காரணம் “அனைத்தும் சூன்யம்” என்று அனைத்தையும் கூறும்போது, அந்த வாதமும் சூன்யமாகிவிடும் அல்லவோ?). இந்தக் குறையிலிருந்து

தப்பித்துக் கொள்ள, “அனைத்தும் சூன்யம்” என்பது உண்மை அல்ல என்று கூறினால், சூன்யவாதமே இல்லை என்றாகிறது. ஆக எப்படிக் கொண்டாலும் “நாஸ்தி” என்று கூறும் சூன்யவாதம் பொருந்தவில்லை. ஒரு உபாதியை முன்னே நிறுத்திக் கூறினாலும், மற்றொரு பொருள் மூலம், அந்த வாதமும் நீங்கி விடுகிறது – குடம் உடைந்தாலும் அதன் சில்லுகள் உள்ளது போன்றாகும் (இதனை விளக்குவோம் – “ஒரு பொருள் இங்கு இல்லை” என்று கூறும்போது, அந்தப் பொருள் வேறு ஓர் இடத்தில் உள்ளது என்பது வெளிப்படுகிறது; “ஒரு பொருள் இப்போது இல்லை” என்று கூறும்போது, அந்தப் பொருள் வேறு ஒரு காலத்தில் உள்ளது என்று வெளிப்படுகிறது). வரம் தரும் நம்பெருமானே! இப்படியாக சூன்யவாதமானது ஏற்க இயலாமல் போவதால், வேதங்களே ப்ரமாணங்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! Let us repudiate the nihilist in Buddha. If one propounds, 'all is non-existent, all is untrue' then by that very pronunciation his thesis is thrown away. If he renounces the original theory, then the world can be denied. Hence he can neither proclaim nor disown his theory that all are non-existent.

He may shift to a conditional negation, say, depending on time and space. But even here, he cannot say, 'there **was** a pot; **now** it is non-existent thereat' since, even if it is not found on another place, it has acquired a new form, i.e. broken pieces, so nihilism fails even at this level. We can safely revert to the authority of the Vedas.

Additional Notes by Dr. VS:

Swamy ParASara BhaTTar continues with the rejection of SUnya vAdis with PramANams. If Buddhists say that every thing is “SUNyam/anaittum SUnyam”,

it is clearly not correct. All the things can not be non-existent. That proposition itself will be SUnyam. To escape from this predicament, if the Buddhists say that "sarvam SUnyam", that statement itself is incorrect and that destroys the basis of SUnya vAdam itself. It takes the air out of this proposition. When the pot is broken and the Buddhists say that it "does not exist", its parts are clearly existing. It means that an object is somewhere else instead of at the original place. When some one says that it does not exist now, it becomes clear that it is present at a different time level. Since SUnya vAdam is not sustainable, Oh RanganAtha, it becomes clear that Vedams are true PramANams.

sadagopan.org

SLOKAM 8

योगाचारो जगदपलपत्यत्र सौत्रान्तिकस्त-

र्धीवैचित्र्यादनुमितिपदं वक्ति वैभाषिकस्तु ।

प्रत्यक्षं तत्क्षणिकयति ते रङ्गनाथ ! त्रयोऽपि

ज्ञानात्मत्वक्षणभिदुरते चक्षते तान् क्षिपामः ॥

யோகாசார: ஜகத் அபலபதி அத்ர ஸௌத்ராந்திக: தத்

தீவைசித்ர்யாத் அநுமிதி பதம் வக்தி வைபாஷிகஸ்து |

ப்ரத்யக்ஷம் தத் க்ஷணிகயதி தே ரங்கநாத ! த்ரய: அபி

ஜ்ஞாந ஆத்மத்வ க்ஷணபிதுரதே சக்ஷதே தாந் க்ஷிபாம: ||

yogAcAra: jagat apalapati atra sautrAntika: tat

dhIvaicitryAt anumiti padam vakti vaibhAshikastu |

pratyaksham tat kshaNikayati te ranganaAtha! traya: api

j~nAnat Atmatva kshaNabhidurate cakshate tAn kshipAma: ||

பொருள்:

அழகிய மணவாளனே! பௌத்த மதத்தைச் சார்ந்த யோகசாரன் கூறுவதைக் கேட்டாயா? அவன் இந்த உலகத்தையே இல்லை என்று கூறுகிறான். இவர்களில் உள்ள ஸௌத்ராந்திகன் என்பவன் இந்த உலகமானது பலவகையான அனுமானங்கள் உண்டாகக் காரணமாக உள்ள, அனுமான ஹேது என்கிறான். வைபாஷிகன் என்பவன் நாம்

கண்களால் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் உலகத்தை, நொடிக்கு நொடி அழியக்கூடியது என்று கூறுகிறான். ஆக மேலே கூறப்பட்ட மூவரும் – ஞானம் என்பதே ஆத்மா என்றும், ஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஆத்மா இல்லை என்றும், இந்த உலகம் க்ஷணநேரத்தில் மாறுகிறது என்றும் – முரணாகக் கூறுகின்றனர். இவர்களை நாம் கண்டிக்கிறோம்.

விளக்கம்:

இந்த ஸ்லோகத்தில் பௌத்தமதத்தின் மூன்று பிரிவுகளான – யோகசாரன், ஸௌத்ராந்திகன், வைபாஷிகன் ஆகிய மூவரையும் கண்டிக்கிறார்.

Meaning by Dr. VNV:

Of the different sects on Buddhism, YogAcAra negates the Universe, saying that knowledge is the only reality. sautrAntika, however, would argue that very many illusory appearances are apparent, the world being fit to be comprehended only by deduction. VaibhAshika says that every thing is only of momentary existence. To all of them, only knowledge is there in the place of what we know as the soul; and also they postulate a momentary world. We shall defeat them presently.

Additional Notes by Dr. VS:

There are four kinds of Buddhism. One is YogAcAra or the acAra (practice) of the Yoga. This belongs to the MahAyAnA (great path) school of Buddhism. It is said to advocate subjective idealism. It is idealistic and holds the world as existing only in the form of Knowledge. Like two other schools of Buddhism (sautrAntika and VaibhAshika), it asserts that j~nAnam (consciousness) alone is real and recommends Yoga practices to realize its goal. This branch of Buddhism is also called vijn~nAna vAda. VaibhAshika system of Buddhism

belongs to the Hinayana (lower path) tradition. VibhAsA means commentaries and these are assembled in abhidamma texts. VaibhAshikAs maintain reality of the world which has momentary existence, whereas for sautrAnikAs world exists only through inference. There is a fourth branch of Buddhism in the MahAyana tradition, which is nihilistic and totally denies the existence of the world and holds SUnyam (void) as the reality. All of these four branches deny the individual soul and ISvaran.

Buddha preached mAdyAmika matam first among the four kinds of Buddhism. YogAcAram separated from it and was followed by sautrAntikam and then VaibhAshikam. The order of condemnation is different in Brahma sUtrams. mAdyAmikAs are SUnya vAdis. Swamy Desikan refers at the beginning of the seventh chapter of Paramata bhangam about the problems of mAdyAmika Bhauddhan: "kONAr kutarkangal koNDE kuzhappum bhauttarkaLil, nANatu anaittum ilatenRum nAlvakai anRitenRum, vANAL aRukkinRa mattimattAn vazhi mARRuvamE".

He charges the mAdyAmikan as the confuser of every one with his distorted arguments about his matam shamelessly and says that nothing exists (SUnya vAdam). They say that the world does not exist in any one of the four forms unashamedly knowing that it is a lie. The four forms are: sat, asat, sadasat and sadasata nirvacanIyam.

While they can be happy here following the Vaidika matam and being a bhagavat kaimkaryaparan, they spend their life in misery here. The nigamana pAsuram of the 7th chapter of Paramata bhangam assesses the fallacy and ignorance of the mAdyAtmikan:

மானமிலை மேயமிலை என்றும் மற்றோர்

வாதநெறியிலையென்றும் வாது பூண்ட

தானுமிலை தன்னுரையும் பொருளுமில்லை

தத்துவத்தின் உணர்த்தி சயமில்லையென்றும்

வானவரும் மானவரும் மனமும் வெள்க

வளம் பேசு மதிகேடன் மத்திமத்தான்

தேனநெறி கொண்டனைத்தும் திருடா வண்ணம்

செழுமதிபோல் எழுமதியால் சேமித்தோமே.

mAnamilai mEyamilai enRum, maRROr

vAda neRiyilai enRum vAdu pUNDa

tAnum illai tannuraim poruLumillai

tattuvattin uNartti sayam illai enRum

vAnavarum mAnavarum manamum veLka

vaLam pEsum matikEDan mattimattAn

tEna neRi koNDanaittum tiruDA vaNNam

sezhumatipOl ezhumatiyAl sEmittOmE.

Meaning:

There is no pramANam (means of valid knowledge) and therefore there is no prameyam (object of knowledge) to be accomplished. Further, there is no route for vAda-prativAdams. I, who took the role of vAdi and the prativAdi, mAdyAmikan, do not exist anymore. It becomes obvious that the prativAdi's words, their meanings and the thought behind them and doubts about them do not matter. They make the devAs and the humans cringe with their arguments that the world does not exist. He is like a thief in making all these kutarka vAdams and we have exposed his fallacies like the rising Moon chasing away darkness.

SLOKAM 9

जगद्भङ्गुरं भङ्गुरा बुद्धिरात्मेति

असद्वेत्त्रभावे तथा वेद्यवित्त्योः ।

क्षणध्वंसतश्च स्मृतिप्रत्यभिज्ञा-

दरिद्रं जगत्स्यादिदं रङ्गचन्द्र ! ॥

ஐகத் பங்குரம் பங்குரா புத்தி: ஆத்மேதி

அஸத் வேத்த்ரபாவே ததா வேத்ய வித்த்யோ: |

க்ஷணத்வம்ஸதச் ச ஸ்ம்ருதி ப்ரத்யபிஜ்ஞா

தரித்ரம் ஐகத் ஸ்யாத் இதம் ரங்கசந்த்ர! ||

jagat bhanguram bhangurA buddhi: Atmeti

asat vedttrabhAve tathA vedya vitttyo: |

kshaNadhvamsataSca smrti pratyabhij~nA

daridram jagat syAt idam rangacandra! ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தின் குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற பெரியபெருமானே! “இந்த உலகமானது க்ஷண நேரமே நீடிக்கும்; க்ஷண நேரம் மட்டுமே நீடிக்கும் ஞானம் என்பதே ஆத்மாவாகும்” – என்று கூறப்படுபவை தவறானவை ஆகும். எப்படி? இவர்கள் வாதத்தின்படி - ஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட அறிபவன் என்பவன் இல்லை என்றாகிறது; இவ்விதம்

அறியப்பட்ட பொருள்கள், இப்படியாக அடையும் அறிவு ஆகிய அனைத்தும் சுஷண நேரமே என்றாகிறது. இப்படிக் கொண்டால் இந்த உலகம் என்பது ஸ்ம்ருதி போன்றவை அற்றதாகிவிடும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! That everything in the Universe is only of momentary reality, that the 'so-called soul' is only the momentary knowledge lurking in the person, there being no soul as such (having knowledge as its characteristic, as we would say), are all untenable theories, why? If, as they say, there were no individual knower (soul) distinct from the act of knowing, then-

1. all perceived and known objects, and
2. all knowledge gained about them all,

would be momentary. Then what happens to the memory and distinct recognition that we retain for many years? We remember a thing experienced many years back and we recognize a person introduced to us as say, Devadatta, some ten years back. Knowledge persists; it is not momentary.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! The prattle of the Buddhist's schools that the world is only of momentary existence (**jagat bhanguram**) and that the AtmA is just the j~nAnam that lasts for a miniscule portion of time (**bhangura buddhi: AtmEti**) is absurd. Their conclusions are that there is no entity beyond this momentary j~nAnam. According to them, Atma is the **kshaNika** knowledge possessed by the person and there is nothing that lasts in the form of lasting memory (**kshaNa dhvamsataSca smrti**) beyond that, which leads to the recognition of experienced things. In reality, knowledge is not momentary but it persists. How can one explain away this truth?

SLOKAM 10

अहमिदमभिवेद्मीत्यात्मवित्त्योर्विभेदे

स्फुरति यदि तदैक्यं बाह्यमप्येकमस्तु ।

प्रमितिरपि मृषा स्यान्मेयमिथ्यात्ववादे

यदि तदपि सहेरन् दीर्घमस्मन्मतायुः ॥

அஹம் இதம் அபிவேத்மி இதி ஆத்ம வித்த்யோ: விபேதே

ஸ்புரதி யதி தத் ஐக்யம் பாஹ்யம் அபி ஏகம் அஸ்து |

ப்ரமிதி: அபி ம்ருஷா ஸ்யாத் மேய மித்யாத்வ வாதே

யதி ததபி ஸஹேரந் தீர்க்கம் அஸ்மத் மத ஆயு: ||

aham idam apivedmi iti Atma vittyo: vibhede

sphurati yadi tat aikyam bAhyam api ekam astu |

pramiti: api mrshA syAt meya mithyAtva vAde

yadi tadapi saheran dIrgham asmat mata Ayu: ||

பொருள்

“நான் இதனை அறிந்துகொள்கிறேன்” என்ற சிந்தனையின் மூலமே ஆத்மாவிற்கும் ஞானத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமை தெளிவாகிறது. இவை இரண்டும் ஒன்றே என வாதம் செய்யும்போது, இவை இரண்டின் மூலம் அறியப்படும் விஷயம் மட்டும் ஏன் விலக்கப்படவேண்டும், மூன்றும் ஒன்றே எனக் கூற வேண்டியதுதானே! இதற்கு அவர்கள், “அனைத்தும்

பொய்” என்று கூறினால், அறியப்படும் வஸ்துவும் பொய் என்றாகிறது (பொய்யான வஸ்துவை அறியச் செய்யும் ஞானமும் பொய் என்றாகிறது). இதற்கு மாறாக, அறியப்படும் வஸ்து உண்மை என்று கூறினால், “அனைத்தும் பொய்” என்னும் அவர்களின் அடிப்படையே தகர்ந்தது. ஆக எப்படிக் கொண்டாலும் நமது மதம் தீர்க்கமான ஆயுள் கொண்டதாகிவிட்டது.

Meaning by Dr. VNV:

Consider the statement; I know this object as a pot. The soul that perceives the object and knows is different from the act of knowing. But us the contestant contends that they are **not** distinct but identical then the knowledge even as it becomes identical with and indistinguishable from the knower-soul, it can also become one with the object so known!

If all such objects are false as the Buddhist contends, then the tenet that all are false is also false. He readily accepts it, which means that this system has been demolished by its own thesis. And it gives a new lease of life to our ancient religion, which is based on Truth (Swamy Desika would assert in adikaraNa sArAvali verse 1 that our philosophy propounded in SrI BhAshya is one that clings to Truth and Truth alone.)

Additional Notes by Dr. VS:

Rejecting all the para matams, Swamy Desikan states in the first Slokam of his adikaraNa sArAvali that the darSanam defended by AcArya RaamAnujA in his SrI BhAshaym alone is Truth (satyam): “**satyaikAlambi bhAshyam yatipati katitam SaSvadadyApya yuktAn**”. The tenets of Bauddha matam and its SUnya vAdam and the momentariness of the world evoked there are taken up again by Swamy Desikan in tattva mukta kalApam and paramata bhangam and are soundly rejected.

In this Slokam, BhaTTar says that the Buddhists' statement that all are false,

the object cognized becomes false or a lie. The jñānam used to cognize the object also becomes therefore false. If the cognized vastu is real, then their basic contention that all are false becomes a lie. Their foundation itself is shattered. Whichever way we look at their tenet that the entire world and its objects are false, we recognize its absurdity and untenability and feel comforted that our ancient Vedam-based religion rooted in truth has a long life.

SLOKAM 11

एतद्रामास्त्रं दलयतु कलिर्ब्रह्ममीमांसकांश्च

ज्ञप्तिर्ब्रह्मैतज्ज्वलदपि निजाविद्यया बम्भ्रमीति ।

तस्य भ्रान्तिं तां श्लथयति जिताद्वैतविद्यस्तु जीवो

यद्यद् दृश्यं तद्वितथमिति ये ज्ञापयाञ्चकुरज्ञाः ॥

ஏதத் ராமாஸ்த்ரம் தளயது கலிப்ரஹ்ம மீமாம்ஸகாம்ச்ச

ஜ்ஞப்தி: ப்ரஹ்ம ஏதத் ஜ்வலத் அபி நிஜ அவித்யயா பம்ப்ரமீதி |

தஸ்ய ப்ராந்திம் தாம் ச்லதயதி ஜித அத்வைத வித்ய: து ஜீவ:

யத் யத் த்ருச்யம் தத் விததம் இதி யே ஜ்ஞாபயாஞ்சக்ருரஜ்ஞா: ||

etat rAmAstram daLayatu kalibrahma mImAmsakAmSca

j~napti: brahma etat jvalat api nija avidyayA bambhramIti |

tasya bhrAntim tAm Slathayati jita advaita vidya: tu jIva:

yad yad drSyam tat vitatham iti ye j~nApayAnca kruraj~nA: ||

பொருள்:

(அத்வைத வாதங்களைக் கண்டிகிறார்) குணங்கள் அற்ற, ஞானமயமானது ப்ரஹ்மம் (நிர்விசேஷ சிந்மாத்ரம் ப்ரஹ்ம); ப்ரஹ்மம் தானே வெளிப்படும் தன்மை கொண்டுள்ளபோதிலும், தன்னுடைய அவித்யை காரணமாக மறைந்து நிற்கிறது; ஜீவாத்மா செய்வது என்னவெனில் – “தத் த்வம் அஸி, அஹம் ப்ரஹ்ம” முதலான

வாக்யங்களின் உதவி கொண்டு, ஞானம் பெற்று, ப்ரஹ்மத்தின் அவித்யையை விலக்குகிறான்; கண்ணில் நாம் காணக்கூடிய அனைத்தும் பொய்யானது – இப்படியாகப் பல தவறான கருத்துக்களை அஜ்ஞானிகள் பலர் வெளிப்படுத்தினர். கலிபுருஷனே வடிவம் எடுத்து வந்தது போன்ற மஹாபாபிகளான இவர்கள், இவ்விதம் தவறாக ப்ரஹ்ம விசாரணை செய்தனர். இதுவரை மேலே கூறப்பட்ட ஸ்லோகங்களானவை, விரோதிகளை குறி தவறாமல் வீழ்த்தும் இராமபாணம் போன்று, இவர்களின் வாதங்களைக் கண்டித்துவிடும்.

விளக்கம்:

அத்வைதிகளின் கருத்துப்படி, ப்ரஹ்மம் என்பது அவித்யையால் மூடப்பட்டு, ஜீவனாகத் தன்னை நினைத்தபடி உள்ளது. இந்த அவித்யை என்னும் அறியாமை விலகும்போது, மேகம் நீங்கு சூரியன் புலப்படுவதுபோல், ப்ரஹ்மம் தன்னை உணர்ந்து கொள்கிறது. ஆக, அனைத்து ஜீவன்களும் ப்ரஹ்மமே, தான் ப்ரஹ்மம் என்று உணர்ந்தவுடன் ஜீவன் என்பது ப்ரஹ்மமாகி விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மம் எந்தவிதமான குணங்களும் அற்றது. இந்த வாதங்களைத் தகர்க்கிறார்.

Meaning by Dr. VNV:

Para-Brahman is mere cit; mere knowledge; though it ought to be self-effulgent because of this; it is not; the reason is that it suffers from the illusion that it suffers from, ever since time immemorial. What is the cause? It is nescience - that is, in regard to the jIvAtma and Brahman being identical; herein Brahman suffers by virtue of its recognition, wrongly (sic), of difference between the knower and the known; it is in this context that the jIva is redeemed by his cognition of the meaning of "tat tvam asi" and the like, being then able to dispel

the 'brahma' of Brahman. Such a postulation stems from SankarA's notion that whatever is seen is 'false'. Truly this is the impact of the Kali Age! Equivalent to the Kali-purusha are the VedAntins purported to be engaged in Brahma-discussion. On logical process outlined earlier would demolish the system of the advaitin successfully and infallibly, even like the arrow of SrI RAma.

Additional Notes by Dr. VS:

After shredding the Buddhist's views to pieces, BhaTTar now turns to the study of the advaita darSanam propounded by Adi Sankara, whose central tenets are that the world is false, Brahman alone is real and Brahman and jIvan are one and the same except jIvan is covered by illusion (avidyai) and once that avidyai is removed with the help of MahA vAkyams like "tat tvam asi, aham brahmAsmi". These advaitins are the embodiment of Kali Purushan and are sinners. They do the Brahma vicAram in a faulty way. These doctrines will be destroyed like the unfailing arrow of Lord Raamacandra aimed at His enemies. Describing the Brahman as nirviSesham (attributeless) and stating that Brahman and the jIvan devoid of avidyA are one and the same are untenable. Yaadava PrakAsa matam, a form of advaitam says that jIvans are small portions (amsams) of Brahman. Therefore Brahman and jIvan are one and the same.

This results in the extrapolation that Brahman has all the doshams that the jIvan has. This is absurd. Adi SankarA's advaitam at least does not attribute doshams for Brahman.

advaitam states: "sAvidyam brahma jIva:, sa: ca na bahu tanu:, itare jIvA: na santi-bandha-mokshau mAyottau" - 13th Slokam of tattva mukta KalApam. Here Swamy Desikan summarizes some of the key beliefs of advaitam: jIvan is the Brahman admixed with avidyai; he does not have many SarIrams; there are no other jIvans; samsAra bandhams and moksham are created by mAyA. Swamy Desikan concludes that this Matam is in opposition to all PramANams and hence is to be rejected as "asat".

SLOKAM 12

अङ्गीकृत्य तु सप्तभङ्गिकुसृतिं स्यादस्तिनास्त्यात्मिकां

विश्वं त्वद्विभवं जगज्जिनमते नैकान्तमाचक्षते ।

भिन्नाभिन्नमिदं तथा जगदुषे वन्ध्या ममाम्बेतिवत्

नूलब्रह्मविदे रहः परमिदं रङ्गेन्द्र ! ते चक्षताम् ॥

அங்கீக்ருத்ய து ஸப்தபங்கி குஸ்ருதிம் ஸ்யாத் அஸ்தி நாஸ்தி ஆத்மிகாம்

விச்வம் த்வத் விபவம் ஜகத் ஜிநமதே நைகாந்தம் ஆசக்ஷதே |

பிந்நாபிந்நம் இதம் ததா ஜகதுஷே வந்த்யா மம அம்பேதிவத்

நூத்ந ப்ரஹ்மவிதே ரஹ: பரம் இதம் ரங்கேந்த்ர! தே சக்ஷதாம் ||

angIkrtya tu saptabhangi kusrtim syAt asti nAsti AtmikAm

viSvam tvat vibhavam jagat jinamate naikAntam Acakshate |

binnaAbinnam idam tathA jagadushe vandhyA mama ambetivat

nUtna brahmavide raha: param idam rangendra! te cakshatAm ||

பொருள்:

(ஜைனர்களின் வாதங்களைத் தள்ளுகிறார்) ஸ்ரீரங்கநாதா! இருக்கும், இல்லாமல் இருக்கும், இருக்கவும் இருக்கும் இல்லாமலும் இருக்கும் என்பது போன்ற ஏழு விதமான வாதங்களை முன்னே வைத்து ஜைனர்கள் செய்வது என்ன – உன்னுடைய விபூதியாக உள்ள அனைத்து உலகங்களையும் தங்கள் தவறான வாதங்களுக்கு இலக்காக்கி விடுகின்றனர். மேலும் சிலர் இந்த உலகங்களை ப்ரஹ்மத்தைக்

காட்டிலும் வேறுபட்டது என்றும், இந்த உண்மை புரிந்துவிட்டால் ப்ரஹ்மத்திற்கும் உலகத்திற்கும் வேறுபாடு இல்லை என்றும் ஏதேதோ கூறுகின்றனர். இவர்களின் சொற்கள் எப்படி உள்ளது என்றால் – எனது தாய் மலடி – என்று அவர்களே கூறுவது போன்று உள்ளது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஜைனர்கள் தங்களது மிகவும் உயர்ந்த ரஹஸ்ய உபதேசங்களைச் செய்யட்டும் (நமக்கு அவசியம் இல்லை).

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! The Jains propagate a theory of seven steps, so to say. In regard to knowledge about a pot in real existence, there are seven situations co-existing (e.g. That it is; that it is not; that it is and is not; and so on). This is all wrong and misleading hypotheses of Manifoldness of Perception. It is easily demolished; it is like a statement, 'My mother is a barren woman' When one has referred to his mother, how can she bear the title of a barren woman? But that is exactly what saptabhangi theory of the Jains would assert!

This is indeed like the bheda-abheda philosophy of the unheard-of, unique, Brahmaj~nAni, who says that Brahman is both identical and non-identical with the Universe, both at the same time. Both the schools referred to may exchange views and confuse each other. Let them do so. What is there for us here?

Additional Notes by Dr. VS:

Here, BhaTTar rejects the Veda bAhya matam of Jainam. Some like their matam because it is somewhat different from Buddhism that advances SUNya vAdam and momentariness of the world. Jains accept that the world is real. They advocate their own sapta bangi doctrine, which has no approval from the vedAs and is **svayam kalpitam** (manufactured by them).

The details of sapta bangi doctrines and their inconsistencies are covered under Slokam 3.

SLOKAM 13

कणचरचरणाक्षौ भिक्षमाणौ कुतर्कैः

श्रुतिशिरसि सुभिक्षं त्वज्जगत्कारणत्वम् ।

अणुषु विपरिणाम्य व्योमपूर्वं च कार्यं

तव भवदनपेक्षं रङ्गभर्तुर्ब्रुवाते ॥

கணசர சரணாசெஷுள பிசுஷமானெள குதர்க்கை:

ச்ருதிசிரஸி ஸுபிசுஷம் த்வத் ஜகத் காரணத்வம் ||

அணுஷு விபரிணாம்ய வ்யோமபூர்வம் ச கார்யம்

தவ பவத் அநபேசுஷம் ரங்கபர்த்து: ப்ருவாதே ||

kaNacara caraNAkshau bhikshamANau kutarkai:

SrutiSirasi subhiksham tvat jagat kAraNatvam |

aNushu vipariNAmya vyomapUrvam ca kAryam

tava bhavat anapeksham rangabhartu: bruvAte ||

பொருள்:

(நையாயிகர், வைசேஷிகர் ஆகியோரின் வாதங்களைக் கண்டிக்கிறார்)
திருவரங்கனே! வேதங்களின் தலைப்பகுதி என்று கூறப்படும்
வேதாந்தங்கள் உன்னையே அனைத்தின் காரணமாகக் கூறுகின்றன.
இப்படி உள்ளபோது கணாதரும், கௌதமரும் செய்வது என்ன? தவறான
வாதங்களைப் பிச்சையாகப் பெற்று நின்றனர். அனைத்திற்கும்

பரமானுக்களே காரணம் என்றும், உன்னுடைய செயல்பாடான அனைத்தையும் உன்னுடைய தொடர்பு அற்றவை என்றும் கூறுகின்றனர்.

விளக்கம்:

கணாதர் ஏற்படுத்தியது வைசேஷிக மதம், கௌதமர் ஏற்படுத்தியது ந்யாய மதம் ஆகும். இவர்களின் மதத்தின்படி, ஈசுவரன் ஜகத்தின் உபாதானக் காரணம் அல்ல, அனைத்தும் பரமானுக்களே என்பதாகும். உபாதானக் காரணம் என்றால் என்ன? ஒரு பொருளுக்கு - நிமித்த காரணம், உபாதானக் காரணம் மற்றும் ஸஹகாரி காரணம் என்னும் மூன்று உண்டு. நிமித்த காரணம் என்றால், அந்தப் பொருளை மாறுபாடு அடையும்படிச் செய்யும் வஸ்துவாகும். உபாதானக் காரணம் என்றால், அந்த மாறுபாட்டிற்கு உபயோகப்படும் மூல வஸ்துவாகும். ஸஹகாரி காரணம் என்றால், அந்த மாறுபாட்டிற்குத் துணை நிற்கும் வஸ்துவாகும். உதாரணமாக பானையை எடுத்துக் கொண்டால் - நிமித்த காரணம் = குயவன், உபாதானக் காரணம் = மண், ஸஹகாரி காரணம் = பானை சுழற்றும் சக்கரம். இவர்களின் வாதத்தின்படி ஈசுவரன் நிமித்த காரணமோ, உபாதானக் காரணமோ அல்ல என்பதாகும். இது வேத வாக்யங்களுக்கு முரணானது ஆகும். பிஷ்டமானை என்றால், மிகுந்த ஐசுவர்யம் உள்ளபோதிலும், பிச்சை எடுத்தல் என்பதாகும் - இதன் கருத்து, உயர்ந்த கருத்துக்களை உபநிஷத்துக்கள் முழங்கியபடி இருக்க, தவறான வாதங்களின் பின்னே செல்வது என்பதாகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You are the Prime Cause, material cause too, of all things in the world. This is established by rich and glowing statements in Upanishads. When this is so, KaNAta and Gautama use vile logic to appropriate this role of being the cause, from Brahman to atoms, by a sheer recalcitrant begging act.

They say the five elements and others too are independent of You, in their origin. Look at these people who beg in a period of surfeit! Yes, the evidences in favor of You as the cause are in surfeit in the VedAnta! But they go around begging for the cause!

Additional Notes by Dr. VS:

VaiSeshika matam founded by KaNAtar and the nyAya matam created by Gautamar are the next two Para matams taken up for examination by BhaTTar. Both are Vaidika darSanams and are close to each other. They accept Veda PramANams. They provide however wrong meanings to the Vedam and Upanishads and can be considered therefore as Veda bAhyars. They do not reject VedAs like the cArvAkAs, who are recognized as "atyanta veda bAhyars". VaiSeshika means excellence or outstanding and is so called by its followers because of their view it excelled all other systems!

Swamy Desikan's nigama pAsuram on vaiSeshikam sums up its deficiencies:

ஆகமத்தை அனுமானமென்கையாலும்

அழியாத மறையழிக்க நினைத்தலாலும்

போகமற்று ஓர் உபலம்போல் கிடக்கை தானே

புண்ணியற்கு வீடென்று புணர்த்தலாலும்

மாகமொத்த மணிவண்ணன் படியை மாற்றி

மற்றவனுக்கு ஒருபடியை வகுத்தலாலும்

காகமொத்த காணாதன் கண்ணை வாங்கிக்

காக்கைக்கு ஆர் என்று அலற்றக் காட்டினோமே.

Agamattai anumAnam enkaiyAlum

azhiyAta maRai azhikka ninaittalAlum

bhogamaRRu Or upalam pOl kiDakkai tAnE

puNNIyarkku vIDenRu puNarttalAlum

mAkam otta maNIvaNNan paDiyai mARRi

maRRavanukku oru paDiyai vakuttalAlum

kAkam otta kANAtan kaNNai vAngik-

kAKkaikku Ar enRu alaRRak kAttinOmE.

Swamy Desikan lists the reasons here for the pitiable state of kaNAtan, seeking protection from the ills of his own darSanam and compares him to KaakAsuran, who roamed in all three worlds seeking some one who can protect him from the BrahmAstram sent by the Lord to punish him for his offenses against PirATTi.

Meaning:

Swamy Desikan states that he exposed the pitiable state of KaNAtan for

1. describing the unique PramANam Agamam / Sabdam as anumAnam
2. declaring that Vedams are nor apaurusheyam and is destroyed at the end of every kalpam and providing yukti vAdams for that position
3. for stating that moksham for Mumukshus (those who desire Moksham) to be devoid of any enjoyment (bhogam) just like a lifeless stone and
4. for changing the true svabhAvam of the Lord saluted in Upanishads and that He has no mUrtam and bhogam.

KaNAtan created vyAmoham (confusion) in the minds of people through his

tarka vAdams and therefore his darSanam is grouped with Veda bhAhyars like Jainam and Bhauddham.

KaNAtar and Gautamar do not accept the Lord as upAdAna kAraNam (mUla vastu) and replace the Lord as that prime cause in the world and delegate that role to atoms (ParamAnus). They do not recognize the Lord saluted by the VedAs as upAdAna (Prime cause) or nimitta kAraNam (material cause). They reject the rich Upanishads as true nourishment and go begging for faulty reasoning to support their views.

Oh Lord ranganaAtha! (Thanks:www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 14

वेदे कर्त्राद्यभावाद्धलवति हि नयैस्त्वन्मुखे नीयमाने

तन्मूलत्वेन मानं तदितरदखिलं जायते रङ्गधामन् ! ।

तस्मात्साङ्ख्यं सयोगं सपशुपतिमतं कुत्रचित् पञ्चरात्रं

सर्वत्रैव प्रमाणं तदिदमवगतं पञ्चमादेव वेदात् ॥

வேதே கர்த்ராதி அபாவாத் பலவதி ஹி நயை: தவத் முகே நீயமானே

தத் மூலத்வேந மாநம் ததிதரத் அகிலம் ஜாயதே ரங்கதாமந் ! |

தஸ்மாத் ஸாங்க்யம் ஸயோகம் ஸபசுபதிமதம் குத்ரசித் பஞ்சராத்ரம்

ஸர்வத்ர ஏவ ப்ரமாணம் தத் இதம் அவகதம் பஞ்சமாத் ஏவ வேதாத் ||

vede kartrAti abhAvAt balavati hi nayai: tvat mukhe nIyamAne

tat mUlatvena mAnam taditart akhilam jAyate rangadhAman! |

tasmAt sAnkhyam sayogam sapaSupatimatam kutracit pancarAtram

sarvatra eva pramANam tat idam avagatam pancamAt eva vedAt ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தில் கண்வளர்பவனே! யாராலும் இயற்றப்படாதது என்பதால்
எந்தவிதமான தோஷங்களும் அற்றதான வேதங்கள், பலவிதமான
ந்யாயங்களால் (ஸர்வ வேதாந்த ப்ரத்யயந்யாயம், ஸர்வசாகா
ப்ரத்யயந்யாயம்) உன்னையே பரமாகக் கொண்டுள்ளன. இப்படிப்பட்ட
வேதங்கள் தவிர உள்ள பல நூல்களும் ப்ரமாணங்கள் என்று ஏற்றுக்

கொள்ளப்படமாட்டாது. ஆயினும், அவை வேதங்களில் உள்ள பகுதிகளைத் தங்களுக்குள் கொண்டு, வேதங்களுக்கு முரண்பாடு இல்லாமல் கூறும் என்றால், அவையும் உனது விஷயத்தில் ப்ரமாணங்கள் ஆகின்றன. இந்தக் காரணத்தினால் – யோகசாஸ்த்ரம் மற்றும் பாசுபத மதத்துடன் கூடியுள்ள ஸாங்க்ய மதமானது, உன் விஷயத்தில் ஓரளவு ப்ரமாணமாக உள்ளது. ஆனால் பாஞ்சராத்ரம் உனது விஷயத்தில் முழுப் ப்ரமாணமாகவே உள்ளது. இந்த விஷயமானது ஐந்தாம் வேதம் என்று போற்றப்படும் மஹாபாரதத்தின் மூலம் அறியலாம்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! The Vedas are eternal and they have no author. They are thus free of possible blemishes that would arise from the author, whosoever he may be. They become the infallible authority that we ought to accept. By appropriate and unobjectionable logic, one is able to perceive that the vedas have You as their subject of presentation. You have declared to that effect in Bhagavad GeethA too. Even the scriptures and other works which do not go against the Vedic concepts would become acceptable authority. In this sense the sAnkhyA (of Kapila), the Yoga system (of Hiranyagarbha) and the pASupata (i.e.) Saivism (of PaSupati or Siva) lose their authoritative status in so far as they run counter to the Vedas. And SrI pAncarAtra passes the test; becomes a full-fledged authority for us, since it has been so declared by the MahAbhArata itself, rightly honored as the Fifth Veda.

Additional Notes by Dr. VS:

The primacy and the undisputed authority / infallible nature of the VedAs are saluted here and they are recognized as free from any defects. The nirISvara sAnkhyA matam, yoga siddhAntam authored by Brahma devan and pASupata matam run counter to Vedic doctrines and as such have to be rejected as husks (patir tiraL). Swamy Desikan describes the activities of Brahma devan advancing YogAcAra matam as the dance of the clown (KomALi kUttu) since he

shows sarveSvaran as an image in the mirror (pratibimbham in the mirror) and asserts that samAdi following dhAraNai in YogAcAram is just the lamp for revealing the svarUpam of the jIvan (Kaivalya anubhavam only). To him, Moksham is just jIvAtma Kaivalyam.

BhaTTar also rejects PaSupata matam, which describes the Lord existing only as nimitta kAraNam and not as upAdAna kAraNam. There are so many contradictions in the Saiva matam that Swamy Desikan asks them to join the Vedic way and free themselves from faltering (*mati izhantu aranAr samayam pukkut tazhal vazhi poyt taDumARi taLarntu vIzhntIr, sanda neRi nERarivAr SaraNam sErntu, sankEtattu avam munivIr tavirmim nirE*).

Swamy Desikan says: Please do not travel by the fiery path of Saiva siddhAntam and become enfeebled and fall down by the way side. Please approach the noble ones believing in lakshmi sameta nArAyaNan and enjoy the eternal bliss in the company of the nitya sUris at SrI VaikuNTham. Thus sAnkhyas-yoga- pASupata matams are rejected as avidika matams.

Swamy Desikan comments on the Bhagavat SAstram of pAncarAtram, which some critics call apramANam (not valid knowledge). Swamy has defended it in his pAncarAtra rakshai already. He points out that this SAstram was taught by BhagavAn Himself for the hitam of AstikAs with Veda PramANams: "*vAdukaLAI azhiA maRai mauLiyin vAn poruLE Odiya pancarAtram ukavArai ozhukkuvamE*". This SAstram can not be destroyed by other's vAdams (disputations) and it preaches the Vedic essence (tattva-hita-PurushArthams) and we (Swamy Desikan) will correct those, who criticize it. MahA BhAratam attests to the total authority of pAncarAtram as the Bhagavat SAstram.

SLOKAM 15

सञ्चष्टे नेश्वरं त्वां पुरुषपरिषदि न्यस्य यद्वाऽऽन्यपर्यात्

साङ्ख्यो योगी च काक्वा प्रतिफलनमिवैश्वर्मूचे कयाचित् ।

भिक्षौ शैवस्सुराजम्भवमभिमनुते रङ्गराजातिरागात्

त्वां त्वामेवाभ्यधास्त्वं ननु परविभवव्यूहनाढ्यम्भविष्णुम् ॥

ஸஞ்சஷ்டே ந ஈச்வரம் த்வாம் புருஷ பரிஷதி ந்யஸ்ய யத்வா

ஆந்யபர்யாத்

ஸாங்க்ய: யோகீ ச காக்வா ப்ரதிபலநம் இவ ஐச்வர்யம் ஊசே கயாசித் |

பிசெஷுள சைவ: ஸுராஜம்பவம் அபிமநுதே ரங்கராஜ அதிராகாத்

த்வாம் த்வாம் ஏவ அப்யதா: த்வம் நநு பர விபவ வ்யூஹந ஆட்யம்

பவிஷ்ணும் ||

sancashTe na ISvaram tvAm purusha

parishati nyasya yadvA AnyaparyAt

sAnkhyA: yogI ca kAkva pratiphalanam

iva aiSvaryam Uce kayAcit |

bhikshau Saiva: surAJambhavam

abhimanute rangarAja atirAgAt

tvAm tvAm eva abhyadhA: tvam nanu

para vibhva vyUhana ADhyam bavishNum ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! ஸாங்க்யர்கள் உன்னை சேதநன் என்று கொள்கின்றனர். ஆகையாலே உன்னை ஈச்வரன் என்று ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. பதஞ்ஜலியும் யோகம் என்னும் கருத்தால் உனது ஐச்வர்யத்தை ஒப்புக் கொள்ளாமல் இருந்தான். சைவர்கள் பிசைஷ எடுப்பவனான ருத்ரன் மீது உள்ள அன்பு காரணமாக, உன்னை ஈச்வரன் என்று ஏற்காமல், ருத்ரனை இவ்விதம் கூறியபடி உள்ளனர். இப்படி உள்ளபோது நீ செய்தது என்ன? பரவாஸுதேவனாகவும், ஸங்கர்ஷணன் முதலான வ்யூஹங்களாகவும், இராமன் – க்ருஷ்ணன் முதலான விபவங்களாகவும் உனது ஸ்வரூபத்தை விளக்கி, நீயே ஈச்வரன் என்று விளக்கினாய் அல்லவா?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! The sAnkhyas system would include You among jIvAtmAs; it would not concede to You, Oh Lord, the Godhood, distinct from us, souls! The Yoga system is not much different; it only concedes a conditional Godhood. The two only differ to the extent of a shade - i.e. between Tweedledum and Tweedledee! What if I say you are penniless or if I say you have some ten coppers? It is all the same. The pASupata system concedes by innate partiality though a godhood to Siva, who, incidentally had to beg for relief from a curse and was liberated by You.

It is only the pAncarAtra that delineates Your godly qualities, correctly as You possess, in each of the five forms of existence that You exhibit (namely Para, VyUha, Vibhava, arcA and antaryAmi).

Additional Notes by Dr. VS:

Swamy Desikan continues with the defense of pAncarAtam. Swamy says that Sriman nArAyaNan, the author of pAncarAtram is sarvaj~nan and sarva Saktan and therefore there is no vaktr dosham (defects in the content) or deception

(vancanai). It was created out of compassion for BhaktAs (bhaktAnukampA). sAtvata-paushkara-jayAkhyA samhita is of pAncarAtram were blessed by BhagavAn Himself and SanatkumAra-SANDilya-nAradAtis became the samhita pracArakars of this Bhagavat SAstram. pAncarAtram has no conflict with the meanings of the Vedams (VedArtha virodham illai). The tight link between BhagavAn and pAncarAtram is recognized from the name given to BhagavAn as pAncarAtrikan. His motivation for blessing the pAncarAtra SAstram from His own lips is for the protection of the jIvan (kAval itu nal uyirkku enRu kAttum). Additional details on the pAncarAtra Agamam are assembled in the two e-books (# 25 and 26) in the Srihayagrivan series (<http://www.srihayagrivan.org>).

SLOKAM 16

इति मोहनवर्त्मना त्वयाऽपि

ग्रथितं बाह्यमतं तृणाय मन्ये ।

अथ वैदिकवर्मवर्मितानां

मनिताहे कुट्टशां किमीश ! वर्त्म ॥

இதி மோஹந வர்த்மநா த்வயா அபி

க்ரதிதம் பாஹ்யமதம் த்ருணாய மந்யே |

அத வைதிகவர்ம வர்மிதாநாம்

மநிதாஹே குத்ருசாம் கிம் ஈச ! வர்த்ம ||

iti mohana vartmanA tvayA api

grathitam bAhyamatam trNAya manye

atha vaidikavarma varmitAnAm

manitAhe kudrSAm kim ISa! vartma ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! மற்றவர்களை மயக்கும் விதமாக இப்படிப்பட்ட பலவிதமான மதங்களை நீயே உண்டாக்கினாய். இவ்விதம் இவை உனது படைப்பாகவே இருந்தாலும், இந்த வேதபாஹ்ய மதங்களை நான் துச்சமாகவே எண்ணுகிறேன். மேலும் தாங்கள் வைதிகர்கள் என்னும் வெளிவேடம் பூண்டபடி உள்ள குத்ருஷ்டிகளின் (குத்ருஷ்டிகள் =

அத்வைதிகள் முதலானோர்) உபதேசங்களை எனது உள்ளத்தால் கூட நான் நினைப்பேனோ?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! You designed deceptive paths, taking the garb of propagators like the Buddha. Well, such systems are patently non-Vedic. I would not treat for more than a leaf of grass. But what to say of the guiling and misguiding leaders, who profess faith in the Vedas but who are really roaming about in a Vedic coat? They are blatant pagans not withstanding their presumption of Vedic faith. (The reference is to the advaitin).

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Srirangam! For deluding people, You created some mohana SAstrams (mohana vartmanA tvayA api grathitam bAhyamatam trNaya manye). Even if they have been created by you for a specific purpose, aDiyEn does not consider them as of great importance. They are insignificant (tuccam). When my position is like that, would I ever think seriously about the upadesams of advaitis and other kudrshTis, who bend the meanings of VedAs for their own purposes? Never!

SLOKAM 17

संस्कारं प्रतिसञ्चरेषु निदधत्सर्गेषु तत्स्मारितं

रूपं नाम च तत्तदहंनिवहे व्याकृत्य रङ्गास्पद ।

सुप्तोदबुद्धविरिञ्चिपूर्वजनतामध्याप्य तत्तद्धितं

शासन्नस्मृतकर्तृकान् वहसि यद्वेदाः प्रमाणं ततः ॥

ஸம்ஸ்காரம் ப்ரதிஸஞ்சரேஷு நிததத் ஸர்கேஷு தத் ஸ்மாரிதம்

ரூபம் நாம ச தத்தத் அர்ஹ நிவஹே வ்யாக்ருத்ய ரங்காஸ்பத |

ஸுப்த உத்புத்த விரிஞ்ச பூர்வ ஜநதாம் அத்யாப்ய தத்தத் ஹிதம்

சாஸத் நஸ்ம்ருத கர்த்ருகாந் வஹஸி யத் வேதா: ப்ரமாணம் தத: ||

samskAram pratisancareshu nidadhat sargeshu tat smAritam

rUpam nAma ca tattat arha nivahe vyAkrtiya rangAspada |

supta udbuddha virinca pUrva janatAm adhyApya tattat hitam

SAsat nasmrta kartrkAn vahasi yat vedA: pramANam tata: ||

பொருள்:

(இந்தச் ஸ்லோகத்தின் மூலம் வேதங்களே அனைத்திற்கும் ப்ரமாணம் என்று கூறுகிறார்). ஸ்ரீரங்கநாதா! ப்ரளய காலத்தின்போது அனைத்து வேதங்களையும் நீ உன் பக்கம் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்கிறாய். ஸ்ருஷ்டி காலம் வந்தவுடன், பலவிதமான வஸ்துக்களுக்கு அவற்றின் பெயர், ரூபம் ஆகியவற்றை நினைவில் கொண்டு வந்து ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய்.

இப்படியாக அந்தந்த வஸ்துவை இந்த உலகில் ஏற்படுத்துகிறாய். உறங்கியபடி உள்ள ப்ரம்மன் போன்ற ஜீவன்களை எழுப்பி, இவற்றை அவர்களுக்கு உபதேசிக்கிறாய். அவரவர்களுக்கு நன்மை எது என்று ஆராய்ந்து நீ நியமிக்கிறாய். இப்படியாக “யார் இவற்றை உண்டாக்கியது” என்று தெரியாமல் உள்ள வேதங்களை நீ நிர்வாஹம் செய்தபடி உள்ளாய். இப்படியாக அந்த வேதங்கள் உயர்ந்த ப்ரமாணங்கள் ஆகின்றன.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! The VedAs are authorless. But in times of Deluge, You preserve them with yourself. It is a memory-recording in Your infinite intellect. When it is time for Re-Creation, You re-publish the VedAs by initiating Brahma and others. These officials are thus endowed with adequate equipment to discharge their respective duties. The Lord assigns name and form to the multitude of things, as they were known in the pre-deluge times. Though the VedAs have no author to mention, they have come from Your mouth. They thus acquire a special status as PramANa or authority, an intrinsic virtue of theirs.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! During the time of MahA PraLayam, You kept the Vedams by Your side to protect them. When the time for creation came, You recreated the nAma-rUpa prapancam and assigned names and forms to each vastu. You awakened the jIvans like Brahma devan and instructed him about srshTi kramam. You decide on what is good for whom and assign them in their duties. You administer the apaurusheya Vedam without the knowledge about the authorship of the VedAs. Thus the VedAs attain the state of the highest PramANam.

SLOKAM 18

शीक्षायां वर्णशिक्षा पदसमधिगमो व्याक्रियानिर्वचोभ्यां

छन्दश्छन्दश्चितौ स्याद्गमयति समयं ज्यौतिषं रङ्गनाथ ! ।

कल्पेऽनुष्ठानमुक्तं ह्युचितगमितयोन्यायमीमांसयोस्स्यात्

अर्थव्यक्तिः पुराणस्मृतिषु तदनुगास्त्वां विचिन्वन्ति वेदाः ॥

சீக்ஷாயாம் வர்ணசிக்ஷா பதஸமதிகம:

வ்யாக்ரியா நிர்வசோப்யாம்

சந்த: சந்த: சிதௌ ஸ்யாத் கமயதி

ஸமயம் ஜ்யௌதிஷம் ரங்கநாத ! |

கல்பே அனுஷ்டாநம் உக்தம் ஹி உசிதகமிதயோ:

ந்யாய மீமாம்ஸயோ: ஸ்யாத்

அர்த்தவ்யக்தி: புராண ஸ்ம்ருதிஷு

ததனுகா: த்வாம் விசிந்வந்தி வேதா: ||

SIkshAyAm varNaSikshA padasamadhigama:

vyAkriyA nirvacobhyAm

chanda: chanda: citau syAt gamayati

samayam jyautisham ranganaAtha! |

kalpe anushThAnam uktam hi ucitagamitayo:

nyAya mImAmsayo: syAt

arthavyakti: purANA smrtishu

tadanugA: tvAm vicinvanti vedA: ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! வேதங்களின் ஆறு அங்கங்களாக – சீக்ஷா, வ்யாகரணம், நிருக்தம், சந்தோவிசிதி, கல்பஸூத்ரம் மற்றும் ஜ்யோதிஷம் உள்ளன. இவற்றில் சீக்ஷா என்பது அக்ஷரங்களின் உச்சரிப்பு முதலானவற்றைக் கூறுகிறது. வ்யாகரணம் மூலம் பதங்களின் இலக்கணமும், நிருக்தி மூலமாக அந்தப் பதங்களின் அர்த்தப் ப்ரயோகங்களும் விளக்கப்படுகின்றன. சந்த சாஸ்த்ரம் மூலமாக – காயத்ரீ, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், த்ரிஷ்டுப், ப்ருஹதீ, பங்க்தி மற்றும் ஜகதீ என்னும் ஏழு சந்தஸ்ஸுகள் விளக்கப்படுகின்றன. ஜ்யோதிஷம் மூலம் அனுஷ்டான காலங்கள் நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றன. கல்பஸூத்ரம் மூலம் அனுஷ்டான விதிமுறைகள் கூறப்பட்டன. வைதிக மார்க்கத்திற்கு உபாயமாக உள்ள ந்யாயம், மீமாம்ஸை, புராணங்கள், ஸ்ம்ருதிகள் முதலானவை மூலம் வேதங்களின் ஆழ்பொருள் புலப்படும். இப்படியாக மேலே கூறப்பட்ட பலவற்றாலும் சூழப்பட்டு நிற்கும் வேதங்கள் உன்னை எப்போதும் தேடியபடியே உள்ளன.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! Of the six VedAngAs, that subserve the VedAs, SIKsha dictates pronunciation; VyAkaraNa and nirukta determine how words join and how derivations are to be made and how etymology decides the meaning of the resulting product - word; Chandas describes the characteristics of the metres like GAyatrI; Jyotisham or astrology helps in fixing timings for Vedic rituals; KalpasUtra elaborates on the performance of Vaidika works. To aid additionally,

nyAya and mImAmsa help in interpretation of smrtis and PurANAs.

The VedAs, whose accessories are all these works, keep on searching for you, not arriving at You, yet!

Additional Notes by Dr. VS:

The VedAs are assisted by its six angAs (SIkshA, VyAkaraNam, niruktam, Chandas, Kalpa sUtram and Jyotisham); nyAyam, mImAmsA help the upavedams (smrtis and itihAsams) to gain the full meaning of the VedAs and seek You. The e-books # 17 (VedopAsanA) and # 50 (Veda Vaibhavam: Volume I) in the Srihayagriavn e-book series (<http://www.Srihayagrivan.org>) provide detailed information on the VedAngAs and Vedam as the principal PramANam for the Vaidika matams.

sadagopan.org

'All the Vedas dwell on You alone!' (Thanks::www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 19

आदौ वेदाः प्रमाणं स्मृतिरुपकुरुते सेतिहासैः पुराणैः

न्यायैस्सार्धं त्वदर्चाविधिमुपरि परिक्षीयते पूर्वभागः ।

ऊर्ध्वो भागस्त्वदीहागुणविभव परिज्ञापनैस्त्वत्पदाप्तौ

वेद्यो वेदैश्च सर्वैरहमिति भगवन् ! स्वेन च व्याचकर्त्त ॥

ஆதௌ வேதா: ப்ரமாணம் ஸ்ம்ருதி: உபகருதே ஸ இதிஹாஸை:

புராணை:

ந்யாயை: ஸார்த்தம் த்வத் அர்ச்சா விதிம் உபரி பரிக்ஷீயதே பூர்வபாக: |

ஊர்த்வ: பாக: த்வத் ஈஹா குண விபவ பரிஜ்ஞாபநை: த்வத் பதாப்தௌ

வேத்ய: வேதை: ச ஸர்வை: அஹம் இதி பகவந் ! ஸ்வேந ச வ்யாசகர்த்த ॥

Adau vedA: pramANam smrti: upakurute

sa itihAsai: purANai:

nyAyai: sArdham tvat arcA vidhim

upari parikshIyate pUrvabhAga: |

Urdhva: bhAga: tvadIhA guNa vibhava

parij~nApanai: tvat padAptau

vedya: vedai: ca sarvai: aham iti bhagavan!

svena ca vyAcakartha ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! வேதங்கள் தங்களுக்கு எந்தவிதமான ப்ரமாணங்களும் அவசியம் இல்லாமல், தங்களுக்குத் தாங்களே ப்ரமாணங்களாக உள்ளன. இந்த வேதங்களுக்கு - இதிஹாஸம், புராணம், பூர்வ மீமாம்ஸை, உத்தர மீமாம்ஸை முதலானற்றுடன் கூடிய ஸ்ம்ருதிகள் - வேதவரிகளின் பொருளை விளக்கும் விதமாக பெரும் உபகாரம் செய்தபடி உள்ளன. வேதத்தின் பூர்வபாகம் என்னும் கர்மகாண்டம், உன்னுடைய திருவாராதன முறைகளைத் தெளிவாக ஓதியபடி உள்ளன. உபநிஷத்துக்கள் என்னும் ஞானகாண்டம், உன்னுடைய திருக்கல்யாண குணங்கள், விபூதிகள் முதலானவற்றைக் குறித்துக் கூறுகின்றன. இதனால் உபநிஷத்துக்கள் உன்னுடைய திருவடிகளை அண்டுவதிலேயே குறியாக உள்ளன. "இப்படியாக அனைத்து வேதங்களின் மூலமும் நானே அறியப்படுகிறேன்", என்று நீயே அருளிச் செய்தாய் அல்லவோ?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! The prime pramANa is the VedAs. They are independent of any other work, binding on us. Of course, they will be understood with the aid of auxiliary works like smrtis, SrImadrAmAyaNa, MahAbhArata, PurANAs, the two mImAmsas, etc. the first half of the Vedic literature instructing us on yaj~nAs may be said to deal with the ways of worshipping you. The latter half devotes itself to You, Your qualities, activities, form and appearance, etc., ending with the step of the soul reaching the Lord's Feet. All the VedAs dwell on You alone. This You have Yourself clarified in the Geeta.

Additional Notes by Dr. VS:

VedAs are PramANams unto themselves (svata PramANam). They do not need any other pramANams to validate them. itihAsam, sAtvika PurANams, pUrva and uttara mImAmsai along with smrtis assist immensely in the clear

comprehension for the Veda MantrAs. The pUrva bhAgam of the Vedams is the Karma KANDam; They instruct us clearly on the kramam for performing tiruvArAdhanam for You. The utara bhAgam of the VedAs is the J~nAna KANDam consisting of the Upanishads, which seek always Your sacred feet. You Yourself have instructed us in GeetA that You are understood only through the VedAs and that all the VedAs seek You alone (**vedaiSca sarvai: ahameva vedyai:**).

sadagopan.org

SLOKAM 20

क्रिया तच्छक्तिर्वा किमपि तदपूर्वं पितृसुर-

प्रसादो वा कर्तुः फलद इति रङ्गेश ! कुदृशः ।

त्वदर्चैष्टापूर्ते फलमपि भवत्प्रीतिजमिति

त्रयीवृद्धास्तत्तद्विधिरपि भवत्प्रेरणमिति ॥

க்ரியா தத் சக்தி: வா கிம் அபி தத் அபூர்வம் பித்ருஸூர

ப்ரஸாத: வா கர்த்து: பலத: இதி ரங்கேச ! குத்ருச: |

த்வத் அர்ச்சா இஷ்டா பூர்த்தே பலம் அபி பவத் ப்ரீதிஜம் இதி

த்ரயீ வ்ருத்தா: தத்தத் விதி: அபி பவத் ப்ரேரணம் இதி ||

kriyA tat Sakti vA kim api tat apUrvam pitrsura

prasAda: vA kartu: phalada: iti rangeSa! kudrSa: |

tvat arcA ishTA pUrte phalam api bhavat prItijam iti

trayI vrddhA: tattat vidhi: api bhavat preraNam iti ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! அத்வைதம் முதலான குத்ருஷ்டிகள் கூறுவது - “யாகம் போன்ற கர்மங்கள், அந்தக் கர்மங்களின் சக்தி, அந்தக் கர்மங்கள் மூலம் உண்டாகும் அபூர்வம் என்னும் பலன், பித்ருக்களின் அனுக்ரஹம், தேவர்களின் அனுக்ரஹம் ஆகியவை மட்டுமே கர்மம் இயற்றுபவர்களுக்கு, அந்தக் கர்மத்திற்கான பலனை அளிக்கின்றன

(ஸர்வேச்வரன் அல்லன்)” – என்பதாகும். ஆனால் சிறந்தவர்கள் கூறுவது – “குளம் வெட்டுதல் முதலான நற்செயல்கள் (இவை இஷ்டா பூர்த்தம் எனப்படுகிறது) உன்னுடைய ஆராதனமாக உள்ளன, இந்த ஆராதனம் மூலம் உண்டாகும் பலன் என்பது உனது மகிழ்வால் உண்டாகிறது, இப்படிப்பட்ட கர்மங்களை இயற்றும் விதிமுறைகள் உன்னுடைய கட்டளைகளாகவே உள்ளன” – என்பதாகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! The evil-visioned persons contend that the rewards from Yaj~nas, flow from their potency; and from an indescribable force coming out of the acts; in respect of acts, the Pitrs (the manes) and the devAs being the aim, they are pleased and they mete out the rewards. But the elders deeply devoted to the Vedas, emphasize that ishTa (japa, etc.) and pUrta (e.g. digging wells and tanks, building temples) are but forms of paying homage to You, and whatever rewards, flow to the performer will all come from You only. After all the prescriptions of such acts are found only in the SAstrAs given out by You.

Additional Notes by Dr. VS:

Those who misinterpret the Veda mantrams (kudrshTis) insist that the fruits of karmAs like yAga-yaj~nams, their power, the anugrahams of the pitrs and devAs arise from those KarmAs alone and by the pleased pitrs and the devAs and not by sarveSvaran. The noble beings revering the VedAs comprehend clearly that digging PushkaraNis, building temples and other ishTA pUrta karmAs are only forms of ArAdhanam for You, their Lord and the phalans for such kaimkaryams are originating from You alone as in the case of yAga-yaj~nams and pitr, deva pUjA. This should not be surprising since the ways to engage and conduct such ishTA pUrta kaimkaryams and other karmAs are present only in the SAstrams bequeathed to us by You.

SLOKAM 21

आज्ञा ते सनिमित्तनित्यविधयः स्वर्गादिकाम्यद्विधिः

सोऽनुज्ञा शठचित्तशास्त्रवशतोपायोऽभिचारश्रुतिः ।

सर्वीयस्य समस्तशासितुरहो ! श्रीरङ्गसर्वस्व ! ते

रक्षाकूतनिवेदिनी श्रुतिरसौ त्वन्नित्यशास्तिस्ततः ॥

ஆஜ்ஞா தே ஸ நிமித்த நித்ய விதய: ஸ்வர்க்காதி காம்யத் விதி:

ஸ: அநுஜ்ஞா சடசித்த சாஸ்த்ர வசதா உபாய: அபிசார ச்ருதி: |

ஸர்வீயஸ்ய ஸமஸ்த சாஸிது: அஹோ! ஸ்ரீரங்க ஸர்வஸ்வ! தே

ரக்ஷா ஆகூத நிவேதிநீ ச்ருதி: அஸௌ த்வத் நித்ய சாஸ்தி: தத: ||

Aj~nA te sa nimitta nitya vidhaya: svargAdi kAmyat vidi:

sa: anuj~nA SaThacitta SAstra vaSatA upAya: abhicAra Sruti: |

sarvIyasya samasta SASitu: aho! SrIranga sarvasva! te

rakshA AkUta nivedinI Sruti: asau tvat nitya SAsti: tata: ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! நித்ய கர்மங்கள், நைமித்திக கர்மங்கள், இவற்றைப் பற்றிய விதிமுறைகள் ஆகியவை உன்னுடைய ஆணையாகவே உள்ளன. ஸ்வர்க்கம் முதலானவற்றை அளிக்கவல்ல காம்யகர்மங்கள் குறித்த விதிமுறையானது, “விருப்பம் இருந்தால் இயற்றலாம்”, என்னும்படி அமைந்ததாகும். விரோதிகளை அழிக்கும் வலிமையுடைய

ச்ருதிகளானவை, எப்படிப்பட்ட கல்நெஞ்சத்தையும் சாஸ்த்ர வழிகளில் ஈடுபடுத்தவல்ல உபாயங்களாகவே உள்ளன. அனைத்து உலகில் உள்ள உயிர்களுக்கும் நன்மை அளிப்பவனும், அனைத்தையும் நியமித்தபடி உள்ளவனும் ஆகிய உன்னுடைய ரக்ஷகத்தை (காப்பாற்றும் செயலை) இந்த வேதங்கள் உணர்த்துகின்றன. இப்படியாக இவை உன்னுடைய கட்டளைகளாகவே எப்போதும் உள்ளன.

விளக்கம்:

கர்மங்கள் மூன்று வகைப்படும். அவையாவன - நித்யகர்மங்கள் (அன்றாடம் இயற்றியே ஆக வேண்டும் என்பவை), நைமித்திக கர்மங்கள் (சீரார்த்தம் போன்றவை), காம்ய கர்மங்கள் (ஏதோ ஒரு பலனுக்கு ஆசைப்பட்டு இயற்றப்படுபவை). இவற்றில் முதலிரண்டும், இயற்றப்பட்டே ஆகவேண்டும் என்பதால், இவை ஆஜ்ஞாகர்மங்கள் எனப்படுகின்றன. காம்யகர்மம் என்பது - விருப்பம் இருந்தால் இயற்றலாம் - என்னும்படி உள்ளதால், அநுஜ்ஞாகர்மம் எனப்படும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! Two types of acts, called naimittika and nitya are prescribed in the Vedas, they being Your commandments. They ought to be performed as per Your orders (Aj~nA type). They cannot be omitted. You also require men to perform acts to propitiate You through Yaj~nas, with the specific purpose of attaining svarga, etc., these (anuj~na) works are 'permitted' ones in case of kAmya class. There are also works recommended for doing away with one's enemies (abhicAra). The worst non-believer would turn an intense believer on coming to know of the existence of such acts of Yours. Thus, You exert Yourself as one doing good to all the worlds and administering dictates to all. That only speaks of Your care and carefulness in safeguarding people's interests. All the guide-rules are found in the Vedas,

which are Your perennial mandate - book.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! Out of Your infinite compassion for the jIvans, You have commanded them to perform two kinds of karmAs: nitya (Aj~nA) and naimittika (kAmya) karmAs. The nitya karmAs ordered by You as commandment can not ever be abandoned. The naimittika karmAs are recommended if one wishes for gaining some desired phalans (svarga vAsam et al) and are therefore known as kAmya karmAs.

There are also extreme karmAs known as abhicAra to harm or kill one's enemies. With the range of karmAs suiting every need, even a skeptic will turn in to a believer in the compassion and care of the Lord. They begin to appreciate Your deep desire to generate ways to address the needs of the jIvans. All the instructions and guidance for the conductance of these karmAs are housed in the VedAs and are testaments to Your power and compassion to protect the jIvans.

SLOKAM 22

अत्रास्ते निधिरितिवत्पुमर्थभूते

सिद्धार्था अपि गुणरूपवृत्तवादाः ।

रङ्गेश ! त्वयि सकलास्समन्वयन्ते

नोपासाफलविधिभिर्विशेष एषाम् ॥

அத்ரா ஆஸ்தே நிதி: இதி வத் புமர்த்த பூதே

ஸித்த அர்த்தா அபி குணரூப வ்ருத்தவாதா: |

ரங்கேச! த்வயி ஸகலா: ஸமந்வயந்தே

ந உபாஸா பல விதிபி: விசேஷ ஏஷாம் ||

atra Aste nidhi: iti vatpumartha bhUte

siddha arthA api guNarUpa vrttavAdA: |

rangeSa! tvayi sakalA: samanvayante

na upAsA phala vidhibhi: viSesha eshAm ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! நீ அனைத்துவிதமான திருக்கல்யாண குணங்களைக் கொண்டவனாக உள்ளாய். இவை அனைத்தையும் தெளிவாக உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின்றன. ஆக, இவை ஸித்தவரிகளாக இருந்தாலும், அனைத்து புருஷார்த்தங்களுக்கும் இருப்பிடமாக உள்ள உன்னைக் குறித்து, “இங்கு பெரும் புதையல் உள்ளது”, என்று உனது

விஷயத்தில் அந்த வரிகள் பொருத்தமாகவே உள்ளன. ஆக இது போன்று, உனது குணங்கள் முதலானவற்றை கூறுகின்றதும், உபாஸனை முதலானவற்றைக் கூறுகின்றதும் ஆகிய இந்த வரிகளில் எந்த அதிசயமும் இல்லை (அவை இயல்பாகவே உயர்ந்து உள்ளதால் ஆகும்).

விளக்கம்:

வேத வரிகளில் கார்யவரிகள், ஸித்தவரிகள் என்று இரண்டு விதம் உள்ளது. கார்யவரிகள் என்பது – “இதனை இவ்விதம் செய்”, “இதனைக் கொண்டு வா”, போன்று தெளிவான, பார்த்து உணரக்கூடிய வகையில் அமைந்த வரிகளாகும். ஸித்தவரிகள் என்பது – “இந்தப் பொருள் இப்படிப்பட்டது”, “இங்கு புதையல் உண்டு”, என்பது போன்ற வரிகளாகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RangeSa! There is a view, wrong though, that among Vedic passages, only those which embody an order, a prohibition, acquire validity; that assertions of facts, such as the Lord has this nature, this form, these qualities, etc. are said to be deprived of validity. This is not a correct stand. If we say, 'There is treasure below here', it should not be treated as invalid; we can split and explain it as 'If you want to acquire treasure, dig here'. So also if a statement such as 'One who knows Brahman acquires Brahman's abode' is classified as pure assertion, therefore not deserving validity, we can re-interpret it as 'Know Brahman; that will secure for you his Abode; it takes an acceptable form of mandate; All this is to establish that all statements are by themselves valid, whatever be their mode and nature.

Additional Notes by Dr. VS:

There are two kinds of Veda mantrams:

1. an order (do this) or injunction (do not do this act) known as kArya mantram passages and
2. abbreviated statement of a non-specific kind (siddha mantram passages).

It is generally believed that specific commands (kArya mantra passages) are much more valid than the siddha mantra passages. This is a wrongly held notion. By the very nature of the siddha mantra passages, they need certain amount of reinterpretation and elaboration to bring out their specific meaning. Even without these efforts, their validity is not less than that of the kArya mantra passages.

Oh RanganAtha! You are the embodiment of all auspicious attributes. Upanishads bring this out very clearly. Even the siddha mantra passages about You stating that "here is a great treasure" have perfect validity. This siddha mantram passage referring to Your ananta kalyANa guNams and upAsanA mArgams to reach You does not suffer from any lack of validity and is good as the kArya mantram passages in their effectiveness.

'advitIyan!' (Thanks: www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 23

देहो देहिनि कारणे विकृतयो जातिर्गुणाः कर्म च

द्रव्ये निष्ठितरूपबुद्धिवचनास्तात्स्थ्यात् तथेदं जगत् ।

विश्वं त्वय्यभिमन्यसे जगदिषे तेनाद्वितीयस्ततः

मायोपाधिविकारसङ्करकथा का नाम रङ्गेश्वर ! ॥

தேஹ: தேஹிநி காரணே விக்ருதய: ஜாதி: குணா: கர்ம ச

தரவ்யே நிஷ்டிதரூப புத்திவசநா: தாத்ஸ்த்யாத் ததா இதம் ஜகத் |

விச்வம் த்வயி அபிமந்யஸே ஜகதிஷே தேந அத்விதீய: தத:

மாயா உபாதி விகார ஸங்கர கதா கா நாம ரங்கேச்வர ||

deha: dehini kAraNe vikrtaya: jAti: guNA: karma ca

dravye nishThitarUpa buddhivacanA: tAtsthyAt tathA idam jagat |

viSvam tvayi abhimanyase jagadishe tena advitIya: tata:

mAyA upAdhi vikAra sankarakathA kA nAma rangeSvara! ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! உடலானது ஆத்மாவை விட்டு நீங்காமல் உள்ளது; கார்யப் பொருள்களின் மாற்றங்கள் அனைத்தும் அவற்றின் காரணப் பொருள்களை விட்டு நீங்காமல் உள்ளன; ஒரு பொருளின் ஜாதி (இது கடம், இது குடம் போன்ற பிரிவுகள்), குணம் (நிறம் போன்றவை) மற்றும் கர்மம் (பயன்கள்) அதனை விட்டு நீங்காமல் உள்ளன. இப்படியாக

ஒன்றின் அனுபவம் புத்தி மற்றும் சொற்கள் மூலம் அனுபவிக்கப்படுகின்றன. இப்படியாகவே நீயும் அனைத்து உலகத்தையும் உன்னிடம் இருந்து நீங்காதபடி ஸங்கல்பம் செய்து வைத்துள்ளாய். இதனால் நீ - அத்விதீயன் - இரண்டாவது என்று இல்லாதவன் - எனக் கூறப்படுகிறாய். இப்படி உள்ளபோது மாயாவாதங்களும், உபாதிவாதங்களும், விகாரவாதங்களும் எவ்விதம் நிலைநிற்கும்?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! As the category, quality, and activity of material products rest in the constituent substance, as also the same aspects of the body rest in the inner soul, so also the aspects of this world (of sentient and non-sentient) rest in You. You have so willed it. So it is that You are denoted as 'without a second'. It is not that Brahman only exists, nothing else. To say that the only truth is Brahman and that all is false is a wrong reading of '*ekam eva advitIyam*'. Brahman is described as truth, knowledge and infinite. We can then easily understand that there is no second force, person, thing, like Brahman, comparable to Brahman. To propose that 'only Brahman exists, nothing else' is a wrong reading of the Upanishadic statement. 'Chola king is without a second' implies **not** that there is no other king, **not** that there is nobody else in his land, **nor** that he is without a queen, a palace, wealth etc. That is what exactly the advaitin states! A reasonable observer will interpret it as 'Like the particular Chola king, there is no other king. He has no other comparable to, equal to, him. He is singular as a king, unique. That he has good qualities that he has wife, palace, wealth etc., is beside the point since we only say that he has no other **similarly great and good king**'. Thus Brahman has aiSvarya, has qualities, has the other souls as His vassals and He has this whole world as His body.

This being so, attributing to Brahman a mAyA of avidyA, or upAdhi (conditional

factor) or an evolutionary change as different scholars of advaita contend is all irrelevant to us.

Additional Notes by Dr. VS:

This Slokam relates to the arguments advanced by Swamy ALavanthAr in His Samvitsiddhi regarding Brahman as "advitIya" and points out that the term "advitIya" does not imply nirviSesha Brahman.

Swamy Desikan develops it further in the 59th vAdam of Sata dUshaNI (the term advitIya signifies a qualified entity). Swamy ALavanthAr says: "advitIya is One who neither has, nor had, nor will have an equal or superior capable of being counted as a second. In other words, it implies that there is no second similar to Brahman (sadrSa dvitIya nisheda param). When Brahman is declared to be without a second, the existence of its attributes (kalyANa guNams, aiSvaryam and the jIvans as His vassals) is not being denied but just means that there is nothing similar to Brahman".

Brahman has the whole word (sentient and insentient) as His body. He can not therefore be nirviSeshan but only saviSeshan.

SLOKAM 24

स्थित्युत्पत्तिप्रवृत्तिग्रसननियमनव्यापनैरात्मनस्ते

शेषोऽशेषः प्रपञ्चो वपुरिति भवतस्तस्य चाभेदवादाः ।

सर्वं खल्वैतदात्म्यं सकलमिदमहं तत्त्वमस्येवमाद्याः

व्याख्याता रङ्गधामप्रवण ! विजयिभिर्वैदिकैस्सार्वभौमैः ॥

ஸ்திதி உத்பத்தி ப்ரவ்ருத்தி க்ரஸந நியமந வ்யாபநை: ஆத்மந: தே

சேஷ அசேஷ: ப்ரபஞ்ச: வபு: இதி பவத: தஸ்ய ச அபேதவாதா: |

ஸர்வம் கலு ஐததாத்ம்யம் ஸகலம் இதம் அஹம் தத் த்வம் அஸி ஏவம்

ஆத்யா:

வ்யாக்ஃயாதா ரங்கதாமப்ரவண! விஜயிபி: வைதிகை: ஸார்வபௌமை: ||

sthiti utpatti pravrtti grasana

niyamana vyApanai: Atmana: te

Sesha aSesha: prapanca: vapu: iti

bhavata: tasya ca abhedavAdA: |

sarvam khalu aitaDAtmyam sakalam idam

aham tat tvam asi evam AdyA:

vyAkhyAtA rangadhAmapravaNa!

viJayibhi: vaidikai: sArvabhaumai: ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தைப் பெரிதும் விரும்பி உறைப்பவனே! ஸ்ரீரங்கநாதா! அனைத்து உலகங்களையும் காப்பாற்றுகிறாய், அவற்றைப் படைக்கிறாய், அவை தங்கள் கர்மங்களில் நிலைநிற்கும்படிச் செய்கிறாய், ப்ரளய காலத்தில் உன் வயிற்றினுள் வைத்துக் கொள்கிறாய், அனைத்தின் உள்ளே புகுந்து அவற்றை நியமிக்கிறாய், எங்கும் பரவி உள்ளாய், அனைத்தின் ஆத்மாவாக உள்ளாய் – இப்படியாக உலகங்கள் உனக்கு அடிமைப்பட்டதாகவே உள்ளன. இதனை இவை அனைத்தும் உனது சரீரம் என்றே ஆகின்றன. ஆனாலும் உனக்கும் இவற்றுக்கும் இடையே பேதங்கள் இல்லை (ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே) என்றும் சில வாதங்கள் கூறுகின்றன. இவர்கள் – ஸர்வம் கலு, ஸகலம் இதம் அஹம், தத் த்வம் அஸி – போன்ற உபநிஷத் வாக்யங்களை, தங்கள் வாதங்களுக்குச் சான்றாகக் கொள்கின்றனர். ஆனால் வெற்றியை மட்டுமே கொண்டவர்களான வைதிகர்கள், இந்த வாக்யங்களையே தங்கள் துணையாகக் கொண்டு, அவர்கள் வாதங்களைத் தள்ளி, இந்த வாக்யங்களை பொருந்தும்படிச் செய்கின்றனர்.

விளக்கம்:

அத்வைதிகள் முதலானோர் கூறுகின்ற – தத் த்வம் அஸி – நீயே அதுவாகிறாய் (ப்ரஹ்மம்) – முதலான வரிகளுக்குச் சரியான வ்யாக்யானம் மூலம் நமது முன்னோர்கள், அந்த வாதங்களைத் தள்ளினர் என்று கூறுகிறார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord relishing this Ranga-residence! You do for this world a number of things; protection; creation; inducement to action; absorbing all into Your

stomach at the time of Deluge; entering into all to activate them; controlling the action by dictates from the inside; all-pervasiveness. For You to do all this for the world, the world remains like Your body and You are the antaryAmi to all. As a body is to the inner soul, the whole world is subservient to You. This being so, certain Upanishadic statements apparently - only apparently imply non-difference between You and the Universe. They have, however, been correctly interpreted, denying identity, by great Vaidika seers, who shine victorious.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Ranga PriyA! You create this world, protect it, engage the jIvans in their karmAs. During the PraLaya kAlam, You keep them in Your stomach for safety. You enter into all and direct them. You are pervasively present inside and outside. You become the AtmA (indweller) of all. Thus the world and its beings are intricately tied to You.

Some vAdis say that that jIvan and You as ParamAtman are one and same. They use the Upanishad vAkyams - *sarvam khalvidham brahmA, sakalam idam aham, tat tvamasi* - as support for their views that Brahman and individual are the same. They misinterpret it and declare that Brahman without its mAyA and the jIvan without avidyA are one and the same. This brahma-jIva aikyaAnusandhAnam is rejected by the VaishNavite AcAryAs. They say that the Brahman and jIvan are distinctly different and the *tat* in "*tattvamasi*" refers to ISvaran, who resides in the cosmic body and the "*tvam*" refers to the same ISvaran, who resides inside the jIvan and has got that jIvan as His body. There is an ocean of difference between the two views. The essence is that Brahman is recognized as the real of reals having attributes (saviSesha brahman) in contrast to the incorrect postulation of it as attributeless (nirviSesha brahman).

SLOKAM 25

सराजकमराजकं पुनरनेकराजं तथा

यथाभिमतराजकं जगदिदं जजल्पुर्जडाः ।

जगाववशचित्रतातरतमत्वतर्काङ्गिका

श्रुतिश्चिदचिती त्वया वरद ! नित्यराजन्वती ॥

ஸராஜகம் அராஜகம் புந: அநேகராஜம் ததா

யதாபிமத ராஜகம் ஜகத் இதம் ஜஜல்பு: ஜடா: |

ஜகௌ அவச சித்ரதாதரத மத்வதர்க்க அங்கிகா

ச்ருதி: சித் அசிதீ த்வயா வரத ! நித்யராஜந்வதீ ||

sarAjakam arAjakam puna: anekarAjam tathA

yathAbhimata rAjakam jagat idam jajalpu: jaDA: |

jagau avaSa citratAtarata matvatarkA angika

Sruti: cit acitI tvayA varada! nityarajAnvati ||

பொருள்:

மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதா! ஒரு சில மூடர்கள் செய்தது என்ன? இந்த உலகமானது அனுமானங்களுடன் கூடிய ஈச்வரனுடன் உள்ளது என்றும்; ஈச்வரனே இல்லை என்றும்; பல ஈச்வரன்கள் உள்ளனர் என்றும்; அவரவர்களின் தகுதிகளுக்கு ஏற்ப ஈச்வரன் கற்பிக்கப்படலாம் என்றும் – பலவிதமான வாதங்கள் செய்து, பிதற்றியபடி இருந்தனர். இந்த

உலகமானது ஸ்வதந்த்ரமாக இருக்கும் என்றால் அதற்கு உண்டாகக் கூடிய விசித்ரமான நிலை என்ன, இந்த உலகம் அடைந்துள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் யாவை என்ற வாதங்களைத் தனது துணையாக்க் கொண்டுள்ள வேதமானது – உன்னை மட்டுமே ஈச்வரனாக அனைத்துச் சேதனங்களும் அசேதனங்களும் கொண்டுள்ளன என்று முழங்கியது.

Meaning by Dr. VNV:

What a variety of concepts of God! Some say that there is a god, without conceding to Him three-fold cause-character. They (NaiyAyikas) would concede a god only on inference, not on the basis of Vedic authority. pUrva-mImAmsa schools denies a god. In its anarchic world, karmas will themselves decide and reward. Others there are who postulate manifold godhood. BrahmA, Siva, etc., are all accorded the privilege. That is on a wrong understanding of the Veda. Oh RangarAja! We would accept Srutis; uphold You as the one God, regard You as the Lord of all sentient and non-sentient, which are but Your body, reason out, along the Vedic lines, on a logical basis that, by Your will, karmas would account for the variety of forms of existence, the ups and downs, the differences in faculties, etc. if his were not so, the world would have been a monotonous uniformity indeed!

Additional Notes by Dr. VS:

In the ISvara pariccheda section of His nyAya siddhAnajana, Swamy Desikan examines critically Brahman, the ultimate goal of all vedAntic inquiries and straightens out the incorrect views of para matams. He establishes ISvaran as one free from all impurities and imperfections and an ocean of limitless kalyANa (auspicious) attributes. He followed the upanishadic path shown by AcArya RaamAnuja and deduced that the Upanishadic Brahman is the Parama Purushan, Sriman nArayaNa, the creator, nourisher and the destroyer of the Universe (janmAdyasya yata: -- Brahma sUtra 1.1.2).

Swamy Desikan rejected the paramatam's views of Brahman as nirguNa based

on fallacies and illogic such as "avyApti, ativyApti and asambhava" and defined ISvaran as sarveSvaran (the undisputed Lord of all), sarvaSeshi, substratum for all (sarvAdhAran), the cause of all effects (sarvakAryotpAdaktvam), sarvaphala pradan (all phalans for karmAs flow from Him), satya-j~nAnandan and sarva karma sAMArAdyan (adored through all karmAs/upAsanAs) and full of kalyANa guNams (saviSesha brahman/akhila kalyANa guNAkaran). Swamy Desikan rejects fully the concept that Brahman is nirviSesha cinmAtram (pure consciousness) and the world (mAyA) is superimposed on Brahman. He demolishes mithyA vAdam of the advaitins.

BhaTTar converses with Lord RanganAtha and rejects the false views of paramata vAdins based on either their rejection of the Veda-pramANams or by their ignorance that leads them to misinterpret the VedAs. BhaTTar says: Oh Lord! The nyAyikAs concedes a God only on the basis of inference (anumAnam), which is not sanctioned by the VedAs. Others engage in nirISvara vAdam (i.e.), that God does not exist. The nirISvara sAnkhya matam and pUrva mImAmsai belong to this category of para matam. Yet others invoke multifold gods (Rudra, Brahma et al). Thus they prattle away.

We accept You as ISvaran based on Veda pramANams as ISvaran with the sentient and insentient serving as Your body. In the system of VisishTAdvaitA, "the sUkshma-cidacit-viSishTa-Brahman becomes sthUla-cidacid-viSishTa Brahman. The former is the material cause (upAdAna kAraNam) and the latter is the effect (nimitta kAraNam). During the state of PraLaya, Brahman exists with its viSeshaNa, the cit and the acit, which are in a very subtle state. It is the causal state. In the state of creation, Brahman wills to become manifold (**tadaikshata bahusyAm prajAyeya** -chAndogyam 6.2.3). The result is the gross universe. It is the state of the effect. The sthUla-cidacit-viSishTa Brahman is caused by the sUkshma-cidacit-viSishTa Brahman. Therefore Brahman is the material cause of the universe, nyAya-vaiSeshika, Patanjala and Saiva schools in contrast accept ISvara as the instrumental cause of the universe"..

'ranga candran!' (Thanks: www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 26

ब्रह्माद्यास्सृज्यवर्गे भ्रुकुटिभटतयोद्घाटिता नावतार-

प्रस्तावे तेन न त्वं न च तव सदृशा विश्वमेकातपत्रम् ।

लक्ष्मीनेत्रा त्वयेति श्रुतिमुनिवचनैस्त्वत्परैरर्पयामः

श्रीरङ्गाम्भोधिचन्द्रोदय ! जलमुचितं वादिकौतस्कुतेभ्यः ॥

ப்ரஹ்ம ஆத்யா: ஸ்ருஜ்யவர்க்கே ப்ருகுடி படதயா உத்காடிதா ந அவதார

ப்ரஸ்தாவே தேந ந த்வம் ந ச தவ ஸத்ருசா விச்வம் ஏக ஆதபத்ரம் |

லக்ஷ்மீநேத்ரா த்வயா இதி ச்ருதி முநிவசநை: த்வத்பரை: அர்பயாம:

ஸ்ரீரங்க அம்போதி சந்த்ர உதய ! ஜலம் உசிதம் வாதிகௌதஸ்குதேப்ய: ||

brahma AdyA: srjyavarge

bhrukuTi bhaTatayA udghATitA na avatAra

prastAve tena na tvam na ca tava

sadrSA viSvam eka Atapatram |

lakshmInetrA tvayA iti Sruti munivacanai:

tvatparai: arpayAma:

SrIranga ambhodhi candra udaya!

jalam ucitam vAdikautaskutebhya: ||

பொருள்:

திருவரங்கம் என்னும் பெரிய கடலில் உதித்த சந்த்ரன் போன்ற திருவரங்கனே! ப்ரம்மன் உள்ளிட்ட தேவர்கள் அனைவரும் உன்னுடைய புருவநெறிப்புக்கு ஏற்றபடி, உனக்கு அடங்கி நிற்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் அனைவரும் படைக்கப்பட்ட பிரிவைச் (ஜீவன்கள்) சார்ந்தவர்களே ஆவார்கள் என்று பல இடங்களிலும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. உன்னுடைய திருஅவதாரங்கள் பற்றிப் பல இடங்களிலும் கூறப்பட்டது போன்று, அவர்களது அவதாரங்கள் பற்றி ஏதும் கூறப்படவில்லை. எனவே அவர்கள் உன் போன்று ஸர்வேச்வரன் அல்லர். அவர்கள் உன்னை ஒத்தவர்களும் அல்லர். வேதங்கள் அனைத்தும் இரண்டாவதாக வேறு ஒன்று இல்லாதவனும், மஹாலக்ஷ்மியின் நாதனும் ஆகிய உன்னையே இந்த உலகங்கள் ஈச்வரனாகக் கொண்டுள்ளன என்று கூறின. இப்படிப்பட்ட வேதங்கள், ரிஷிகளின் வாக்குகள் போன்றவற்றைத் துணையாகக் கொண்டு, தவறான வாதங்கள் செய்பவர்களுக்கு ஏற்ற தர்ப்பண நீரை நாங்கள் விடுகிறோம்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! That is like a moon to the ocean that the place Srirangam can be pictured as, Oh Rangacandra! Devas like Brahma and Siva are created by You for definite roles; they wait for orders from You. Even among the avatAras You take, those names will not be listed; as such they are reckoned as subordinates to You. They can neither become You, nor even become comparable to You. This world comes therefore under one suzerainty, namely under You, with Your queen being MahAlakshmi. You are an Emperor, Lord of the world, without a second. So declare the VedAs and Rshis' dicta. Indeed they all proclaim every greatness in Your favor. On this score, we will totally

disregard the pure dialecticians and query-mongers; we have them washed off our hands!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Tiruvarangam who is like the new Moon arising from the vast ocean of Srirangam! Brahma and all the other devAs are created by You and are Your subordinates, who carry out Your commands and are performing their assigned duties. They are jIvans and are under the influence of their karmAs (karma vasyALs). This has been stated at many places in the itihAsams and PurANams.

There are no places where their "avatAram" is mentioned unlike that of Yours, which are celebrated like Sri Raama Navami, Sri Jayanti and Sri Nrsimha Jayanti. This is so because they are vassals to You, who is the sarveSvaran. They can never become equal to You. They are merely Your servants doing their assigned duties. VedAs consider You as the One who has no equal or superior (samAdhika dharidran). They salute as the Lord of Sri Devi and the Lord of the cidacit Universe (aNDa carAcarams). We are guided by the Veda mantrams and reject the vAdams of the kudrshTis and kumatis and perform tarpaNam for them.

VedAs with itihAsas and PurANAs as auxiliaries to explain the Veda mantrams are the PramANams for determining the Para tattvam of the Lord of Srirangam. It has been pointed out that "an intelligent person should first examine the PramANa (authoritative source of knowledge) and should take up such objects of Knowledge as are for his benefits". YudhishThrA asks in this context: "kimekam daivatam loke kim vApyekam parAyaNam?" (Who is the one supreme deity according to the SAstrAs? What is the one supreme goal? By reciting which mantra does a man get released from the bonds of births and deaths?). BhIshma answers these questions of YudhishTrA in MahAbhAratam and says that the Supreme object of worship is Sriman nArAyaNan and worshipping Him always with Bhakti, meditating on Him, glorifying Him and saluting Him and adoring Him and Him only, one attains paramAm gati. BhIshma

points out that lesser gods like Brahma, Indra, Rudra et al will lead only to parimitam phalam (limited phalans) compared to worshipping vAsudevan, which will drench one with aparimita phalans (limitless desired phalans).

The entire ParadevatA-pAramArtyAdhikAram of Srimat rahasyatraya sAram elaborates the supremacy of Sriman nArAyaNa over all devatAs and proves His matchlessness through ParadevatA nirNayam. It cites pramANams abundantly to prove Brahma RudrAdis are not Para devatais and are only under the influence of their karmAs (karma vasyALs); they are created by Sriman nArAyaNa and assigned by Him to perform specific duties for prescribed time. They have no SubhASrayam and seek their protection from the Lord. They are the sotthu (vibhUti) of the Lord and are His body and Sesham to the sarva Seshi, their Lord.

The AzhvArs who followed Veda-SAstrams have declared therefore that they only seek Sriman nArAyaNan and no one else: "ninnaiyEtAn vENDi niRpan aDiyEnE" - KulaSekhara AzhvAr.

Tirumangai AzhvAr declares in this context: "emperumAn uNDu umizhnta eccil dEvar allAtAr tAmuLarE! avan aruLE ulakAvatu aRiyIrkaLe". The devAs are described as having been placed in the stomach of the Lord for their protection during PraLaya kAlam (uNDu) and spat out during srushTi kAlam. They are described therefore as eccil dEvarkaL of the Lord.

Swamy NammAzhvAr instructs us: "pEsa ninRa Sivanukkum biraman tanakkum piRarkkum, nAyakan avanE" (For Sivan considered as the powerful One and for Brahman and all, emperumAn Sriman nArAyaNan is the Only Lord).

It is for these reasons, PeyAzhvAr declares resolutely that Sriman nArAyaNan alone is his refuge (sArvu namakku enRum cakkaratAn). Any matam extolling gods other than Sriman nArAyaNan is discarded as asAram for these reasons.

SLOKAM 27

दोषोपधावधिसमातिशयानसङ्ख्या

निर्लेपमङ्गलगुणौघदुष्पाषडेताः ।

ज्ञानैश्वरीशकनवीर्यबलार्चिषस्त्वां

रङ्गेश ! भास इव रत्नमनर्घयन्ति ॥

தோஷ உபதா அவதி ஸம அதிசயாந ஸங்க்யா

நிர்லேப மங்களகுண ஓக துகா: ஷட் ஏதா: |

ஜ்ஞான ஐச்வரீ சகந வீர்ய பல அர்ச்சிஷ த்வாம்

ரங்கேச!பாஸ: இவ ரத்நம் அநர்க்கயந்தி ||

dosha upadhA avadhi sama atiSayAna sankhyA

nirlepa mangalaguNa ogha dukhA: shaT etA: |

j~nAna aiSvarI Sakana vIrya bala arcisha: tvAm

rangeSa! bhAsa iva ratnam anarghayanti ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! உன்னுடைய குணங்களான ஞானம், ஐச்வர்யம், சக்தி, வீர்யம், பலம் மற்றும் தேஜஸ் ஆகியவை செய்வது என்னவென்றால் – குற்றம் அற்றவையும், குறைபாடுகள் அற்றவையும், எல்லை இல்லாதவையும், ஒப்பு இல்லாதவையும், இதனைவிட உயர்ந்தது வேறு இல்லாதவையும், எண்ணிக்கை அற்றவையும் ஆகிய எண்ணற்ற பல

திருக்கல்யாண குணங்களின் கூட்டத்தை எப்போதும் சுரந்தபடி உள்ளன. ஒரு இரத்தினக் கல்லை அதன் ஒளியானது எவ்விதம் அனைவருக்கும் காட்டித்தந்து, அதனை மேன்மை அடையச் செய்யுமோ அது போன்று இந்தக் குணங்கள் உன்னை அனைவருக்கும் காட்டித் தருகின்றன.

விளக்கம்:

ஞானம் என்றால் அனைத்து காலத்திலும், அனைத்துப் பொருள்களைப் பற்றியும் அறிந்தபடி இருத்தல்; பலம் என்றால் நித்யவியூதி, லீலா வியூதி என்ற இரண்டையும் நிர்வாகம் செய்யும் மிடுக்கு; ஐச்வர்யம் என்றால் அனைத்து உலகங்களையும் தனது நிர்வாகத்தின் கீழ் வைத்து அடக்கியாளவல்ல திறன்; வீர்யம் என்றால் அனைத்தையும் நிர்வாகம் செய்யும்போதும், புருவம் கூட வியர்க்காத விதத்தில் நிற்கும் திறன்; சக்தி என்றால் எடுத்த செயலை எந்த இடையூறும் ஏற்படாமல் முடிக்கும் திறன்; தேஜஸ் என்றால் எதிரிகளும் குழம்பி மதிக்கும்படியான நிற்கும் கம்பீரம்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! Six fundamental qualities shine in You. You shine all the better with them even as a gemstone shines by its spectrum of rays. They are: j~nAnam, aiSvaryam, Sakti, vIryam, balam and tejas. From them a host of very auspicious and heartening qualities arise. In regard to these qualities, there is no stigma; there is no conditional generation; there is no limit; there is no parallel; there is no superior level and there is no end to the number (that is, they are endless).

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! The six pradhAna or mukhya guNams defining You as BhagavAn in the accepted order are: j~nAnam, balam, aiSvaryam, vIryam, Sakti and tejas. Other derivative guNams like sauSIlyam, mArдавam, sauhArdam, sAmyam,

kAruNyam, gAmbIryam, audAryam, cAturyam, sthairyam, dhairyam, Sauryam, parAkramam and krtitvam arise from the six mukhya guNams.

AcArya RaamAnujA's SaraNagati gadyam enjoys all these guNams of BhagavAn at one place and that too in front of the divya dampatis of Srirangam. These matchless, blemishless and limitless assembly of guNams reveal You to all just as the lustre of the gem reveals its glory to the viewers.

J~nAnam is sarva sAkshAtkAram (comprehension of every thing directly);

balam is the power to hold every thing (nitya and leelA vibhUtis) with majesty;

aiSvaryam is His possession of all of His creation as His wealth and to order Brahma. aiSvaryam relates to His being the ISvaran and, Siva et al performing their duties as His servant;

vIryam is staying in a changeless form and supporting every thing and being the Lord of every one;

Sakti is being the mUla (upAdAna) kAraNam for all cit and acit;

tejas is not having anything not under His control as sahakAri (support) as well as the power to overcome all.

'sarvaj~nan!' (Thanks: www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 28

युगपदनिशमक्षैः स्वैः स्वतो वाऽक्षकार्ये

नियमनियमयं वा प्राप्य रङ्गाधिराज ! ।

करतलवदशेषं पश्यसि स्वप्रकाशं

तदवरणममोघं ज्ञानमाम्नासिषुस्ते ॥

யுகபத் அநிசம் அசைக்ஷ: ஸ்வை: ஸ்வத: வாக்ஷகார்யே

நியமம் அநியமம் வா ப்ராப்ய ரங்காதிராஜ ! |

கரதலவத் அசேஷம் பச்யஸி ஸ்வப்ரகாசம்

தத் அவரணம் அமோகம் ஜ்ஞாநம் ஆம்நாஸிஷு: தே ||

Yugapat aniSam akshai: svai: svata: vAkshakArye

niyamam aniyamam vA prApya rangAdhirAja! |

karatalvat aSesham paSyasi svaprAkASam

tat avaraNam amogham j~nAnam AmnAsishu: te ||

பொருள்:

(எம்பெருமான் அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் நோக்கியபடி உள்ளது என்பது அவனது ஞானம் என்பதாகும். இதனை விவரிக்கிறார்) ஸ்ரீரங்கராஜனே! உன்னுடைய இந்த்ரியங்களாலும், இந்த்ரியங்களால் அல்லாமல் தேவர்கள் முதலானவர்கள் மூலமாகவும், அந்தந்த இந்த்ரியங்கள் மூலம் அவற்றுக்கான விஷயங்களை அறிந்து கொண்டும் (கண் மூலம் காண்பது, காது மூலம் கேட்பது – இதன் விளக்கத்தை அடுத்த

ஸ்லோகத்தின் விளக்கத்தில் காண்க), அந்தந்த இந்த்ரியங்கள் மூலம் அவற்றுக்கான விஷயங்கள் அல்லாமல் மற்ற இந்த்ரிய விஷயங்களை அறிந்து கொண்டும் (கண்ணால் கேட்பது, காதால் பார்ப்பது) – இப்படியாக அனைத்து உலகங்களில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களையும், ஒரே நேரத்தில் உனது உள்ளங்கையைக் காண்பது போன்று மிகவும் எளிதாகக் காண்கிறாய். இப்படியாக உனது அறிதல் என்பது தானாகவே ப்ரகாஸிக்கவல்லது, உண்மையாக உள்ளது, குறைகள் அற்றது ஆகும். இப்படியாகவே உள்ள இந்த அறிதல் என்பதை வேதங்கள் உனது ஞானம் என்றே முழங்கின.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! You are at all times capable of perception with regard to all things and phenomena in both VibhUtis (leelA and nitya), at the same time too, very lucidly too, as if they are in Your palm as we would say in this world. This perception of Yours may be by the senses like eyes, or directly by the soul, or by particular senses or by any sense as the case may, without a restriction applicable to humans. Your perception is self-indulgence. Nothing can work as a veil or screen, it being all pervasive. Also the perception is exactly as it is, truly faithful to the actual state of things. Thus have the Upanishad declared.

Additional Notes by Dr. VS:

The first among the six pradhAna guNams is j~nAnam or sarvaj~natvam or omniscience without effort instantaneously like karatala amalakam (uLLankai nelikkani). This j~nAnam is direct sarva sAkshAtkAram (yovetti yugapat sarvam pratyakshena sadA svata:). There is nothing outside His ken about what should be given to AsritALs for their rakshaNam and what should not be given to His virodhis. This j~nAnam helps Him in anugraham and nigrraham like His other five mukhya guNams. VedAs therefore salute You as "satyam j~nAnam anantam brahma".

SLOKAM 29

नयनश्रवणो दृशा शृणोषि अथ ते रङ्गपते ! महेशितुः ।

करणैरपि कामकारिणः घटते सर्वपथीनमीक्षणम्

நயந ச்ரவண: த்ருசா ச்ருணோஷி அத தே ரங்கபதே ! மஹேசிது: |

கரணை: அபி காமகாரிண: கடதே ஸர்வபதீநம் ஈக்ஷணம் ||

nayana SravaNa: drSA SrNoshi atha te rangapate! maheSitu: |

karaNai: api kAmakAriNa: ghaTate sarvapathInim IkshaNam ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! கண்கள் என்னும் காதுகளைக் கொண்ட நீ, உனது திருக்கண்கள் மூலமாகவே அனைத்தையும் கேட்கும் வலிமை கொண்டுள்ளாய். இப்படியாக உனது ஒவ்வொரு இந்த்ரியங்களின் செயல்களையும் உனது விருப்பப்படிசெயல் புரிய வைக்கிறாய். ஆக மிகவும் உயர்ந்த ஸர்வேச்வரனான உனக்கு அனைத்தையும் எப்போதும் அறிந்தபடி இருத்தல் என்பது கூடாமல் இருக்குமோ?

விளக்கம்:

கண்களால் காண்பது, காதுகளால் கேட்பது என, அந்தந்த இந்த்ரியங்களின் செயல்பாடுகளில் உள்ள கட்டுப்பாடு, நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள், விலங்குகள் ஆகிய ஜீவராசிகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். ஆனால் ஸர்வேச்வரனுக்கு அப்படி அல்ல. அவனால் கண்களால் கேட்க இயலும், காதுகளால் பார்க்க இயலும். இதனைப் புகழ்கிறார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! For You, the eyes could function as the ears, all at Your will. you will then hear through eyes! So also other senses. Your perception is multi-directional. All j~nAnam from all directions become possible for You.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! You have your eyes as Your ears and through Your sacred eyes are able to hear as well. You make every one of Your indriyams function as You desire. Therefore what can escape Your comprehension? It is but natural that You comprehend every thing as they are at all times and are saluted as sarvaj~nan. For us who are of limited j~nAnam, our indriyams can only perform their assigned functions; hearing by the ear and seeing by the eye etc. In the case of sarveSvaran, His unique sarvaj~natvam makes it possible for His eyes to hear and his ears to see in all directions.

SLOKAM 30

सार्वज्ञेनाज्ञमूलं जगदभिदधतो वारितास्साक्षिमात्रात्

साङ्ख्येक्तात्कारणं त्वां परयति भगवन्नैश्वरी रङ्गशायिन् ! ।

अप्रेर्योऽन्यैः स्वतन्त्रोऽप्रतिहति सदसत्कर्मचैत्र्या विचित्रं

यत्रेच्छालेशतस्त्वं युगपदगणयन् विश्वमाविश्वकर्त्तुं ॥

ஸார்வஜ்ஞேந அஜ்ஞ மூலம் ஜகத் அபிததத்:

வாரிதா: ஸாக்ஷிமாத்ராத்

ஸாங்க்ய உக்தாத் காரணம் த்வாம் பரயதி

பகவந் ஐச்வரீ ரங்கசாயிந் ! |

அப்ரேர்ய: அந்யை: ஸ்வதந்த்ர: அப்ரதிஹதி

ஸத் அஸத் கர்ம சைத்ர்யா விசித்ரம்

யத்ர இச்சாலேசத்: த்வம் யுகபத் அகணயந்

விச்வம் ஆவிச்சகர்த்த ॥

sArvaj~nyenAj~na mUlam jagat abhidadhata:

vAritA: sAkshimAtrAt

Sankhya uktAt kArANam tvAm parayati

bhagavan aiSvarI rangaSAyin! |

aprerya: anyai: svatantra: apratihati

sat asat karma caitryA vicitram

yatra icchAleSata: tvam yugapat agaNayan

viSvam AviScakartha |

பொருள்:

திருவரங்கத்தில் கண்வளரும் அழகியமணவாளா! இந்த உலகமானது அசேதனமாக உள்ள ப்ரக்ருதி கொண்டு படைக்கப்பட்டது என்று சிலர் கூறுவார்கள். அவர்கள், உன்னுடைய “அனைத்தும் அறிந்தவன் (ஸர்வஜ்ஞன்)” என்ற மேன்மையால் தள்ளப்பட்டனர். மற்றவர்களுக்கு வசப்படாமல், சுதந்திரமானவனாக, புண்யபாப கர்மங்களின் பிரிவைக் கொண்டு, விசித்ரமான பலவற்றையும் நீ உனது ஸங்கல்பம் மட்டுமே கொண்டு, ஒரு லீலையாகவே, ஒரே நேரத்தில், எந்தவிதமான இடையூறுகளும் இன்றிப் படைத்தாய். இப்படிப்பட்ட உனது லீலைக்கு உதவும் உனது ஐச்வர்ய குணம் செய்வது என்ன என்றால் – இந்த உலகிற்கு அனைத்து வகையிலும் காரணமாக உள்ள உன்னை, ஸாங்யர்கள் கூறுகின்ற ஸாசஷிமாத்ரமான புருஷனிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord, reclining at Sriranga shrine! You are omniscient; Your knowledge of things is of infinite directions. That You are the actual creator would dismiss the theory of the sAnkhyAs that Prakrti (matter) evolved itself, it itself created and that Brahman was a mere idle witness. (As a matter of fact, the advaita postulation of a nescient Brahma being the cause of the world is also inadmissible).

In the work of creation, Your aiSvaryA quality is evident. (It means the nature

of being ISvara). You do it - the Creation - independently, all by Yourself, without an aid from outside. You do all under no kind of direction or dictation from anywhere. The work is not a great exertion - demanding one, since You could do it as mere game-playing. You do it by mere Will, called sankalpa-j~nAna. You could create the infinite diversity at one moment, all at once, without a retardation or hindrance, all as You wish. But there You do not do it in cranky haphazardness, since You ordain all things to be created on the basis of their acts of puNya and pApa. Thus this is proof and consequence of Your unparalleled aiSvarya faculty; incidentally You are Yourself the material cause - like in the pot making. (You are **not merely** the pot-maker but the material constituting the pot as well!) This is by reason of all being Your body, the Prakrti too being Your body, You being its soul.

Additional Notes by Dr. VS:

Profound upadesams are housed in this Slokam:

- (1) sAnkhyAs are flat out wrong in stating that You as sarvj~nan possessing the aiSvarya GuNam stood idle (as mere witness: **sAkshimAtra Purushan**), while Prakrti did all the creation by itself.
- (2) The Veda PramANams say that You created all things by Yourself (without any sahaAris); You created them all in their infinite variations instantaneously through Your sankalpa j~nAnam (mere will) alone in an orderly manner. Prakrti is after all Your body (SarIram) and You are its soul (antarAtmA) and hence it is impossible for Prakrti without the pradhAna guNam of aiSvaryam belonging to You alone can create all things. Prakrti does not have either the j~nAnam or the aiSvarya guNam to engage in creation of all kinds consistent with the jIVan's pApa-puNyams.

SLOKAM 31

कार्येऽनन्ते स्वतनुमुखतस्त्वामुपादानमाहुः

सा ते शक्तिस्सुकरमितरच्चेति वेलं विलङ्घ्य ।

इच्छा यावद्विरति सदा रङ्गराजानपेक्षा

सैवैशानादतिशयकरी सोर्णनाभौ विभाव्या ॥

கார்யே அநந்தே ஸ்வதநுமுகத: த்வாம் உபாதாநம் ஆஹு:

ஸா தே சக்தி: ஸுகரம் இதரத் ச இதி வேலாம் விலங்க்ய |

இச்சா யாவத் விஹரதி ஸதா ரங்கராஜ அநபேக்ஷா

ஸா ஏவ ஐசாநாத் அதிசயகரீ ஸா ஊர்ணநாபௌ விபாவ்யா ||

kArye anante svatanumukhata: tvAm upAdAnam Ahu:

sA te Sakti: sukaram itarat ca iti velAm vilanghya |

icchA yAvat viharati sadA rangarAja anapekshA

sA eva aiSAnAt atiSayakarI sA UrNanAbhau vibhAvyA ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! உனது ஸங்கல்பம் எப்படிப்பட்டது என்றால் – இந்தச் செயலைச் செய்ய இயலாது, இந்தச் செயலைச் செய்ய இயலும் என்னும் பேச்சுக்கே இடம் இல்லாமல் உள்ளதாகும்; எப்போதும், எங்கும் நிறைந்து, எதனையும் செய்து முடிப்பதாக உள்ளது. இத்தகைய உனது ஸங்கல்பம் என்பதே சக்தி என்று கூறப்படும் உனது குணமாக உள்ளது. இத்தகைய

சக்தி காரணமாகவே, அனைத்தும் அறிந்தவர்கள் – எண்ணற்ற கார்ய வஸ்துக்களில், சேதனம் அசேதனம் ஆகியவற்றைச் சரீரமாகக் கொண்ட உன்னை, அனைத்திற்கும் உபாதானக் காரணம் என்று கூறுகின்றனர். ஆயினும் பாசுபத மதத்தின் வாதங்களை வீழ்த்துவது உனது இந்தச் சக்தி அல்லவோ? இதனை சிலந்தியிடமும் காணலாம்.

விளக்கம்:

நாம் முன்பே படித்தது போன்று ஒரு பொருள் உருவாக அதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு. அவையாவன:

நிமித்த காரணம், உபாதானக் காரணம் மற்றும் ஸஹகாரி காரணம் என்பவையாகும்.

உதாரணமாக ஒரு துணிக்கு – நெய்பவன் நிமித்த காரணம், நூல் முதலானவை உபாதானக் காரணம், தறி முதலானவை ஸஹகாரி காரணம் ஆகும். இங்கு பாசுபத மதத்தின் வாதமானது – உபாதானக் காரணமாக உள்ள மூலப் பொருள் தன்னை அழித்துக் கொண்டே (அல்லது தான் மாற்றம் அடைந்த பின்னரே) மற்றொரு பொருளை உருவாக்கும் என்பதாகும்; இப்படிக் கொண்டால் ப்ரஹ்மம் இந்த உலகின் உபாதானக் காரணம் என்னும்போது, அவன் மாறுபாடு அடைகிறான் என்றாகிவிடும். ஆனால் இந்த வாதமானது தள்ளப்படக் கூடியது என்று சிலந்திப்பூச்சி உதாரணம் மூலம் கூறுகிறார். சிலந்தியானது தனது வலையைப் பின்ன, பட்டு நூலை உபயோகிக்கிறது. அந்தப் பட்டு நூலை, தன்னிடமிருந்தே அது உற்பத்தி செய்கிறது. ஆகவே அந்தப் பட்டு நூலைப் பொறுத்தவரையில், சிலந்தியே உபாதானக் காரணம் ஆகிறது. இவ்விதம் உபாதானக் காரணமாக உள்ளபோதிலும், வலை பின்னி முடித்த பின்னரும் சிலந்தி எந்தவிதமான மாறுபாடும் அடையாமல்

உள்ளது. அற்பமான சக்தி கொண்ட சிலந்திக்கு இது சாத்தியமாகும்போது, ப்ரஹ்மத்திற்கு இது சாத்தியமே என்றார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAja! Your Sakti to work out, without any hindrance, hesitation or strain, all willed effects is self-evident in You. To it, no work is difficult or impossible to achieve. It is spontaneously flowing in all Your acts. It is by employing this Sakti, You became the material cause in Creation. A wide diversity too could result. A doubt arises as to how Brahman can undergo changes, contrary to the well-accepted theory of its changelessness. But note that all changes occur in this sentient and non-sentient body of the Brahman, which is well feasible. The Vedic exponents would declare that You are the material cause also; since Prakrti is your body, changes in it are changes in Your body; Your body becomes the material cause, by Your unique Sakti. (It is pertinent to note here that the pASupata system accepts ISvara, with qualities and powers, as creator but **only** as a nimitta-cause and an upAdAna cause). An ideal illustration for our theory is the act of the spider that spins the cobweb out of its own body and can as well withdraw it into its body. Yes, the Lord draws all into His body in the Deluge.

Additional Notes by Dr. VS:

After paying tribute to the j~nAna guNam of Lord RanganAtha, BhaTTar now focuses on the **Sakti guNm** of the Lord.

He says that it manifests as His divine sankalpam and its operation is beyond our imagination. He says that it can not be restrained by anyone. There is nothing that it can not do. This guNam of Sakti blossoming emanating as His sankalpam pervades everywhere and is present at all times.

He says that the Vedic scholars know that His sankalpam being the reason behind His being the upAdAna kAraNam for every thing in this universe. As such, He bears all the cetanams and acetanams as His body and stays as their

antaryAmi (indweller) as revealed in the antaryAmi Brahman portions of the BrhadAraNyaka Upanishad.

pASupata matam does not however accept the Vedic truth that our Lord is the upAdAna kAraNam for the world. The Sakti of the Lord defeats the untenable vAdams of pASupata matam, which accepts the tattvam of ISvaran having auspicious qualities (saviSesham) and Sakti as the Creator but believes that ISvaran is only a nimitta cause in creation and not an upAdAna cause.

BhaTTar cites the case of the spider as illustration to remind the pASupatins that the Lord is the upAdAna kAraNam for jagat srshTi. Spider spins its complex web out of its own saliva and has also the capability to withdraw it all back into its body, when it desires. Similarly, the Lord creates the nAma-rUpa prapancam and also withdraws this prapancam of cit and acit in to His stomach for safe keeping during the time of the great deluge (MahA PraLayam). He is therefore the upAdAna kAraNam and not nimitta kAraNam for jagat srshTi. If we accept the reasoning of the Lord being nimitta kAraNam, he has to undergo changes (vikAram) during the creation of the Universe. VedAs specifically declare that Brahman does not undergo any vikArams and is changeless. In the cited example of the spider, it does not undergo any changes as a result of the creation of its web or dissolution of the web.

pASupata matam's (avaidika) highlights:

pASupata matam is said to have arisen from the curse of Sage Gautama that the Vaidikars with distorted views on tattvam become avaidika pAshaNDis and follow the mohana matam of pASupatam. VarAha PurANam describes the context and content of this curse (SApam). Rudran had to influence these pAshaNDis due to the Gautama SApam. They accept ISvaran is nimitta kAraNan. Their matam has the divisions of Saivam, paSupatam, kApAlam and kAlAmukham. pAncarAtram adds two more to this Matam (Suddha Saivam and soma siddhAntham). They display paraspara viruddham (mutual contradictions) . One of them develops the three tattvams as paSu, pati and pASam. Pati is

Sivan, the Lord. PaSu is the atomic sized jIvans. pASam is made up of five entities: malam (avidyA), karmAs, mAyai, Universe and the tirodAna Sakti (hiding power). Some include the universe in mAyai and include Sakti in Siva tattvam and make the doctrines in to a set of three in stead of five. mAyai, Sivan and PaSu are existing even during PraLayam.

Siva tattvam is said to consist of five Suddha tattvams:

Siva tattvam, Sakti tattvam, SadASiva tattvam, ISvara tattvam and VidyA tattvam.

SuddhAsudha (Siva) tattvams are either five (niyati, alam, rAgam, vidyai and kalai) or seven, when one includes mAyai and Purushan to the list of five.

aSuddha tattvams are: avyaktam, triguNyam/guNa tattvam, buddhi, ahankAram, manas, five j~nAnAnendriyams, five karmendriyams, five tanmAtrais, panca bhUtams. According to some, Saiva siddhAntam consists of 36 tattvams made up of sAnkhyA's 24 tattvams, Purushan, mAyai, five Suddha sattvams and five SuddhASuddha tattvams. Swamy Desikan has rejected these pASupata doctrines (mohana SAstram) in great detail citing PramANams and proven their untenability in Para mata bhangam (20th chapter) and in His nyAya siddhAnjanam.

SLOKAM 32

स्वमहिमस्थितिरीश ! भृशक्रियोऽपि

अकलितश्रम एव बिभर्षि यत् ।

वपुर्वि स्वमशेषमिदं बलं

तव पराश्रितकारणवारणम् ॥

ஸ்வ மஹிம ஸ்திதி: ஈச ! ப்ருசக்ரிய: அபி

அகலிதச்ரம ஏவ பிபர்ஷி யத் |

வபு: இவ ஸ்வம் அசேஷம் இதம் பலம்

தவ பர ஆச்ரித காரண வாரணம் ||

sva mahima sthiti: ISa! brSakriya: api

akalitaSrama eva bibharshi tat |

vapu: iva svam aSesham idam balam

tava para ASrita kAraNa vAraNam ||

பொருள்:

ஸ்ர்வேச்வரனே! நம்பெருமானே! எந்தவிதமான ஆதாரத்தையும் நம்பி நிற்காமல், உன்னுடைய மஹிமையால் மட்டுமே நிற்கவல்ல நீ, எண்ணற்ற செயல்களைச் செய்தபோதிலும், சிறிதும் களைப்பு என்பது உண்டாகாமல் உள்ளாய். அனைத்து உலகங்களையும் எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லாமல், உனது சரீரத்தைத் தாங்குவது போன்று எளிதாகத்

தாங்கி நிற்கிறாய். இதுவே உன்னுடைய பலம் என்னும் குணமாக உள்ளது. இந்தக் குணமானது – மற்ற பொருள்கள் அனைத்தும் வேறொன்றைக் காரணமாகவும் கார்யமாகவும் கொண்டு நிற்பதை வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! You firmly stand on Your own might. You effect all acts - infinite they are - without a possible fatigue, strain, rest etc. This, when anyone finds it tedious even to accomplish his own few jobs! You bear the whole universe as Your body and do all things for the universe as if they were all trifles that would not tire You.

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar takes up here the third of the six PradhAna guNams: **balam**.

He says: Oh RanganAtha! sarveSvarA! You do not depend on any AdhAram (support or substratum) and exists with Your own mahimai (greatness). That mahimai makes it possible for You to execute countless kAryams without exhibiting even a trace of fatigue or needing any rest in between the infinite operations. Without any strain, You carry the world as Your body (SarIram). This guNam manifests as **balam**, the third of Your mukhya guNams. Details on the six guNams are housed in the 30th e-book on SaraNAgati gadyam in SrI Hayagrivan series and can be accessed at the following URL:

<http://www.srihayagrivan.org>

SLOKAM 33

मृगनाभिगन्ध इव यत्सकलार्थान्

निजसन्निधेरविकृतो विकृणोषि ।

प्रियरङ्ग ! वीर्यमिति तत्तु वदन्ते

सविकारकारणमितो विनिवार्यम् ॥

ம்ருகநாபி கந்த இவ யத் ஸகல அர்த்தாந்

நிஜஸந்நிதே: அவிக்ருத: விக்ருணோஷி |

ப்ரியரங்க ! வீர்யம் இதி தத் து வதந்தே

ஸவிகார காரணம் இத: விநிவார்யம் ||

mrganAbhi gandha iva yat sakala arthAn

nijasannidhe: avikrta: vikrNoshi |

priyaranga! vIryam iti tatttu vadante

savikAra kAraNam ita: vinivAryam ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தை மிகவும் விரும்பி சயனித்துள்ளவனே! அனைத்துப் பொருள்களையும் படைக்கும் நீ, கஸ்தூரியின் நறுமணம் போன்று எப்போது மாற்றம் அடையாமலேயே உள்ளாய். ஆனால் அனைத்துப் பொருட்களையும் தொடர்ந்து மாறுபாடு அடையும்படிச் செய்கிறாய். இதனை வீர்ய குணம் என்று கூறுகின்றனர். இந்த வீர்ய குணம் என்பது –

இந்த உலகில் ஒரு பொருளின் காரணமாக உள்ள எந்தப் பொருளும், மற்றொரு பொருளைப் படைக்கும்போது மாறுபாடு அடையும் தன்மையை – வேறுபடுத்திக் காண்பிக்கிறது.

விளக்கம்:

ஒரு பொருளை படைக்கும் மற்றொரு பொருள், தானும் சிறிது மாற்றங்கள் அடைவது இயல்பாகும். ஆனால் இங்கு எம்பெருமான் அனைத்தையும் படைக்கும்போதும், தான் எந்தவிதமான மாற்றமும் அடையாமல் உள்ளான்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord loving SrIranga! You effect changes on all articles around without any change coming over You. Changes on else, no change on You - This is a manifestation of **vIrya**. You are a Causative material; You turn out changes in the materials. They become subject to change, You remain changeless, like the musk propagates its fragrance and alters the other objects, but itself not affected.

Additional Notes by Dr. VS:

BhaTTar now salutes the Bhagavat guNam of **vIryam**.

Through the display of the vIrya guNam, the Lord reminds us that He serves as the substratum for all, directs them and is the mUla kAraNam for the Universe. He does not undergo any vikAram (changes) during all these activities due to His vIrya guNam. You create changes in all vastus without You undergoing any changes at any time. BhaTTar cites the example of the fragrance of KastUri, which does not undergo any change but causes change in those who spray it on themselves.

SLOKAM 34

सहकायपेक्षमपि हातुमिह तदनपेक्षकर्तृता ।

रङ्गधन ! जयति तेज इति प्रणतार्तिजित् प्रतिभटाभिभावुकम् ॥

ஸஹகாரி அபேக்ஷம் அபி ஹாதும் இஹ தத் அநபேக்ஷ கர்த்ருதா |

ரங்கதந ! ஜயதி தேஜ இதி ப்ரணதார்த்திஜித் ப்ரதிபடாபிபாவுகம் ||

sahakAri apeksham api hAtum iha tad anapeksha kartṛtA |

rangadhana! jayati teja iti praNatArtijt pratibhaTAbhibhAvukam ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! இந்த உலகில் உள்ள காரணப் பொருள்கள் எதுவும், ஸஹகாரி காரணங்களை நிராகரித்து இருப்பதில்லை. இப்படி உள்ள காரணப் பொருள்களை வேறுபடுத்திக் காண்பிப்பதும், ஸஹகாரி காரணங்களை எதிர்பாராமல் உள்ளதும் ஆகிய உனது குணமானது தேஜஸ் எனப்படுகிறது. இதுவே உன்னை அண்டியவர்களின் துன்பங்களை நீக்கவல்லது, அவர்களின் எதிரிகளை அழிக்கவல்லதாகும்.

விளக்கம்:

இந்த உலகில் பொருள்கள் உற்பத்தி ஆவதற்கு மூன்று காரணப் பொருள்கள் உள்ளன. அவையாவன:

உபாதானக் காரணம், நிமித்த காரணம், ஸஹகாரி காரணம் – என்பதாகும்.

உதாரணமாக பானையை எடுத்துக் கொள்வோம். பானைக்கு மண்

போன்றவை உபாதானக் காரணம், குயவன் முதலானவை நிமித்த காரணம், பாணையைச் சுழற்றும் சக்கரம் போன்றவை ஸஹகாரி காரணம் ஆகும். இங்கு பட்டர் கூறுவது - ஸஹகாரி காரணங்களை மற்ற இரண்டும் ஒதுக்குவதில்லை. ஆனால் எம்பெருமானைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வாதம் பொருந்தாது; காரணம் அவன் தனது ஸங்கல்பம் மூலமே அனைத்தையும் படைத்துவிடுகிறான். ஆகவே அவனுக்கு ஸஹகாரி வஸ்துக்கள் போன்றவை அவசியம் இல்லை - என்பதாகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord of SrIrangal! You are both the agency cause and the material cause. Unlike in the worldly examples, the instrumental aid - like the wheel for the potter - is irrelevant to You. You achieve the acts of creation or others by mere will, not requiring an external aid; which is due to Your tejo guNa. That alone is an aid, if one ought to speak of one. The banner of victory for this tejo guNa flies high. It is evident in Your protection of the devotees and in suppression of the enemies to Your devotees.

Additional Notes by Dr. VS:

The next guNam of Lord RanganAtha, **tejas**, is covered in this Slokam.

tejas is defined by Swamy Desikan as "**asvAdhIna sahakAyanapekshatvam**". This guNam of the Lord demonstrates that He does not need any thing or any one for executing His deeds. He does not need any sahakAris (**sahakAri apeksham**). He is the upAdAna and nimitta kAraNams for all deeds as kartA and therefore He displays anapeksha kartrtvam. **tejas** has also been defined as "**parAbhibhavana sAmarthyam**" or the power to quell the power of all. Every thing fades in to insignificance before His **tejas** (**na tatra sUryo bhAti, na candra-tArakam nema vidyuto bhAnti, kutoayamagni:**).

SLOKAM 35

मर्त्योत्थायं विरिञ्चावधिकमुपरि चोत्प्रेक्ष्य मीमांसमाना

रङ्गेन्द्रानन्दवल्ली तव गुणनिवहं यौवनानन्दपूर्वम् ।

न स्वार्थं स्पृष्टुमीष्टे स्वलति पथि परं मूकलायं निलिल्ये

हन्तैवं त्वद्गुणानां अवधिगणनयोः का कथा चित्तवाचोः ॥

மர்த்யோத்தாயம் விரிஞ்சாவதிகம் உபரி ச உத்ப்ரேக்ஷ்ய மீமாம்ஸமாநா

ரங்கேந்த்ர ஆநந்தவல்லீ தவ குண நிவஹம் யௌவந ஆநந்த பூர்வம் |

ந ஸ்வார்த்தம் ஸ்ப்ரஷ்டும் ஈஷ்டே ஸ்கலதி பதி பரம் மூகலாயம் நிலில்யே

ஹந்த ஏவம் த்வத் குணாநாம் அவதி கணநயோ: கா கதா சித்தவாசோ: ||

martyotthAyam virinCAvadhikam upari ca

utprekshya mImAsamAnA

rangendra AnandavallI tava guNa nivaham

yauvana Ananda pUrvam |

na svArtham sprashTum IshTe

skhalati pathi param mUkaIAyam nililye

hanta evam tvat guNanAm avadhi gaNayo:

kA kathA cittavAco: ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! தைத்திரீய உபநிஷத்தின் ஆனந்தவல்லீ என்னும்

பகுதியானது மனிதன் தொடக்கமாக, நான்முகன் வரை உள்ளவர்களின் ஆனந்தத்தைப் படிப்படியாகக் கூறிக் கொண்டு சென்றது. இறுதியாக உனது ஆனந்தம், இளமை முதலான திருக்கல்யாண குணங்களை விவரிக்க எண்ணியது. ஆனால் இத்தகைய தனது எண்ணத்தை அந்த உபநிஷத்தால் தொடங்கவும் இயலவில்லை. அப்படியும் தொடங்கிய உபநிஷத்தானது, பாதியிலேயே நின்றுவிட்டது. ஊமை ஏதும் பேசாமல் நின்றது போல், அப்படியே நின்றது. இப்படி ஆனந்தவல்லியாலேயே கரைகாண இயலாமல் உனது திருக்கல்யாண குணங்கள் உள்ளபோது, உனது திருக்கல்யாண குணங்களைக் குறித்து விரிவாக ஆராயும் வல்லமையும், அவற்றைக் குறித்து சந்தேகம் எழுப்பவும் வேறு யாருடைய சொற்களாலும், எண்ணத்தாலும் இயலும்? அந்தோ பரிதாபம்.

விளக்கம்:

தைத்திரீய ஆனந்தவல்லீ பகுதியானது மனிதனைவிட தேவர்களின் ஆனந்தம் நூறு மடங்கு அதிகம் என்றும், தேவர்களை விட இந்திரனுக்கு நூறு மடங்கு அதிகம் என்றும் கூறிக் கொண்டே சென்றது. இறுதியாக ப்ரஹ்மத்தின் ஆனந்தம் பற்றி, இவ்விதமாக அளவிட்டுக் கூற எண்ணியது. ப்ரஜாபதியின் ஆனந்தம் என்பதைவிட ப்ரஹ்மத்தின் ஆனந்தம் நூறு மடங்கு அதிகம் என்று கூறவும் செய்தது. உடனேயே தான் எத்தனை பெரிய தவறு செய்தோம் என்று உணர்ந்து, தனது வாக்குகளை மீண்டும் திரும்பப் பெற்றது (யதோ வாசே நிவர்த்தந்தே). உபநிஷத்தின் கதியே இப்படி உள்ளபோது, ப்ரஹ்மத்தின் குணம் குறித்து ஆராய முற்படுவோர், அந்தக் குணங்கள் குறித்து ஐயம் கொள்வோர் ஆகியவர்கள் எழுப்பும் வாதங்கள் பற்றி என்ன கூறுவது என்றார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RangarAja! How to estimate Your Bliss, its magnitude, that is, Para-

Brahma-Ananda? taittirIya Upanishad - AnandavallI, makes an attempt on a postulated scale, assuming the highest of a fully contended and most prosperous human being as unity, then building, by a multiplication factor of 100, reaching many higher stages, but on reaching the level of Brahma (PrajApati), not deeming fit to describe the Bliss of Para-Brahman as a mere hundred-fold, repeats from point one, planning PrajApati thereat, and repeating it many many times and then too becoming uncontended, stops, stands dazed and dumbfounded. Mind fails, words fail, to assess Your Bliss, so also all your guNAs defy our attempts at a measurement when Veda-purusha has not yet succeeded, who can succeed in assessing the limits of Your guNas. **No one!**

Additional Notes by Dr. VS:

In this Slokam, BhaTTar refers the passages of AnandavallI of taittirIyopanishad to refer to the futility of attempting to fully describe the dimensions of the bliss principle (Ananda mImAmsa) of the Para Brahman. The Upanishad starts stating that the bliss experienced by the devAs is hundred fold larger than that of the human beings and that the Anandam of Indran is hundred times more than that of the devAs and then proceeded to quantify the Anandam of the Supreme Brahman and fell flat on its face in accomplishing that task and recognized that it had to stay dumb in that effort because of the limitless nature of the Anandam of the Para Brahman. The Upanishad could not find the shore of the ocean of the Lord's ananta KalyANa guNams and declared its defeat by recording officially, "**yato vAcA nivartante**". The aparicchinatvam of describing by speech or conceiving by mind of the infinite bliss of Parabrahman is referred to here.

If the Upanishad can not describe the TirukkalyANa guNams and the bliss of the Supreme Brahman, what a pity it is for the Para matams to raise their vAdams about the guNams of Para Brahman.

:He grants moksha!' (Thanks:www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 36

न्यधायिषत ये गुणा निधिनिधायमारण्यकेषु

अमी म्रदिमचातुरीप्रणतचापलक्षान्तयः ।

दयाविजयसौन्दरीप्रभृतयोऽपि रत्नौघवत्

जगद्व्यवहृतिक्षमा वरद ! रङ्गरत्नापणे ॥

ந்யதாயிஷத யே குணா நிதிநிதாயம் ஆரண்யகேஷு

அமீ ம்ரதிம சாதூரீ ப்ரணதசாபல க்ஷாந்தய: |

தயா விஜய ஸௌந்தரீ ப்ரப்ருதய: அபி ரத்ந ஓகவத்

ஜகத் வ்யவ ஹ்ருதிக்ஷமா வரத ! ரங்க ரத்நாபணே ||

nyadhAyishata ye guNA nidhinidhAyam AraNyakeshu

amI mradima cAturI praNatacApala kshAntaya: |

dayA vijaya saundarI prabrtaya: api ratna ogavat

jagat vyava hrdikshamA varada! ranga ratnApaNe ||

பொருள்:

மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் நம்பெருமானே! உபநிஷத்துக்களின் உனது பல திருக்கல்யாண குணங்கள் மிகவும் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கப்படும் நிதி போன்று, இரகசியமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை – உனது இளமை, எதனையும் எளிதாக முடிக்கவல்ல சாதூர்யம் (அகடிதகடநா சக்தி என்பர்), அண்டியவர்களைக் காத்து நிற்கும் வல்லமை, பொறுமை, தயை, வெற்றி,

ஸௌந்தர்யம் – போன்ற பலவாகும். இவை உபநிஷத்துக்களால் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டபோதும், திருவரங்கத்தின் கர்ப்பக்ருஹம் என்னும் இரத்தினக்கடையில், அனைவரும் காணும்படி, அனைவருக்கும் பயன்படும்படி குவியலாகவே வைக்கப்பட்டுள்ளனவே (இங்கு குவியல் என்பது பெரியபெருமானைக் குறிக்கும்). இது என்ன வியப்பு!

விளக்கம்:

உபநிஷத்துக்களின் எம்பெருமானின் பல திருக்கல்யாண குணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளபோது, அவை கடலுக்கு அடியில் உள்ள இரத்தினக் கற்கள் போன்று, தேடிப்பிடித்து எடுக்கவேண்டியதாகவே உள்ளன. ஆனால் இவ்விதம் அல்லாமல், மிகவும் எளிதாக அந்தக் குணங்களை நாம் உணரும் வகையில் அழகியமணவாளனிடம் அந்தக் குணங்கள் நாம் காணும்படி உள்ளன என்றார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Varada! Oh RanganAtha! Many qualities of Yours are kept concealed in the forest of Upanishads. They speak of the qualities but the same are not palpable to us. I would, therefore, regard the gems of qualities merely lying hidden in some forest away from us, my Lord!

But then the same qualities, namely, tenderness, deftness to spin impossible phenomena, a craze for the devotees, extreme forbearance, kindliness, a victorious valor, charm etc., are all heaped in the precious-stone-shop that the sanctum sanctorum of Srirangam is, for all men to go, see for themselves, enjoy and take home even.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh boon granting RanganAtha! The forests of Upanishads protect secretively Your kalyANa guNams (e.g.: The second chapter of MuNDakopanishad, the

AnandavallI section of the taittirIya Upanishad, the nArAyaNAnuvAkam of MahA nArayaNopanishad, the sixth chapter of Svetasvataropanishad and others). They extol Your "yuvA kumAratvam" (iLam kumaran aspect), agaDitagaTanA Sakti, ASrita rakshaNam, Forbearance, compassion (dayA guNam), saundaryam et al.

Although these gem assemblies of Your guNAs kept hidden from every body's gaze in the far off Upanishads, they are all patently visible for every one to behold and enjoy inside the garbha graham of Your sannidhi at Srirangam. What a marvel! The SubhASraya, divya mangaLa vighraha tirumEni accessible to our human eyes is far more enjoyable than the divyAtma svarUpam of the Lord celebrated in the Upanishads.

PiLLai LokAchAr observes in this context:

திருக்கையாலே பிடித்த திவ்யாயுதங்களும், வைத்தஞ்சலென்ற கையும்
கவித்த முடியும் முகமும் முறுவலும், ஆஸனபத்மத்திலே அழுத்தின
திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே நமக்கு தஞ்சம்.

tirukkaiyAlE piDitta divya AyudhangaLum, vaittu anjal enRa kaiyum, kavitta
muDiyum, mukhamum, muRuvalum, Asana padmattilE azhuttina tiruvaDikaLumAi
niRkiRa nilaiyE namakku tancam

- - mumukshu paDi: dvaya prakaraNam

When we worship RanganAtha, what do we see? We see and enjoy His divya Ayudhams in His hands, abahaya hastam, the tall crown announcing His status as the emperor of the Universe, the enchanting smile housed in His tirumukha maNDalam, the sacred feet resting joyously in the Asana padmam. We can not see the ParamAtma svarUpam at SrI VaikuNTham like this with our eyes. PiLLai LokAchAr Swamy concedes that this tirumEni inside the sanctum sanctorum of Srirangam is our refuge (SaraN/sArvu /tanjam).

SLOKAM 37

यमाश्रित्यैवात्मभरय इव ते सद्गुणगणाः

प्रथन्ते सोऽनन्तस्ववशघनशान्तोदितदशः ।

त्वमेव त्वां वेत्थ स्तिमितवितरङ्गं वरद ! भोः

स्वसंवेद्यस्वात्मद्वयसबहुलानन्दभरितम् ॥

யம் ஆச்ரித்ய ஏவ ஆத்மம் பரய இவ தே ஸத்குணகணா:

ப்ரதந்தே ஸ: அநந்த ஸ்வவசகந சாந்தோதிததச: |

த்வம் ஏவ த்வாம் வேத்த ஸ்திமித விதரங்கம் வரத ! போ:

ஸ்வ ஸம்வேத்ய ஸ்வாத்ம் த்வயஸ பஹுள ஆநந்த பரிதம் ||

yam ASritya eva Atmam bharaya iva te sadguNagaNA:

prathante sa: ananta svavaSaghana SAntoditadaSa: |

tvam eva tvAm vettha stimita vitarangam varada! bho:

sva samvedya svAtma dvayasa bahuLa Ananda bharitam ||

பொருள்:

மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமானே! தனது வயிற்றை வளர்க்க விரும்பும் ஒருவன், பெரிய ஒரு வஸ்துவை அண்டி நிற்பது போன்று, உன்னுடைய திருக்கல்யாண குணங்கள் அனைத்தும், தாங்கள் பிரகாசிக்க ஸர்வேச்வரனான உன்னை அண்டியே உள்ளன. இப்படியாக என்றும் உள்ளதாகவும், உனக்கே எப்போதும் இனிய அனுபவம்

அளிக்கவல்லதாகவும் உள்ள உனது விபூதிகளையும், திருக்கல்யாண குணங்களையும் நீ அனுபவித்து மகிழ்ந்தபடி உள்ளாய். இத்தகைய உனது ஸ்வரூபம் எவ்விதம் உள்ளது என்றால் – அலைவீசாமல் அமைதியாக உள்ள கடல் போன்றும், நீ மட்டுமே முழுவதுமாக அனுபவிக்கவல்லதாகவும், உன்னுடைய அளவு மேன்மை முதலானவற்றைக் கொண்டதாகவும், எல்லை இல்லாததாகவும், பரிபூர்ணமான ஆனந்தம் கொண்டதாகவும் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட உனது ஸ்வரூபத்தை நீ எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ளாய்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Varada! The hosts of qualities acquire a sense of purpose, a sense of reality and understandability only by standing as Your traits. With them You remain in what is called SANTodita state, marked by infiniteness and permanentness, characteristic to You only. Your state then is utter calmness, unmoved and standstill, almost like an ocean that is quiet without wave motion. You enjoy Your qualities in this state. It is a state of infinite bliss, appropriate to Your nature (or svarUpa).

Additional Notes by Dr. VS:

The tranquil and the blissful SANTodita state (svarUpam) of the Lord with His ananta KalyANA guNams and the two VibhUtis are saluted here.

BhaTTar says: Oh Varada RangarAJA! Your auspicious guNams seek and stay with You to gain their sattA. By sambandham with You, they gain their respectability, adorability and inner reality. You enjoy them in the state of SANDotitam radiating infinite bless and SANTI befitting Your divyAtma svarUpam. This is the tirumEni that is seen and enjoyed all the time by nitya sUris and muktAs with unblinking eyes: "sadA paSyanti sUraya:"

In the pAncarAtra samhitaS (ahirbudhnya, Padma and VishvakseNA samhitaS),

there is a difference in the definition of the nityodita and SAntodita states of Para vAsudevan of SrI VaikuNTham. nityoditan is the Para vAsudevan, Who is forever manifest and worshiped by the nitya sUris and the mukta jIvans. He is identical with Sriman nArAyaNan. This Para vAsudevan undergoes periodical manifestations as vyUha vAsudevan and from Him arises SankarshaNa, Pradyumna, aniruddhars. SAnta means setting and uditā means rising and that gives rise to the SAntodita nAmam. There are legitimate confusions that may arise about the Lord's tirumEni. The Upanishad, ekAyana SAKhai, answers this question (kimAtmika bhagavato vyakti:?): "yadAtmakō bhagavAn - tadAtmika bhagavato vyakti:". The tirumEni of BhagavAn is the same as BhagavAn describes the Upanishad. It does not find any differentiation between the two.

Swamy Desikan has raised this question in SrI VaradarAja pancASat (viSvAtiSAyi sukharaUpa yadAtmakastvam ..... tava veti vitarkaDolAm).

Here Swamy Desikan says: "Oh VaradarAja! Just as You are a matchless sukha svarUpam, so is Your tirumEni (matchless sukha svarUpam). Although there are number of differences between Your tirumEni and Your svarUpam, in this one instance, upAsakars have this doubt and are baffled: "Are You the tirumEni or is that tirumEni Yours?".

SLOKAM 38

आघ्रायैश्वरगन्धमीशसदृशंमन्यास्तवेन्द्रादयः

मुह्यन्ति त्वमनाविलो निरवधेर्भूम्नः कणेहत्य यत् ।

चित्रीयेमहि नात्र रङ्गरसिक ! त्वं त्वन्महिम्नः परः

वैपुल्यान्महितः स्वभाव इति वा किन्नाम सात्म्यं न ते ॥

ஆக்ராய ஐச்வரகந்தம் ஈஸத்ருசம் மந்யா: தவேந்த்ர ஆதய:

முஹ்யந்தி த்வம் அநாவில: நிரவதே: பூம்ந: கணேஹத்ய யத் |

சித்ரீயேமஹி ந அத்ர ரங்கரஸிக ! த்வம் த்வத் மஹிம்ந: பர:

வைபுல்யாத் மஹித: ஸ்வபாவ இதி வா கிம் நாம? ஸாத்ம்யம் ந தே ||

AghrAya aiSvaragandham ISadrSam manyA: tavendra Adaya:

muhyanti tvam anAvila: niravadhe: bhUmna: kaNehatya yat |

citrIyemahi na atra rangarasika! tvam tvat mahimna: para:

vaipulyAt mahita: svabhAva iti vA kim nAma? sAtmyam na te ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தைப் பெரிதும் ரஸித்தபடி கண்வளர்பவனே! அழகிய மணவாளா! இந்திரன் முதலான தேவர்கள் உன்னுடைய ஒரு கல்யாண குணமாக உள்ள ஐச்வர்யம் என்பதில் ஒரு சிறு பகுதியை மட்டுமே அடைகின்றனர். அதனால், ஸர்வேச்வரனான உனக்குத் தாங்கள் நிகரானவர்கள் என்று மிகுந்த கர்வத்தில் மயங்கி நிற்கின்றனர். ஆனால்,

உனக்கு எல்லையற்ற, எண்ணிக்கையற்ற பல பெருமைகள் உள்ளபோதிலும், அவற்றைச் சிறிதும் மதிக்காமல் நீ உள்ளாய். உனக்கும் இந்திரன் முதலான தேவர்களுக்கும் இடையே உள்ள இந்த வேறுபாடு குறித்து நாங்கள் சிறிதும் வியப்பு கொள்ளமாட்டோம். காரணம் – உன்னுடைய ஸ்வரூபம் என்பது, உனக்கு இயல்பாகவே உள்ள பெருமைகளைக் காட்டிலும் மேம்பட்டது (ஸ்வரூபத்தை விட ஸ்வபாவம் மேலானது) என்றும் தோன்றுகிறது; உன்னுடைய ஸ்வபாவமானது உனது ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும் மேம்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. இரண்டுமே உனக்குப் பொருத்தமாக உள்ளது. ஆகவே உன்னால் எந்த மனநிலையைத்தான் தாங்க இயலாது?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Rangarasika! Devas like Indra who can claim, after all, only a scanty bit if 'aiSvarya' (the affluence of ISvara) tend to imagine, in their minds, an equality with You and thereby, fall into a stupor, whereas You do not waver as vacillate in a self-esteem; You seem to stand still unaffected by the greatness accorded. That this is so does not surprise us. You have a greatness of nature and also, likewise, a greatness of stature. Both are equally enormously large, one being unable to say which is the greater one, which cannot You bear? That You can sustain each of the two would bewitch any one.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord, Who enjoys Your residence at Srirangam! Oh Beautiful Bridegroom! Indran and other devAs get the benefits of a miniscule portion of Your guNam, aiSvaryam and get befuddled with bloated sense of pride that they are equal to You in their riches. You have much more aiSvaryam and other vibhUtis and vaibhavams and just ignore the attitude of these servants of Yours. We are not surprised by the gulf of difference between Your wealth and that of Indran bequeathed by You and Your own indifference to the haughty attitude

of Indran because of Your own svabhAvam (greatness here). Our reason for this assessment is as follows:

Your svarUpam (intrinsic nature) and svabhAvam are equally large and it is difficult to estimate which is one is larger and You are the only One, Who can "sustain" each of the two effortlessly, which is beyond the power of any one.

"vAsudevan" - (Thanks: Sou.R.Chitrakatha)

SLOKAM 39

षाड्गुण्याद्वासुदेवः पर इति स भवान्मुक्तभोग्यो बलाढ्यात्

बोधात्सङ्कर्षणस्त्वं हरसि वितनुषे शास्त्रमैश्वर्यवीर्यात् ।

प्रद्युम्नस्सर्गधर्मौ नयसि च भगवन् ! शक्तितेजोऽनिरुद्धः

बिभ्राणः पासि तत्त्वं गमयसि च तथा व्यूह्य रङ्गाधिराज ! ॥

ஷாட்குண்யாத் வாஸுதேவ: பர இதி ஸ பவாந்

முக்த போக்ய: பல ஆட்யாத்

போதாத் ஸங்கர்ஷண: த்வம் ஹரஸி விதநுஷே

சாஸ்த்ரம் ஐச்வர்ய வீர்யாத் |

ப்ரத்யும்ந: ஸர்க்க தர்மௌ நயஸி ச பகவந் !

சக்தி தேஜ: அநிருத்த:

பிப்ராண: பாஸி தத்வம் கமயஸி ச

ததா வ்யூஹ்ய ரங்காதிராஜ ! ||

shADguNyAt vAsudeva: para iti sa bhavAn

mukta bhogyA: bala ADhyAt

bodhAt sankarshaNa: tvam harasi vitanushe

SAstram aiSvarya vIryAt |

pradyumna: sarga dharmau nayasi ca bhagavan!

Saktiteja: aniruddha:

bibhrANa: pAsi tatvam gamayasi ca

tathA vyUhya rangadhirAja! ||

பொருள்:

பகவானே! ஸ்ரீரங்கராஜனே! பரிபூர்ணமாக உள்ள நீ, வாஸுதேவன் என்னும் வ்யூஹரூபமாக அவதரித்து, ஆறு குணங்களுடன் கூடி நின்று, பரவாஸுதேவன் என்று போற்றப்பட்டு, முக்தர்கள் அனுபவிக்கும் பொருளாக உள்ளாய். பலம் மற்றும் ஞானம் ஆகிய இரண்டு குணங்களுடன் கூடியவனாக, ஸங்கர்ஷணன் என்னும் வ்யூஹரூபம் எடுத்து, ஸம்ஹார செயலை நடத்துகிறாய், அனைத்து சாஸ்த்ரங்களையும் உலகிற்கு அளிக்கிறாய். ஐச்வர்யம் மற்றும் வீர்யம் ஆகிய இரண்டு குணங்கள் கொண்ட ப்ரத்யும்ந வ்யூஹமாக அவதரித்து, ஸ்ருஷ்டியைச் செய்கிறாய், அனைத்து தர்மங்களையும் வழி நடத்துகிறாய். சக்தி மற்றும் தேஜஸ் ஆகிய இரண்டு குணங்களுடன் கூடிய அநிருத்த ரூபம் எடுத்து, காப்பாற்றுதல் என்னும் செயலைச் செய்தபடி உள்ளாய், உண்மையான ஞானம் பெறும்படிச் செய்கிறாய்.

Meaning by Dr. VNV:

You take four VyUha incarnations. Of them, Para-VAsudevan shines with all the six guNas, j~nAnam, etc., He is being enjoyed by the liberated souls, muktAs.

J~nAnam and balam mark SankarshaNa, who assumes the final termination charge, and who also grants SAstra literature.

aiSvaryam and vIryam are the characteristics of Pradyumna, who takes on Himself the duty of creation. He also enforces a dhArmic order.

Sakti and tejas are the qualities of aniruddha, who discharges the duty of protection, along with the exposition of right philosophy to the people.

(The qualities 'allotted' to each are those which will be revealed to the particular meditator; not that each VyUha avatAra has only those listed qualities).

sadagopan.org

Nityoditan! (Thanks: www.thiruvarangam.com)

Additional Notes by Dr. VS:

Our Lord has five forms: para, vyUha, vibhava, arcA and antaryAmi.

In this Slokam, the relationship between Para and the VyUha forms of the Lord are described. Oh BhagavAn RanganAtha! You have the six mukhya guNams of J~nAnam, balam, aiSvaryam, vIryam, Sakti and tejas befitting Your name as BhagavAn. You are in Your state as nityoditan in SrI VaikuNTham as Para vAsudevan and shine with all the above six guNams.

From the para form, You take four vyUha forms:

1. vyUha vAsudevan,
2. SankarshaNan,
3. Pradyumnan and
4. aniruddhan.

As SankarshaNan, You perform samhAra kAryams and bless the world with Bhagavat SAstrams. You have two of the six guNams (j~nAnam and balam) to carry out the tasks that You have chosen.

As Pradyumna vyUha mUrti, You engage in the act of creation and engage in dharma samrakshaNam; the two mukhya guNams associated with You are vIryam and aiSvaryam.

As aniruddhan, You have Sakti and tejas as Your pradhAna guNams and protect the world and bless one to acquire divya j~nAnam.

The guNams allocated to each of the three vyUha mUrtis (SankarshaNa-pradyumna-aniruddha mUrtis) become visible to the upAsaka, who chose that vyUha mUrti for their upAsana.

SLOKAM 40

जाग्रत्स्वप्नात्यलसतुरीयप्रायध्यातृक्रमवदुपास्यः ।

स्वामिन् ! तत्तत्सहपरिबर्हः चातुर्व्यूहं वहसि चतुर्धा ॥

ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந அத்யலஸ துரீய ப்ராய த்யாத்ருக்ரமவத் உபாஸ்ய: |

ஸ்வாமிந் ! தத் தத் ஸஹ பரிபர்ஹ: சாதூர்வ்யூஹம் வஹஸி சதுர்த்தா ||

jAgrat svapna atyalasa turIya prAya dhyAtrkramavat upAsya: |

svAmin! tat tat saha paribarha: cAturvyUham vahasi caturdhA ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதனே! உன்னை இவ்விதமாக வ்யூஹ நிலையில் த்யானிப்பவர்களில் ஒரு சிலர் விழிப்பு நிலையில் உள்ளனர் (இவர்களின் புலன்கள் இயங்கியபடி உள்ளன); ஒரு சிலர் கனவு நிலையில் உள்ளனர் (இவர்களின் புலன்கள் உறங்கிய நிலையிலும், மனம் விழித்த நிலையிலும் உள்ளது); ஒரு சிலர் கனவுகள் அற்ற ஆழ்ந்த உறக்க நிலையில் உள்ளனர் (இவர்களின் புலன்கள், மனம் ஆகிய அனைத்தும் உறங்கிய நிலையில் உள்ளன, மூச்சு மட்டுமே சீராக இருக்கும்); ஒரு சிலர் மூர்ச்சை என்னும் மயக்க நிலையில் உள்ளனர் (இவர்களின் மூச்சும் சீராக இருப்பதில்லை). இவர்களுக்கு ஏற்றபடி நீ உன்னை நான்கு வ்யூஹ ரூபங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டு, அந்தந்த ரூபத்திற்கு ஏற்ற குணங்கள் மற்றும் ஆயுதங்களைக் கொண்டு நிற்கிறாய்.

Meaning by Dr. VNV:

Each one of the four vyUhAs is further sub-divisible into four forms to suit the

four states of progressively decreasing intensity of meditation efficiently, namely,

1. Total awakeness - jAgrat
2. Lesser awakeness - as in dream - svapna
3. Much less awakeness - sleep state - sushupti
4. Very little awakeness - fourth state - stupor - turIya,

thus evolving into sixteen forms ultimately.

Additional Notes by Dr. VS:

The further subdivisions of the four vyUha mUrtis in to sixteen forms with their own guNams and Ayudhams are the subject matters for this Slokam.

The states of those upAsakAs of the four vyUha states proportional to the decreasing intensity of their dhyAnam are:

1. jAgrat -fully awake with all their senses functioning.
2. svapna - lesser wakefulness as in a dream, when senses are not awake but the mind is.
3. sushupti - state of deep sleep, where the senses and the mind are not awake and yet breathing is even.
4. turIya - the fourth state, a state of stupor, where even the breathing is irregular.

For all these four different states of the upAsakA, each of the four vyUha mUrtis take four forms of upa-vyUha mUrtams, which adds up to sixteen different upa-vyUha forms with individual guNams and weapons to bless that upAsakan.

SLOKAM 41

अचिदविशेषितान् प्रलयसीमनि संसरतः

करणकळेबैरैघटयितुं दयमानमनाः ।

वरद ! निजेच्छयैव परवानकरोः प्रकृतिं

महदभिमानभूतकरणावलिकोरकिणीम् ॥

அசித் அவிசேஷிதாந் ப்ரளயஸீமநி ஸம்ஸரத:

கரணகளேபரை: கடயிதும் தயமாந மநா: |

வரத! நிஜ இச்சயா ஏவ பரவாந் அகரோ: ப்ரக்ருதிம்

மஹத் அபிமாந பூத கரண ஆவளி கோரகிணீம் ||

acit aviSeshitAn praLayasImani samsarata:

karaNakaLebarai: ghaTayitum dayamAna manA: |

varada! nija icchayA eva paravAn akaro: prakrtim

mahat abhimAna bhUta karaNa AvaLi korakiNIm ||

பொருள்:

மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமானே! ப்ரளயத்தின்போது, சேதனங்கள் அனைத்தும், அசித் வஸ்துக்களுடன் எந்தவிதமான வேறுபாடும் காண இயலாமல், ஒன்றாகவே கிடந்தன. இவற்றைக் கண்டு உனது மனம் இரங்கியது. இந்தச் சேதனங்களை, அவற்றின் உடல் மற்றும் இந்த்ரியங்களுடன் சேர்க்க நீ திருவுள்ளம் கொண்டாய்.

இதற்கான ஸங்கல்பம் கொண்டவனாக, உனது இச்சைக்கு மட்டுமே வசப்பட்டவனாக - ப்ரக்ருதி, மஹத், அஹங்காரம், பஞ்சபூதங்கள், இந்த்ரியங்கள் போன்றவற்றை வரிசையாக அரும்பும்படிச் செய்தாய்.

விளக்கம்:

இதனை ஸ்வாமி தேசிகன் தயாசதகத்தில் (17) - ப்ரளயே அசித் அவிசிஷ்டாந் ஜந்தூந் அவலோக்ய ஜாத நிர்வேதா கரண களேபர யோகம் விதரஸி - ப்ரளய காலத்தில் ஜடம் போன்று கிடக்கும் ப்ராணிகளைக் கண்டு மனம் இரங்கி, அவற்றுக்கு சரீரம் மற்றும் இந்த்ரியங்கள் அளித்து - என்றார்.

இதனை முமுகூப்படி வ்யாக்யானத்தில் ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் - நித்ய கைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தி உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தை இழந்து, அஸத் கல்பராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரி சேதநருடைய .... இவர்கள் கரணகளேபரங்களை இழந்து இறகு ஒடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற .... - என்று கூறியது காண்க.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! In the deluge and after, all souls - they are eternal and deathless - lie dormant but lying as if dead, not distinguishable from non-sentient matter. They are to revolve again in samsAra, for which they should acquire a body as befits them. It is You who confer on each such soul, appropriate limbs and body. This You do out of sheer grace. You are not bound to do this kindly act under anyone's command, since You are a totally independent, free, Person, bound by Your sankalpa (Free Will) alone. As the souls lie indistinguishable from Prakrti, You let them evolve through MahAn, ahamkAra, etc., to sprout to so many forms of new life of sentient beings,

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord who grants the Parama sukham of Moksham! During PraLaya kAlam, the eternal cetanams were lying in a state of dormancy like they were acetanams (jaDa dravyams). You took pity on their helpless state and wanted to protect them by safely keeping them in a small portion of Your stomach. There they rested safe until You decided to create the nAma-rUpa prapancam by uniting them through Your sankalpam with a body that was karmAnucitam. Swamy Desikan refers to this in the 17th Slokam of dayA Satakam (10th e-book in the Sundara Simham series. Please see:

<http://www.sundarasimham.org>.

The deathless jIvans regain their "karaNa kaLebarams" and transform from their states, where they were like birds with broken wings and resume their activities. It is through the power of His sankalpam alone the Lord lets the souls evolve through the manifestation of the tattvams under His control such as ahankAram, panca bhUtams et al. A brand new life results for the erstwhile dormant cetanams with opportunities to engage in Bhagavat-BhAgavata-AcArya kaimkaryams and to travel on the sanmArgam.

sadagopan.org

"He is impartial" (Thanks: www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 42

निम्नोन्नतं च करुणं च जगद्विचित्रं

कर्म व्यपेक्ष्य सृजतस्तव रङ्गशेषिन् ! ।

वैषम्यनिर्घृणतयोर्न खलु प्रसक्तिः

तद् ब्रह्मसूत्रसचिवाः श्रुतयो गृणन्ति ॥

நிம்நோந்நதம் ச கருணம் ச ஜகத் விசித்ரம்

கர்ம வ்யபேக்ஷ்ய ஸ்ருஜத: தவ ரங்கசேஷிந் ! |

வைஷம்ய நிர்க்ருணதயோ: ந கலு ப்ரஸக்தி:

தத் ப்ரஹ்மஸூத்ர ஸசிவா: ச்ருதய: க்ருணந்தி ||

nimnonnatam ca karuNam ca jagat vicitram

karma vyapekshya srjata: tava rangaSeshin! |

vaishamy nirghrNatayo: na khalu prasakti:

tad brahmasUtra sacivA: Srutayo grNanti ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! ஜீவன்களின் பலவகையான கர்ம பலன்களுக்கு ஏற்றபடி, இந்த உலகத்தில் உள்ளவற்றை ஏற்றத்தாழ்வுகளுடன் நீ ஸ்ருஷ்டிக்கிறாய். இதனைப் பார்க்கும்போது நீ பாரபட்சமாக நடப்பதாகவும், கருணை இல்லாமல் இருப்பதாகவும் சந்தேகம் எழக்கூடும். இந்த ஐயத்திற்கு அவசியமே இல்லை என்னும் கருத்தை,

ப்ரஹ்மஸூத்திரத்தைத் துணையாக உடைய உபநிஷத்துக்கள் தெளிவாகவே கூறுகின்றன.

விளக்கம்:

இந்த உலகில் உள்ளவர்களில் ஒரு சிலர் மிகுந்த அறிவுடனும், ஒரு சிலர் அறிவில்லாமலும் உள்ளதைக் காண்கிறோம். இது போன்று பல ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் காணலாம். ஸர்வேச்வரன் கருணை உள்ளவன் என்றால், அனைவரையும் ஒரே போன்று அல்லவோ ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டும்? இவ்விதம் ஒருவரை உயர்த்தி, ஒருவரை தாழ்த்திப் படைத்தால், பாரபட்சமாக அவன் நடக்கிறான் என்று ஐயம் ஏற்படும் அல்லவோ? இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். ஒரு நீதிபதி ஒருவனை விடுதலை செய்து விட்டு, ஒருவனுக்குத் தண்டனை அளிப்பதை நாம் காண்கிறோம். இது அந்த மனிதர்களின் செயலை முன்னிட்டு, ஆராய்ந்து அளிக்கப்படும் தீர்ப்பாகும். இது போன்றே ஸர்வேச்வரனும் நமது கர்ம பலன்களுக்கு ஏற்ப ஸ்ருஷ்டிக்கிறான் என்று கருத்து.

இங்கு ப்ரஹ்மஸூத்திரத்தைத் துணையாக உடைய உபநிஷத்துக்கள் – என்பதன் பொருள் என்ன? உபநிஷத்துக்களின் ஆழ்பொருளை எளிதில் உணர இயலாது. இதற்கு ப்ரஹ்மஸூத்திரம் நமக்குக் கைகொடுக்கிறது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு – ப்ரஹ்மஸூத்திரத்தின் துணையுடன் கூடிய உபநிஷத் – என்றார்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! You effect the creation act in Your kindness. There appear wide differences; there exist extremes of status. But these are not because of a partiality on Your part. In fact, there is no ground, no possibility for such a partiality or favoritism. Every one is created as he deserves. For uniformity as

proof of impartiality, You cannot possibly make all equally very high placed! To understand Your guiding principle herein, the Upanishads and their prime aide, the Brahma-sUtras, help us.

Additional Notes by Dr. VS:

Some in the world are created by the Lord to possess rich j~nAnam and the others with poor j~nAnam. Some are blessed to have a lot of riches and the others stay poor. One may ask why these differences if sarveSvaran is the most compassionate. One may ask whether the Lord is showing partiality towards some and does not favor others.

BhaTTar points out that there is no partiality on the part of the Lord and He acts strictly according to the karma phalans of the individual jIvans.

The definition of an impartial and yet most compassionate (parama kAruNika) Brahman is given by AcArya RaamAnuja in his commentary on the Brahma sUtram 1.1.2 (janmAdyasya yata:):

"That Supreme Person, Who is the ruler of all; Whose nature is antagonistic to all evil; Whose purposes come true; Who possesses infinite auspicious qualities such as knowledge, bliss and so on; Who is omniscient, omnipotent, supremely merciful; from Whom the creation, sustenance and re-absorption of this world - - with its manifold wonderful arrangements, not to be comprehended by thought, and comprising within itself the aggregate of souls from Brahma down to blades of grass, all of which experience the fruits of their previous deeds in definite points of space and time - proceed is Brahman: Such is the meaning of brahma Sabdam (tat brahmeti sUtrArtha:)"

BhaTTar says here that Lord RanganAtha creates based on one's karma phalans (rangaSeshin karma vyapekshya srjata:). He does not display any Vaishamya nirguNam during His allocation of the lot in life for the jIvans. It is strictly according to their karma phalans.

SLOKAM 43

स्वाधीने सहकारिकारणगणे कर्तुश्शरीरेऽथवा ।

भोक्तुस्स्वानुविधापराधविधयोः राज्ञो यथा शासितुः ।

दातुर्वाऽर्थिजने कटाक्षणमिव श्रीरङ्गसर्वस्व ! ते

स्रष्टुस्सृज्यदशाव्यपेक्षणमपि स्वातन्त्र्यमेवावहेत् ॥

ஸ்வாதீநே ஸஹகாரி காரணகணே கர்த்து: சரீரே அதவா

போக்து: ஸ்வாநுவிதா அபராத விதயோ: ராஜ்ஞ: யதா சாஸிது: |

தாதுர்வா அர்த்திஜநே கடாக்ஷணம் இவ ஸ்ரீரங்கஸர்வஸ்வ ! தே

ஸ்ரஷ்டு: ஸ்ருஜ்யதசாவ்ய பேக்ஷணம் அபி ஸ்வாதந்தர்யம் ஏவ

ஆவஹேத் ||

svAdhIne sahaKAri kAraNakaNe kartu: SarIre athavA

bhoktu: svAnuvidhA aparAdha vidhayo: rAj~na: yathA SAsitu: |

dAturvA arthijane kaTAKshaNam iva SrIrangasarvasva! te

srashTu: srjyadaSAvya pekshaNam api svAtantryam eva Avahet ||

பொருள்:

திருவரங்கத்தையே அனைத்துமாகக் கொண்ட பெரியபெருமானே!

அனைத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும் உனக்கு, ஜீவன்களின் கர்ம பலனை

ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கு ஏற்ப ஸ்ருஷ்டிப்பது என்ற செயலானது,

உன்னுடைய ஸ்வாதந்திரியத்தை (யாரையும் எதற்கும் எதிர்பாராமல், சுதந்திரமாகச் செயல்படக்கூடிய வல்லமை) வெளிப்படுத்துவதாகவே உள்ளது. எப்படி? பலவற்றை உருவாக்கும் மனிதன், தனக்கு வசப்பட்ட பொருள்களின் உதவியை, தன்னுடைய படைப்பிற்குப் பயன்படுத்துதல்; அனைத்தையும் அனுபவிக்க எண்ணும் ஜீவன், இந்த அனுபவத்திற்காக தனக்கு வசப்பட்ட சரீரத்தின் உதவியை பயன்படுத்தல்; நாட்டின் அரசன் தனது நீதியை நிலை நாட்ட, தனக்கு வசப்பட்ட தன் நாட்டு மக்களின் செயல்பாடுகளை ஆராய்ந்து பயன்படுத்துதல்; தானம் செய்ய விரும்பும் ஒருவன், அந்தத் தானம் பெறுபவர்களின் உதவியை (அவர்கள் தானம் பெற்றால் அல்லவோ இவன் அளிக்க இயலும்) பயன்படுத்துதல் – இவர்களின் செயல்பாடுகள், இவர்கள் பலரின் உதவியை எதிர்பார்த்தல் என்பது இவர்களின் சுதந்திரத்திற்கு பாதிப்பு உண்டாக்குமோ? (உண்டாக்காது).

விளக்கம்:

ஸர்வேச்வரன் அனைத்தையும், அவரவர்களின் கர்ம பலனுக்கு ஏற்றபடி படைக்கிறான் என்று கடந்த ஸ்லோகத்தில் கண்டோம். அப்படியென்றால் ஓர் ஐயம் ஏற்படும். அனைத்தின் உற்பத்தியும் கர்ம பலனின் அடிப்படையில் என்று கூறும்போது, ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ருஷ்டியில் எந்தவிதமான அதிகாரமோ, சுதந்திரமோ இல்லை என்றாகிவிடுமே! இதற்கான சமாதானங்களைப் பல உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குகிறார். தச்சன் ஒருவன் நாற்காலி செய்வதற்கு அளவுகோல், மரம், உளி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துகிறான். அப்படி என்றால், தச்சனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை, மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? ஜீவன் தனது அனுபவங்களுக்குத் தான் உள்ள உடலையே பயன்படுத்துகிறான். அப்படி என்றால், ஜீவனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை,

மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? அரசன் நீதியை நிலை நாட்ட மக்களின் நல்ல செயல்கள் மற்றும் தீய செயல்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்த பின்னரே இயலும். அப்படி என்றால், அரசனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை, மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? தானம் அளிக்கும் ஒருவன் தானம் பெறுபவனை நம்பியே உள்ளான். அப்படி என்றால், தானம் அளிப்பவனுக்குச் சுதந்திரம் இல்லை, மற்றவற்றையே நாடி இருக்கிறான் என்றாகுமோ? இதே போன்று ஸர்வேச்வரனுக்கும் கொள்ள வேண்டும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord, who regards Srirangam as Your everything! When You create, give each soul a body and life in a particular species, You necessarily take into account the individual's KarmAs that have matured to give fruit, which would decide its next form. This itself would not make that You are of non-independence, are of no Free Will, are subservient to certain external forces. Certain illustrations will clarify the situation. A pot maker depends on clay, water and wheel - say, as material and instrumental factors. A soul wishing sensuous pleasure in this world is in need of the body and limbs. A king, who can have his own way, stays bound by certain laws and expects his subjects to abide by his laws and support him too. A generous donor can sustain himself and his bounteousness only on condition of getting some recipients. In a similar manner, a status of expectation, because of certain norms He has Himself formed for Himself, cannot make Him, merely per se a dependent; You, my Lord, are, therefore, absolutely non-dependent and are Your own Master.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord who considers Srirangam as His entire wealth (SrIranga sarvasval!). You assess the karma phalans and assign various bodies and status in life for the cetanams during your creation. This might suggest that you are totally bound to these algorithms and do not have any svatantram (freedom) or

adhikAram. This is not so when we consider the following examples:

1. A carpenter creates a chair for instance with wood, chisel and measuring scale. Can we say here that the carpenter has no freedom and is totally dependent on these tools? No.
2. jIvan depends on the limbs for its anubhavams. Does this mean that the jIvan has no independence? No.
3. The one who gives dAnam (donor) depends on the receiver to receive his gifts. Does this mean that the donor has no independence in giving? No.
4. A king examines the good and bad deeds of the people before deciding the punishment or extending a reward. Does this mean that the king is so wrapped up in the rules that he has no independence? No.

Similarly, Lord RanganAtha, You are absolutely independent and are Your own Master with free will and svatantram.

"He grants moksham!" (Thanks: www.thiruvarangam.com)

SLOKAM 44

प्रलयसमयसुप्तं स्वं शरीरैकदेशं

वरद ! चिदचिदाख्यं स्वेच्छया विस्तृणानः ।

खचितमिव कलापं चित्रमातत्य धून्वन्

अनुशिखिनि शिखीव क्रीडसि श्रीसमक्षम् ॥

ப்ரளயஸமய ஸுப்தம் ஸ்வம் சரீர ஏக தேசம்

வரத! சித் அசித் ஆக்யம் ஸ்வ இச்சயா விஸ்த்ருணாந: ||

கசிதம் இவ கலாபம் சித்ரம் ஆதத்ய தூந்வந்

அநுசிகிநி சிகீவ க்ரீடஸி ஸ்ரீஸமக்ஷம் ||

praLayasamaya suptam svam SarIra eka deSam

varada! cit acit Akhyam sva icchayA visrtrNAna: |

khacitam iva kalApam citram Atatya dhUnvan

anuSikhini sikhIva krIDasi SrIsamaksham ||

பொருள்:

மோக்ஷ வரம் அளிக்கும் பெரியபெருமானே! ப்ரளய காலத்தில் உனது திருமேனியில் அனைத்து சேதனங்களும் அசேதனங்களும் ஒடுங்கி நின்றன. உனது திருமேனியும் அவையும் ஒன்றே எனத் தோன்றுவது போல் நின்றன. இதனை உனது ஸங்கல்பம் மூலமாக, அனைத்து உலகங்களும் உனது திருமேனியில் நிற்பதைப் பெரியபிராட்டியிடம் நீ

காண்பித்தாய். இது எப்படி உள்ளது என்றால் – பெண் மயிலின் முன்பாக ஆண் மயிலானது, பல நிறங்களுடன் கூடிய தனது அழகான தோகையை, விண்ணை முட்டும் அளவிற்கு விரித்து நின்று உதறுவது போன்று உள்ளது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Varada! When it is Deluge, all of the world around would lie in a small corner of Your Divine Body. Around You, it was empty. You then create, by mere Will, the whole world of sentient and non-sentient, in a widest variety of colorful broad spectrum of beings, - all mere sport for You! - which recalls to my mind an imagery: - You are the male peacock, You display a vast spread-out tail, a colorful fan-like, sky-touching, outfit of Yours, dancing to the pleasure of Your Consort, MahAlakshmi, She being a veritable female peacock to relish Your dance!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh boon granting Lord! During the time of PraLayam, all the cetanams and acetanams stay shrunken in a small portion of Your stomach. You show Your divine consort this adbhutam arising out of Your sanklapa balam. During the time of creation after the deluge, You release all these cetanAcetanams in all their bewildering varieties of forms and names (nAma-rUpa Prapancam) from Your stomach. You seem once again to impress Your dear consort like a male peacock would spread its colorful feathers before the female peacock to impress her and sweep Her off Her feet as it were. MahA Lakshmi, Your dear devi, seems to enjoy Your adbhuta naTanam (wondrous dance) intended to impress Her.

SLOKAM 45

भूयो भूयस्त्वयि हितपरेऽप्युत्पथानात्मनीन-

स्रोतोमग्नानपि पथि नयंस्त्वं दुराशावशेन ।

रुग्णे तोके स्व इव जननी तत्कषायं पिबन्ती

तत्तद्वर्णाश्रमविधिवशः क्लिश्यसे रङ्गराज ! ॥

பூயோ பூய: த்வயி ஹிதபரே அபி உத்பத அநாத்மநீந

ஸ்ரோத: மக்நாந் அபி பதி நயந் த்வம் துராசா வசேந |

ருக்ணே தோகே ஸ்வ இவ ஜநநீ தத்கஷாயம் பிபந்தீ

தத் தத் வர்ணாச்ரம விதிவச: க்லிச்யஸே ரங்கராஜ ! ||

bhUyo bhUya: tvayi hitapare api utpatha anAtmanIna

srota: magnAn api pathi nayan tvam durASA vaSena |

rugNe toke sva iva jananI tat kashAyam pibantI

tat tat varNASrma vidhivaSa: kliSyase rangarAja! ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! இந்த உலகில் உள்ள உயிர்களுக்கு ஏற்ற நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும் என்றே சிந்தித்தபடி நீ உள்ளாய். இந்த உலகில் உள்ள உயிர்கள் பலவும், தங்கள் ஆத்மாவுக்குத் துன்பம் அளிக்கவல்ல தவறான செயல்களையும், சாஸ்த்ரங்களை மீறுதல் ஆகியவற்றைச் செய்தபடியும் உள்ளன. இவற்றிலேயே கரை காண இயலாதபடி முழ்கிக் கிடக்கின்றன.

இவற்றை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்று நீ நப்பாசை கொண்டாய். இதனால் நீ செய்தது என்ன? வர்ணாச்ரம தர்மங்கள், சாஸ்த்ரங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவனாக நீ உள்ளாய். ஆயினும் அவைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டவன் போன்று, இராமனாகவும் கண்ணனாகவும் அவதாரம் செய்து, அந்தச் சாஸ்த்ர தர்மங்களுக்கு ஏற்ற செயல்களை உனது திருமேனி வருந்தும்படியாக இயற்றினாய். இது எப்படி உள்ளது என்றால் – தாய்ப்பால் பருகும் தனது குழந்தைக்கு உண்டான நோயைத் தீர்க்கும் விதமாக, தாயானவள் கசப்பான மருந்து குடிப்பது போன்று உள்ளது.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! the fact of Your acting in extreme kindness to all in the matter of endowing each with helpful limbs and body and also in furnishing, to humanity, the guiding lamp of SAstrAs is, of course there.

But there is something more! We become immersed in a flood of vicious acts adverse to the soul, never dreaming of a saving possibility, because of ignorance about the adversity but imagining that it was all good! To save us, You cherish a great desire, unwarranted though, because we are ourselves not aware of what is good for us and so we fail to take advantage of Your help! As a fond mother would do, You take to medicine-drinking to provide relief for the diseased baby. Yes; You take avatArAs and adopt SAstraic life as the varNa Asrama will demand. Why should You, after all, undergo this kind of ordeal, if not for rescuing us? Like a mother resorting to medicine for the sake of the baby!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Srirangam! You are always thinking about bringing auspiciousness to the jIvans. You mean well all the time and worry as to how You can help the jIvans. Latter engage however in deeds that will cause them grief by breaking Your sAstrams. The jIvans sink deeper and deeper in the ocean of samsAram.

You, my Lord, nurture an unwarranted hope to bring these erring jIvans back to their senses and rescue them from their foolish obsessions. What did you do in this context? Although You are outside the VarNASrama dharmams and SAstrams, You condescend to incarnate as Raaman and KrshNan and observe the appropriate SAstra dharmams intended for humans and undergo "sufferings". If we try to understand the "ordeals" that You go through on behalf of us, we are reminded of the action taken by a caring Mother taking unpleasant (bitter) medicines for the well being of her ill infant.

sadagopan.org

SLOKAM 46

सार्व ! त्वत्कं सकलचरितं रङ्गधामन् ! दुराशा-

पाशेभ्यस्यान्न यदि जगतां जातु मूर्खोत्तराणाम् ।

निस्तन्द्रालोस्तव नियमतो नर्तुलिङ्गप्रवाहा

सर्गस्थेमप्रभृतिषु सदा जागरा जाघटीति ॥

ஸார்வ! த்வத்கம் ஸகல சரிதம் ரங்கதாமந்! துராசா

பாசேப்ய: ஸ்யாத் ந யதி ஜகதாம் ஜாது மூர்க்க உத்தராணாம் |

நிஸ்தந்த்ராளோ: தவ நியமத: ந: ருதுலிங்கப்ரவாஹா

ஸர்க்க ஸ்தேம ப்ரப்ருதிஷு ஸதா ஜாகரா ஜாகடீதி ||

sArva! tavtkam sakala caritam rangadhAman! durASA

pASebhya: syAt na yadi jagatAm jAtu murkha uttArANAm |

nistandrALo: tava niyamata: na: rtulingapravAhA

sarga sthema prabhrtishu sadA jAkarA jAghaTIiti ||

பொருள்:

அனைத்து உயிர்களின் நன்மைகளை மட்டுமே சிந்தித்தபடி உள்ள நம்பெருமானே! இந்த உலகமானது மூர்க்கர்களால் நிறைந்தே உள்ளது. இப்படிப்பட்ட உலகில் ஸ்ருஷ்டி, காத்தல், லயித்தல் முதலான செயல்களை நீ சற்றும் களைப்படையாமல், விரக்தி அடையாமல் நடத்தி வருகிறாய். இந்தச் செயல் எதனை உணர்த்துகிறது? (ஓர் உதாரணம்

மூலம் கூறுகிறார்) பல்வேறு பருவகாலங்கள் வருவதும், அந்தந்த காலத்திற்கு ஏற்ப மலர்கள் மலர்தல் போன்ற செயல்கள் நடப்பதும் தொடர்ந்தபடியே உள்ளது அல்லவோ? இது போலவே உனது இந்தச் செயல்களானவை தொடர்ந்தபடி உள்ளன. இவை - உன்னுடைய நித்யமான ஸங்கல்பம், உலகைக் கரையேற்ற வேண்டும் என்ற நப்பாசை ஆகியவற்றையே உணர்த்தியபடி உள்ளன.

விளக்கம்:

நாம் தொடர்ந்து ஒரு செயலைச் செய்தபடி உள்ளோம். அந்தச் செயலானது நாம் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்காமலேயே இருந்துவருகிறது என்று கொள்வோம். அப்படியென்றால், அந்தச் செயலின் மீது நமக்கு சலிப்பு உண்டாகிவிடும். ஒரு காலகட்டத்தில், அந்தச் செயலைச் செய்யாமல் இருந்துவிடுவோம். ஆனால் நம்பெருமானின் செயல்கள் அப்படிப்பட்டவை அல்ல என்றார். அவன் தொடர்ந்து படைக்கும் உயிர்கள், தன்னை வந்து அடையவேண்டும் என்ற ஆசையில் படைத்தபடி உள்ளான். ஆனால், நாம் தொடர்ந்து அவனது ஆணைகளை மீறி, அவனையும் மறந்து நடந்தபடி உள்ளோம். இதனைக் கண்டும் அவன் சலிப்படைவதில்லை. இதற்குக் காரணம் - என்றாவது இந்த உயிர்கள் நம்மை வந்தடையும் - என்று அவன் ஆசையுடன் உள்ளதே ஆகும்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! Who is ever interested only in the good of all people! Had it not been that you perform all duties with regard to the world because of a fond hope (that people will turn good and act according to Your commandments), how could You act without rest or laziness with regard to creation, protection etc., and how could all things proceed according to an

order, the seasons, the flowers etc., occurring regularly and so on?

Additional Notes by Dr. VS:

Our dear Lord is thinking about our well being always! This world is full of evil-minded people. In the world of this kind, You perform tirelessly Your acts of Creation, sustenance and dissolution and continue to do them without giving them up. These acts remind us of the regular and orderly blossoming of the various flowers in perfect alignment with the shifting seasons. Similar to the blossoming of these flowers without interruption, Your acts of creation et al progress through Your nitya sankalpam because of Your fond hope (nappAsai) that people will become chastised and observe Your SAstrams one day and reach sadgati.

SLOKAM 47

सुहृदिव निगलाद्यैरुन्मदिष्णुं नृशंसं

त्वमपि निरयपूर्वेर्दण्डयन् रङ्गनेतः ! ।

तदितरमपि बाधात् त्रायसे भोगमोक्ष-

प्रदिरपि तव दण्डापूपिकातस्सुहृत्त्वम् ॥

ஸுஹ்ருத் இவ நிகல ஆத்யை: உந்மதிஷ்ணும் ந்ருசம்ஸம்

த்வம் அபி நிரயபூர்வை: தண்டயந் ரங்கநேத: ! |

ததிதரம் அபி பாதாத் த்ராயஸே போக மோக்ஷ

ப்ரதி: அபி தவ தண்டாபூபிகாத: ஸுஹ்ருத் த்வம். ||

suhrt iva nigala Adyai: unmadishNum nrSamsam

tvam api nirayapUrvai: daNDayan ranganeta: ! |

taditaram api bAdhAt trAyase bhogamoksha

pradi: api tava daNDApUpikAta: suhrt tvam ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! மனநிலை சரியில்லாமல் போகும் ஒருவனை, அவனது நண்பன் காப்பாற்ற எண்ணி, அவனை விலங்கிட்டு வைக்கிறான். இது போன்று நீயும், பாவங்கள் செய்தவர்களை வருத்தும் விதமாக நரகத்திற்கு அனுப்பி, அவர்களைத் தண்டிக்கிறாய். இதன் மூலம் நீ அவர்களையும், மற்றவர்களையும் தவறான பாதையில் இருந்து திருத்தி,

காப்பாற்றுகிறாய். அதன் பின்னர் நீ இன்பங்கள் மற்றும் மோசஷம் ஆகியவற்றை அளிக்கிறாய். இது தண்டாபூப ந்யாயம் (கீழே விளக்கம் காண்க) போன்று உன்னுடைய நன்மையளிக்கும் செயல் என்று கூறவும் வேண்டுமோ?

விளக்கம்:

மனநிலை சரியில்லாத ஒருவன் தன்னைப் பல ஆபத்துக்களுக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ள வாய்ப்பு உள்ளது (உதாரணமாக - தன்னை அறியாமல் கிணற்றில் குதிக்கலாம், கத்தியால் குத்திக் கொள்ளலாம்). இதனைத் தடுக்கும் விதமாக அவனை விலங்கிட்டு வைப்பார்கள். இது அவனைப் பாதுகாக்கும் செயலே அன்றி, தண்டனை என்று கூற இயலாது. இது போன்றே நமது பாவங்களுக்காக நம்மை நரகத்தில் இடுதல் போன்றவை, நம்மைத் திருத்தும் செயல் அன்றி, தண்டனை அல்ல. இவ்விதம் தவறு செய்தால், நரகம் கிட்டும் என்பதைக் கண்டு சிலர் திருந்தக்கூடும் அல்லவோ? ஆக நரகத்தில் இடுதல் போன்ற கொடுமையான செயல்களே எம்பெருமான் நமக்குச் செய்யும் நன்மையான செயல்களாக உள்ளபோது, அவன் நமக்கு அளிக்கும் மோசஷம் போன்றவை நன்மை மிகுந்தவை என்று கூறவும் வேண்டுமோ? இதனை தண்டாபூப ந்யாயம் என்பர். ஒரு குச்சியின் முனையில் எலியைப் பிடிப்பதற்காக தின்பண்டம் கோர்க்கப்பட்டு வைக்கப்பட்டது. சற்று நேரம் கழித்துக் காணும்போது, அந்தக் குச்சியையே காணவில்லை, எலி எடுத்துச் சென்றுவிட்டது. அந்தக் குச்சியையே காணவில்லை என்றால், அதில் உள்ள தின்பண்டமும் காணவில்லை என்று தனியாகக் கூறவேண்டுமா?

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! A knave, dangerous to society, has to be punished both

for his own actions and also for safeguarding the interests of society. God would punish a worst sinner by condemning to the hell. We must remember that he would suffer untold grief in life if he were spared the hell. The action of God with regard to such social dangers is very much like our enchaining a mad fellow both to protect his life and to protect society from him. These are not per se to be reckoned as anything but kind acts.

Then what to say of the Lord's granting us pleasure and happy well-being (bhoga) and Moksha? No doubt they are kindly acts. How could they be anything else, when we have shown even punishments and hell-sentence are kindly acts? As the proverb goes, if the stick with a sandwich was kept as a bait for a rat, and if the stick was lost, what meaning would there be in querying about the sandwich?

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! When some one is deranged in mind, those who care about him restrain him with handcuffs to protect him from harming himself and others. Similarly, You punish the sinners by sending them to narakam. This way, You protect them from reentry into improper paths and protect others who might encounter them too! Afterwards, You lead them to sadAcAryAs and set them on the path to Moksham. This is a method used by You to redeem people through the route of appropriate punishment.

"He bears all the Worlds!" (Thanks: www.thiruvaram.com)

SLOKAM 48

धृतिनियमनरक्षावीक्षणैश्शास्त्रदान-

प्रभृतिभिरचिकित्स्यान् प्राणिनः प्रेक्ष्य भूयः ।

सुरमनुजतिरश्वां सर्वथा तुल्यधर्मा

त्वमवतरसि देवोऽजोऽपि सन्नव्ययात्मा ॥

த்ருதி நியமந ரக்ஷா வீக்ஷணை: சாஸ்த்ரதாந

ப்ரப்ருதிபி: அசிகித்ஸ்யாந் ப்ராணிந: ப்ரேக்ஷ்ய பூய: |

ஸுர மநுஜ திரச்சாம் ஸர்வதா துல்யதர்மா

த்வம் அவதரஸி தேவ: அஜ: அபி ஸந் அவ்யயாத்மா ||

dhrti niyamana rakshA vIkshaNai: SAstradAna

prabhrtibhi: acikitsyAn prANina: prekshya bhUya: |

suramanuja tiraScAm sarvathA tulyadharmA

tvam avatarasi deva: aja: api san avyayAtmA ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! அனைத்தையும் தாங்கி நிற்பது, அவற்றின் உள்ளே புகுந்து நியமிப்பது, எப்போதும் காத்து நிற்பது போன்ற ஸங்கல்பங்களை நீ எடுத்தாய். இதற்காக பல சாஸ்த்ரங்களையும் உண்டாக்கினாய். ஆயினும் இந்த ஸம்ஸாரிகள் திருந்தவில்லை. இதனைக் கண்ட நீ, இவர்களுக்கு அருள முடிவு செய்தாய். இதனால் நீ செய்தது என்ன?

பிறப்பும், இறப்பும் அற்றவனாக நீ உள்ளபோதிலும் - தேவர்கள்-மனிதர்கள்-விலங்குகள் போன்றவைகளை அனைத்து விதங்களிலும் ஒத்தவனாக, பலப்பல திருஅவதாரங்களை எடுத்தபடி நின்றாய்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord! That You bear all the worlds by Your unique ability, that You enter all life to direct from within and that You take care of protection throughout the acts of Your grace that You accomplish by pure Will. You have also provided humanity the guide-books of SAstrAs. People do not get redeemed even by such efforts of Yours. So You decide to descend down to levels of devAs, men or animals, adopting a body and life-style of the particular species, which process of Vibhava avatAra, as it is called, goes on. That is another act of Your extreme kindliness.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! You have vowed to be the AdhAram for all, protector for all and to be as the indweller (antaryAmi) for all. That is Your sankalpam. To fulfill this sankalpam, You have created many sAstrams for the samsAris to follow. They however ignore and trespass Your sAstrams. You saw this and decided to help these recalcitrant, recidivist SamsAris by another route. You decided to descend on this earth through Your incarnations in the form of devA, humans and beasts fitting their ways (rUpams and styles of life). You are saluted by the VedAs as "ajAyamAno bahudha vijAyate". You are birthless and eternal and yet You take these various avatArams to correct the sinning jIvans and redeem them. This indeed is yet another act of Your kAruNyam and vAtsalyam towards the jIvans.

SLOKAM 49

अनुजनुरनुरूपरूपचेष्टा

न यदि समागममिन्दिराऽकरिष्यत् ।

असरसमथवाऽप्रियंभविष्णु

ध्रुवमकरिष्यत रङ्गराज नर्म ॥

अनुजनुः अनुरुपरुप शेष्टा

ந யதி ஸமாகமம் இந்திரா அகரிஷ்யத் |

அஸரஸம் அதவா அப்ரியம் பவிஷ்ணு

த்ருவம் அகரிஷ்யத ரங்கராஜ நர்ம ||

anujanu: anurUparUpa ceshTA

na yadi samAgam indirA akarishyat |

asarasam athavA apriyam bhavishNu

dhruvam akarishyata rangarAja narma ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கராஜனே! உன்னுடைய பல்வேறு அவதாரங்கள் அனைத்திலும், உனக்கு ஏற்ற வடிவமும், லீலைகளும் கொண்டவளாக ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் உன்னுடனேயே பல திருஅவதாரங்கள் எடுத்தாள். இவ்விதம் அவள் செய்யாமல் இருந்தால் – உன்னுடைய சுவையான பல திருஅவதாரங்களை சுவையற்றதாகவும், மற்றவர்களுக்கு அந்த

அவதாரங்கள் மீது ப்ரியம் உண்டாகாமல் வெறுக்கும்படியாகவும்
செய்திருப்பாள் என்பது உறுதியே!

SrIranga nAcciyAr (Thanks:www.thiruvarangam.com)

Meaning by Dr. VNV:

Oh Lord RanganAtha! In every one of Your 'births down to earth', called avatArAs, MahAlakshmi takes a birth in a way similar to Yours, in the same species, also perfectly to suit You in that birth. If only she had not done so,

Your avatAra and sportive acts therein would have become dull and uninteresting, as well as noble to evoke a feeling of affection in the people looking on. This is quite definite.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh RanganAtha! In every one of Your avatArams, Your dear Consort, Sri RanganAyaki takes on a matching rUpam to accompany You and engages in leelais similar to Yours. If She did not decide to take these anurUpa avatArams, Your avatArams will be uninteresting and ignoble and will definitely not emulate a sense of affection for You without Her being present in the "abhimata anurUpam". This is for sure !

The first cUrNikai of SaraNagati gadyam, the 38th Slokam of Swamy ALavanthAr in StOtra ratnam and the VishNu PurANa Slokam (1.8.18) shed light on this anapAyini tattvam of PirATi:

भगवन्नारायणाभिमतानुरूप स्वरूपरूप गुणविभव ऐश्वर्य शीलाद्यनवधिकातिशय असंख्येय कल्याणगुणगणां पद्मवनालयां भगवतीं श्रियं देवीं नित्यानपायिनीं निरवद्यां देवदेवदिव्यमहिषीम् अखिलजगन्मातरम् च अस्मन्मातरम् अशरण्यशरण्याम् अनन्यशरणः शरणमहं प्रपद्ये ।

bhagavan nArAyaNa abhimatAnurUpa svarUpaUpa guNavibhava aiSvarya
SIAdi anavadhikaTiSaya asamkhyeya kalyANaguNagaNAm padmavanAlayAm
bhagavatIm Sriyam devIm nityAnapAyinIm niravadyAm devadeva divya
mahishIm akhila jaganmAtaram (asmat mAtaram) aSaraNya SaraNyAm
ananyaSaraNa: SaraNamaham prapadye |

..SaraNagati gadyam: First cUrNikai.

With out Her presence, SaraNagati of the jIvan to the Lord is vyartam (ineffectual, fruitless). Even in VamanAvatAram, She was present under the deer skin of Her Lord, "the BrahmacAri". That is why AcArya RaamAnuja starts with prapatti to SrI RanganAyaki and shows us the importance of

PurushakAra Prapatti.

स्ववैश्वरूप्येण सदाऽनुभूतयाऽपि

अपूर्ववद्विस्मयमादधानया ।

गुणेन रूपेण विलासचेष्टितैः

सदा तवैवोचितया तव श्रिया ॥

sva vaiSvarUpyeNa sadA anubhUtayA api

apUrvat vismayamAdadhAnayA |

guNena rUpeNa vilAsa ceshTitai:

sadA tavaivocitAyA tava SriyA ||

--stotra Ratnam, Slokam 38

Meaning:

PiraTTi is enjoyed in Her state of viSva rUpam and yet through Her guNams and divya saundaryam and wondrous deeds, She creates newer and newer delectable anubhavams, while we worship Her. She matches Him equally in all of His five states (param, vyUham, vibahvam, arcA and antaryAmi) and She is His cherished wealth.

अर्थो विष्णुरियं वाणी नीतिरेषा नयो हरिः ।

बोधो विष्णुरियं बुद्धिर्धर्मोऽसौ सत्क्रिया त्वियम् ॥

artho vishNuriyam vANI nItiresha nayo hari: |

bodho vishNuriyam buddhi: dharmoasau satkriyA tviyam ||

--VishNu purANam, 1.8.18

'Serti utsavam' - Panguni uttiram - SrIrangam
(Thanks: www.thiruvarangam.com)

Meaning:

VishNu will be the meaning (poruL); She will be the Sabdam behind the meaning. She will be in the form of nyAya sAstram. Hari will be present as the nyAyam itself. BhagavAn will be the J~nAnam; She will be the buddhi as upakaraNam for that J~nAnam. He will be in the form of dharmam; She will be the auspicious deeds to realize that dharmam.

SLOKAM 50

गरीयस्त्वं परिजानन्ति धीराः परं भावं मनुजत्वादिभूष्णम् ।

अजानन्तस्त्ववजानन्ति मूढाः जनिघ्नं ते भगवञ्जन्म कर्म ॥

கரியஸ்த்வம் பரிஜாநந்தி தீரா: பரம் பாவம் மனுஜத்வாதி பூஷ்ணம் |

அஜாநந்த: த்வ அவஜாநந்தி மூடா: ஜநிக்நம் தே பகவந் ஜந்ம கர்ம ||

garIyastvam pariJAnanti dhIrA:

param bhAvam manujatvAdi bhUshNum |

ajAnanta: tva avajAnanti mUDhA:

janighnam te bhagavan janma karma ||

பொருள்:

பகவானே! அழகியமணவாளா! உன் மூலமாக அறிவு பெற்றவர்கள், உன்னுடைய மேன்மையை நன்றாக உணர்ந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் மூடர்களாகிய ஸம்ஸாரிகள் – மனிதன், தேவன் என்ற எந்தவிதமான பிறப்பையும் எடுக்கவல்ல உன்னுடைய மேன்மையை அறியாமல் உள்ளனர்; ஸம்ஸாரத்தால் பீடிக்கப்படாமல் உள்ள உனது அத்தகைய திருஅவதாரங்களையும் லீலைகளையும் மிகவும் தாழ்வாகவே எண்ணுகின்றனர் (அதாவது – இராமன், கண்ணன் போன்ற அவதாரங்கள் மனிதன்தானே என்பது போன்று அலட்சியமான சிந்தனைகள்).

Meaning by Dr. VNV:

Oh BhagavAn! Your Supremacy - Your being Supreme God, notwithstanding the

birth taken in and among any species of life - what we call Paratvam - is recognized only by the great seers, like AzhvArs, who have the perspicacity to **see**. The common men, sunk in ignorance and folly, miss the Paratvam is at the root of the descent (avatAra). So they look at them with a disdain; they have no respect - but only abject contempt - for Your actions, style, sports exhibited in the avatAraS etc., whereas those births down to earth that You take are only for eliminating people's repeated births (and deaths) in this world! But ordinary people do not realize this!

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Bhagavan! The ordinary people of this world do not comprehend Your avatAra rahasyams, which You have revealed to them in Bhagavat GeetA. They think that the Raama-KrishNa avatArams relate to your presence on this earth as human beings like themselves and that You engage in acts like them and suffer like them. The J~nAnis however are very clear about the inner meaning of Your descent on to this earth (avatArams) and know that You take these avatArams to destroy the repeated cycles of births and deaths of the jIvans in this samsAric world and to bring them closer to You in Your permanent abode, where You bless the nitya sUris and mukta jIvans as Para vAsudevan. The ignorant ones do not comprehend Your Paratvam (Supremacy) even if You mingle with the samsAris as a King or as a man during Your avatArams.

Srimadbhagavat gItA Slokam (4.6-9) are to be remembered and reflected upon to understand the Lord's avatAra rahasyams:

4.6: **ajopI sannavyayAtmA ..... sambhavAmi Atma mayAyA -**

Though I am birthless and of immutable nature, though I am the Lord of all beings, yet by employing My own Nature (Prakrti), I am born out of My free will".

4.7: **yadA yadA hi dharmasya ..... tadAtmAnam srjAmyaham -**

Whenever there is a decline of dharmA, Oh Arjuna, and uprising of adharmA, then I incarnate Myself".

4.8: paritrANaya sAdhUnAm ..... sambhavAmi yuge yuge -

For the protection of the good and also for the destruction of the wicked, for the establishment of dharmA, I am born from age to age.

4.9: janma karma ca me divyamevam yo vetti tattvata: |

tyaktvA deham punarjanma naiti mAmeti so arjuna || -

He who thus knows the truth (behind) My divine birth and actions does not get rebirth after leaving the body; he will come to Me, Oh Arjuna!".

AcArya RaamAnujA's commentary on this Slokam in His gItA bhAshyam is most insightful to understand this tattvam relating to the Lord's avatAram.

मदीयदिव्यजन्मचेष्टित यातात्म्यविज्ञानेन विध्वस्त समस्त मत्समाश्रयणविरोधिपाप्मा अस्मिन्
येव जन्मनि यथोदितप्रकारेण माम् आश्रित्य मदेकप्रियो मदेकचित्तो माम् एव प्राप्नोति ॥

madIya divya janma ceshTita yAtAtmya vij~nAnena, vidhvasta-samasta
matsamASrayaNa-virodhipApma asmin yeva janmani yathodita-prakAreNa
mAm ASritya madekapriyo madekacitto mAm eva prApnoti

- - AcArya RaamAnujA

Meaning:

By true knowledge of My divine birth and acts, all the sins that stood in his way of taking refuge in Me are destroyed. In this birth itself, restoring to Me in the manner already described, and loving Me and concentrating on Me alone, he reaches Me.

SLOKAM 51

मध्येविरिञ्चगिरिशं प्रथमावतारः

तस्साम्यतः स्थगयितुं तव चेत् स्वरूपम् ।

किं ते परत्वपिशुनैरिह रङ्गधामन् !

सत्त्वप्रवर्तनकृपापरिपालनाद्यैः ॥

மத்யே விரிஞ்ச கிரிசம் ப்ரதம அவதார:

தத் ஸாம்யத: ஸ்தகயிதும் தவ சேத் ஸ்வரூபம் |

கிம் தே பரத்வ பிசுநை: இஹ ரங்கதாமந் !

ஸத்த்வ ப்ரவர்தந க்ருபா பரிபாலந ஆத்யை: ||

madhye virinca giriSam prathama avatAra:

tat sAmyata: sthagayitum tava cet svarUpam |

kim te paratva piSunai: iha rangadhAman!

sattva pravartana krupA paripAlana Adyai: ||

பொருள்:

திருவரங்கனே! ப்ரம்மனுக்கும் ருத்ரனுக்கும் இடையே விஷ்ணு என்னும்படியான உனது முதன்மையாக உள்ள திருஅவதாரத்தின் மூலம் அவர்களுடன் (நான்முகன், சிவன்) ஒன்றே என காண்பித்துக் கொள்வது போன்று ஜாடை செய்து, உன்னுடைய பரத்வ ரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டாய். என்றாலும், உன்னுடைய பரத்வத்தை அனைவருக்கும்

காண்பித்துக் கொடுக்கும்படியான வேத சாஸ்த்ரங்களைக் காத்தல், கருணை கொண்டு அனைவரையும் ரக்ஷித்தல் முதலான செயல்களால் என்ன பயன்?

விளக்கம்:

ப்ரம்மன், சிவன் முதலானோர் நடுவே விஷ்ணு என்று எம்பெருமான் அவதரித்தான். இதனை ஒட்டிப் பலரும் இந்த மூவரும் ஒன்றே என்று மயங்கும்படியாகச் செய்தான். இப்படியாகத் தனது மேன்மையை இவன் மறைக்க நினைத்தாலும் – அனைவரையும் காக்கும் செயல்கள் போன்ற இவனது மேன்மையான செயல்பாடுகள் இவனைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுகின்றனவே! முழுக்க நனைந்தவன் முக்காடு இட்டாற் போல், தனது மேன்மைகளை மறைக்காமல் இவன் இருந்துவிட்டான்.

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! The first avatAra that You chose to take namely as VishNu between BrahmA and Siva, is what perplexes us. If Your purpose was to conceal Your intrinsic Supremacy and exhibit Your generous outlook to agree to be rated one among the triad, as an equal to BrahmA and Siva, then I am sorry to say that You have failed! Because Your qualities like Vedopadesa to BrahmA, activities such as hurrying to save them in their distress clearly betray You and publicize Your Supremacy.

Note:- This is the spirit of BhaTTar we should emulate. But is he not very realistic in his estimate of the common man's low-level intellect? To-day we see people make this mistake of equating BrahmA and Siva with the Supreme Lord, notwithstanding the approval emphasized by BhaTTar in this verse, not withstanding the emphasis on this correct perception by learned Swamis of the sampradAya! When will our people realize the correct state of affairs, the truth, that is, the Lord is Supreme and He cannot be equated with others.

Additional Notes by Dr. VS:

Oh Lord of Srirangam! You hid Your Paratva rUpam and appeared in the middle of Brahma - Rudra rUpams as the first of the three avatArams, VishNu. You seem to hint this way that You can be considered as one of the tri-mUrtis. This act of Yours mystifies us. How can You be considered as an equal to Brahma or Siva? Your intent in hiding Your Supremacy (Paratvam) is defeated, when You engage in acts like blessing BrahmA with Veda upadesam after He lost the VedAs. You took the form of HayagrIvan as well as the Hamsam to instruct BrahmA on the Veda mantrams and their meanings. You became an AcAryan and therefore BrahmA (Your son) can not be equal to You.

Regarding Sivan, You became Hara SApa vimocanan by releasing the brahma kapAlam that stuck to His palm. You chased away Sivan (Your grandson) from the battle field, when He came to the rescue of bANAsuran during Your avatAram as KrshNan. You have thus not succeeded in hiding Your Paratva rUpam as the Lord of both BrahmA and Sivan.

In His Srimat rahasya traya sAram (chapter 5), Swamy Desikan proves that BrahmA, Sivan and others can not ever be considered as Para devatai and that VishNu alone is the Para Brahmam. Latter are creations of VishNu and are karma vaSyars, who attained their high positions thru the worship of VishNu. They are under the control of VishNu's mAyA. They have sankucita j~nAnams (shrunken j~nAnam). They are servants, viSeshaNams and the property (vibhUti) of VishNu, who alone has no equal or superiors (samAdhika dharidran). They have no subhASrayam and are not worshiped by those, who seek Moksham. They can not protect anyone, who is the subject of BhagavAn VishNu's nigraham (anger). They can only give alpa phalans and even the power to bless one with alpa phalan is willed by VishNu. For One who does not have the clarity of VishNu being the Para devatai over BrahmA and Siva, moksham is not possible. VishNu is ananya SaraNan. In tiruvAimozhi, Swamy NammAzhvAr instructs us:

sadagopan.org

ஒன்றுந்தேவுமுலகும் உயிரும் மற்றும் யாதுமில்லா

அன்று, நான்முகன் தன்னோடு தேவருலகோடுயிர்படைத்தான்

குன்றம்போல் மணிமாடநீடுதிருக்குருகூரதனுள்

நின்ற ஆதிப்பிரான் நிற்க மற்றைத் தெய்வம் நாடுதிரே.

onRum tEvum ulahum uyirum maRRum yAdumillA

anRu, nAnmukan tannODu devarulakODu uyir paDaittAn

kunRam pOl maNimADanIDu tirukkurukUratanuL

ninRa AdippirAn niRka maRRrait deivam nADutirE.

-TiruvAimozhi: 4.10.1

Meaning:

Here Swamy NammAzhvAr asks us: "Why do you search for all other gods like Brahma, Siva, when the Lord of all gods is present here at TirukkurukUr as AdippirAn? He is the One, who stood alone at the time of creation and spun the tattvam of mahat from Prakrti and ahankAram from mahat and out of that He created Brahma, his worlds and the other devAs and their own worlds. He taught Brahma the science of creation with the help of Veda mantrams and became the antaryAmi of Brahma to carry out his assigned duties of srshTi. It was AdinAthan who did all these wondrous things on that one day - the first day of reckoning". When He is here, why do you run after other gods, His servants?

SLOKAM 52

मधुः कैटभश्चेति रोधं विधूय

त्रयीदिव्यचक्षुर्विधातुर्विधाय ।

स्मरस्यङ्ग रङ्गिन् ! तुरङ्गावतारः

समस्तं जगज्जीवययिष्यस्यकस्मात् ॥

மது: கைடபச்ச இதி ரோதம் விதூய

த்ரயீ திவ்ய சக்ஷு: விதாது: விதாய |

ஸ்மரஸி அங்க ரங்கிந் ! துரங்க அவதார:

ஸமஸ்தம் ஜகத் ஜீவயிஷ்யஸி அகஸ்மாத் ||

madhu: kaiTabha: ca iti rodham vidhUya

trayI divya cakshu: vidhAtu: vidhAya |

smarasi anga rangin! turanga avatAra:

samastam jagat jIvayishyasi akasmAt ||

பொருள்:

ஸ்ரீரங்கநாதா! மது, கைடபர் என்னும் இரு அசுரர்கள் ப்ரம்மனுக்கு விளைவித்த இடையூறுகளை நீ ஹயக்ரீவனாக அவதரித்து அகற்றினாய். வேதங்கள் என்னும் கண்களை மீண்டும் நான்முகனுக்கு அளித்தாய். இப்படியாக யாரிடமும் எந்தப் பயனையும் எதிர்பாராமல், இந்த உலகில் உள்ள அனைவரையும் வாழவைத்தாய்.

SrI lakshmihayagrIvar - SrI pouNDarIkapuram SrImad ANDavan ASramam

SrIrangam (Thanks: SrI Srikrishna Akilesh)

Meaning by Dr. VNV:

Oh RanganAtha! When the asura-twin, Madhu and KaiTabha, robbed Brahma of his Vedic treasure, You took HayagrIva-avatAra, caught the asurAs and killed them. Your restoration, in this manner, of the vedAs is a great favor to the humanity; You did it spontaneously out of Your grace.

Additional Notes by Dr. VS:

Here, BhaTTar pays tribute to the HayagrIva avatAram (turanga Mukhan) of Lord RanganAthan. You removed the harms created by the two asurAs, Madhu and KaiTabha. They stole the VedAs used by Brahma for performing His assigned duties as creator and Brahma was like a blind man without the help of the VedAs. He prayed for help to Sriman nArAyaNan, who took the avatAram of SrI HayagrIvan, destroyed the two asurAs and restored the VedAs to Brahma so he can resume his tasks of creation. Thus, You gave back the divya cakshus (divine eyes) of the VedAs to Brahma. BhaTTar describes this adhiSaya avatAram of SrI HayagrIvan here with the first pAdam of this Slokam: "madhu: kaiTabha: ca iti rodham vidhUya, trayI divya cakshu: vidhAtu: vidhAya". Vedams are referred to as "trayI" and those are the divya cakshu: to enable Brahma to create. In the second pAdam of this Slokam, BhaTTar salutes the Lord HayagrIvan as the One, who brings life to the universe without expecting anything in return (turanga avatAra: samastam jagat jIvayishyasi akasmAt).

sadagopan.org

-TO BE CONTINUED IN PART 2 -

